

Danmark stemmer 'ja' til FN's Gaza våbenhvile resolution

Den 13. dec. 2023 (EIRNS) – Som udtryk for et voksende pres for at ændre Vestens politik i forhold til krigen i Gaza, stemte Danmark i går "ja" til FN's Generalforsamlings resolution om våbenhvile.

Danmark havde undladt at stemme ved afstemningen i FN's Generalforsamling i oktober, og klagede over at resolutionen ikke udtrykkeligt fordømte Hamas' terrorangreb den 7. oktober og ikke udtrykte støtte til Israels ret til at forsvare sig i henhold til international lov. Selvom gårsdagens resolution stadig ikke indeholdt disse punkter, stemte Danmark "ja" på grund af den humanitære katastrofe, der udspiller sig for øjnene af os alle.

Men udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen gav i dag en udvandet fortolkning af resolutionen, da han skulle forklare, hvorfor Danmark ændrede holdning:

– Vi stemte 'ja' til resolutionen, fordi den humanitære situation i Gaza er katastrofal – der er behov for en humanitær pause i kamphandlingerne, ikke mindst så vi kan få mere nødhjælp frem til den nødlidende civilbefolkning.

– Med omtale af en "humanitær våbenhvile" lægges der vægt på det humanitære fokus og altså ikke en permanent våbenhvile. Regeringen bakker fortsat op om Israels ret til selvforsvar inden for den humanitære folkeret.

Tusindvis af mennesker demonstrerede i København den 10. december mod krigen i Gaza.

Foto: Michelle Rasmussen, Schiller Instituttet, fra demonstration den 10. december 2023 i København

At smede sværd om til plovjern

Den 13. dec., 2023 (EIRNS) – Der er nu tolv dage til jul. I Betlehem iscenesætter de kristne religiøse ledere en anderledes krybbescene. Jesusbarnet vil ligge midt i ødelæggelsen.

For to uger siden skrev lederne af de største kristne samfund i Betlehem, herunder græsk-ortodokse, syriske, armenske, katolske og lutherske kirkesamfund, et brev til præsident Biden, hvori de opfordrede til våbenhvile. En delegation på tre af dem – muligvis tre ret vise mænd – bragte brevet til Washington, D.C. Det lød blandt andet:

“Vi bringer dig hilsner på vegne af det kristne samfund i Betlehem, byen for vores Herre og Frelser Jesus Kristus, Fredsfyrsten. I næste uge skulle vi begynde vores advents- og julesæson. Det skulle have været en tid med glæde og håb. I år er det en tid med død og fortvivlelse... I år er julefejringen aflyst i Betlehem.”

“Vi skriver til dig i dyb sorg og smerte. Vi er knuste over de billeder af død og ødelæggelse, vi ser i vores land... Vi bekræfter, at ethvert menneske er skabt i Guds billede og er værdig til at leve et værdigt liv og ‘et liv i overflod’... Men samtidig er vi knuste, fordi denne krig kunne have været undgået. I årevis har vi som Jesu efterfølgere opfordret til fred, der er grundlagt på retfærdighed. Dette land har tryglet om fred og retfærdighed i 75 år. Det er på tide, at retfærdigheden sker fyldest. Det er på tide, at alle kan leve med værdighed i dette land ... En omfattende og retfærdig fred er det eneste håb for både palæstinensere og israelere.”

“Vi skriver for at bede dig om at hjælpe med at bringe denne krig til ophør. Gud har placeret politiske ledere i en magtposition, så de kan bringe retfærdighed, støtte dem der lider, og være redskaber for Guds fred. Vi ønsker en konstant og omfattende våbenhvile... Det er en moralsk forpligtelse.”

Som den amerikanske senatorkandidat Diane Sare har understreget, ved alle, at præsident Biden simpelthen kunne tage telefonen og fortælle den israelske premierminister Netanyahu, at drabene stopper nu, enten det eller at al hjælp, økonomisk og militær, stopper nu. Så hvad stopper Biden? For den sags skyld, hvorfor mødtes han ikke med de tre moralske mænd fra Betlehem?

Hvis man lader tvivlen komme Biden til gode, vil han få borgerne til at tro, at faste, venlige råd til Netanyahu vil gøre udslaget og få Israel til endelig at indvillige i en to-statsløsning.

Men der er en ondskab på færde, som ikke kan og ikke vil blive forstået, medmindre man stirrer den imperiale ondskab lige i øjnene, den slags ondskab, der hersker ved at indgyde blind frygt og raseri i de befolkninger, der er underlagt den. Men det er den ondskab, som samfund, der ikke formår at identificere og udføre den fælles kristne, jødiske eller islamiske mission om, med mange ord, at være frugtbare og herske over naturen, har fortjent. Så det der mangler er politiske ledere, der er i deres position, fordi de faktisk ved, hvordan man baner vejen for en reel økonomisk udvikling, der er baseret på at hæve befolkningens kulturelle og faglige niveau.

For at udslette Hamas begyndte Israel i går at pumpe saltvand fra Middelhavet ind i Hamas' tunneler i Gaza. Israels frigidslers advarede forgæves Netanyahu om, at deres medgidslers ville drukne. Men aktionen vil helt sikkert dræbe mange flere, blot ved at forurene det, der er tilbage af rent vand i Gaza, for slet ikke at tale om at skade området langt ud i

fremtiden.

For rent faktisk at udslette Hamas og for den sags skyld "blod og jord"-fascismen i "bosætterbevægelsen", der presser på for et "StorIsrael", behøver man blot at engagere sig i den økonomiske udvikling af regionen. I stedet for at salte jorden på romersk-imperialistisk vis, så afsalt vandet, overrisl jorden massivt, udryd ørkenen og realiser de andre – landbrugsmæssige, industrielle og videnskabelige – bestanddele af "oase-planen".

Men lad være med at tro, at det kun er jøderne eller palæstinenserne i regionen, der tager fejl. De ville vælge "oase-planen" med det samme, hvis de blev givet en eneste chance. Se snarere på det britiske imperiums "Great Game" sammen med den amerikanske republiks mere fundamentale fejltagelse ved at glemme, endda benægte, sin arv i at modsætte sig og slå dette imperium. På en måde er hvert eneste klodsede træk, som Biden foretager sig, et tegn på, at du, din familie og dit samfund er kommet til kort – men i går stemte 153 nationer for FN's resolution om våbenhvile, hvilket efterlod Israel, USA og otte andre efternølere vandrende i ørkenen. Da der nu er stor opbakning til at gøre det rigtige, er det tid til at komme i gang.

Læg endelig mærke til en bestemt bronzeskulptur ved FN. Den forestiller en mand, der smeder et [sværd om til en plovskær] (https://en.wikipedia.org/wiki/File:Schwerter_zu_Pflugscharen_-_Jewgeni_Wutschetitsch_-_Geschenk_der_Sowjetunion_an_die_UNO_-_1959.jpg). Den er indbegrebet af det, der i høj grad har manglet i de fleste appeller om fred, inklusive gårsdagens afstemning om våbenhvile – for fredens navn er i grundlæggende forstand faktisk økonomisk udvikling. At mestre ["Oase-planen"] (20231026 oasis plan_1.pdf (laroucheorganization.com)) af Lyndon LaRouche er, hvad Esajas opfordrede til i sit gamle råb om at smede sværd om til plovjern – og det er svært at se, hvordan man med succes kan organisere sin nabo, lovgiver eller

præsident uden at bevæbne sig selv på passende vis.

UN Photo/Michos Tzovaras

Verdens bevidsthed bliver aktiveret, mens "Vesten" er mere isoleret end nogensinde før

12. december 2023 (EIRNS) – Et rungende nederlag for den "regelbaserede orden" blev leveret i dag med FN's Generalforsamlings afstemning om en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. Resolutionen blev vedtaget med et overvældende flertal på 153 for, 10 imod og 23 der undlod at stemme. (Danmark stemte for resolutionen!) Sammenlignet med den sidste FN-afstemning i oktober, som opfordrede til en "humanitær våbenhvile" med stemmerne 120-14, og 45 der undlod at stemme, viser dette, at verden i stigende grad er imod den barbariske nedslagtning, som Israel udfører, og at USA og dets allierede er isolerede i en grad, som ikke tidligere er set.

Da USA i sidste uge nedlagde veto mod FN's Sikkerhedsråds resolution om en våbenhvile i Gaza, blev det mødt med en bred fordømmelse, men det fik også dem, der går ind for fred, til at blive endnu mere beslutsomme. Dette blev måske bedst udtrykt af FN's generalsekretær António Guterres – som havde taget initiativ til afstemningen i Sikkerhedsrådet den 8. december – og som efterfølgende udtrykte sig i stærke vendinger: "Jeg lover, at jeg ikke vil give op" med hensyn til at opnå en våbenhvile. Den kinesiske FN-ambassadør Zhang Jun gentog denne holdning den 11. december, da han besøgte

Egyptens Rafah-grænseovergang til Gaza: "Vi er her i den tro, at vi med vores fælles indsats kan stoppe krigen. Vi kan måske ikke ændre hele situationen, men vi vil ikke give op."

Under hele konflikten mellem Israel og Hamas har USA og Storbritannien forsøgt at "styre" alle de involverede parter ved at manipulere med offentlighedens opfattelse og love én ting, mens de gjorde noget andet. Denne kortsigtede tilgang var dømt til at slå fejl, og det gør den tydeligvis også nu. Men derudover sætter den gang i noget, der er langt bredere end det umiddelbare problem, og som er ved at få enhver tillid til den vestlige "regelbaserede orden" til at kollapse i kraft af sine egne handlinger.

Afstemningen den 8. december var sandsynligvis det sidste søm i kisten for denne operation til styring af den offentlige mening, og verden er nu tvunget til at se den frygtelige sandhed om Wall Streets og Londons pro-folkemords-orientering, som kendetegner al anglo-amerikansk politik. Afstemningen i FN's Generalforsamling den 12. december viste, at flere og flere i verden ikke lader sig kue af trusler og ordspil. Mens Five Eyes-tankepolitiet måske er i stand til at kontrollere vesterlændinges opfattelser på tv og internettet, ser verden, hvad der sker i Gaza uden filter.

Det er derfor, bemærkningerne fra talskvinden for Kinas udenrigsministerium ramte så hårdt mandag den 11. december. Da Mao Ning blev spurgt om Kinas reaktion på den nye runde af sanktioner og fordømmelse af Kina for krænkelser af "menneskerettighederne", sagde hun blot: Hvis USA virkelig bekymrer sig om menneskerettigheder, "er det sidste, de bør gøre, at nedlægge veto mod Sikkerhedsrådets resolution, der opfordrer til en humanitær våbenhvile, som det eneste land der har gjort det, mens den humanitære katastrofe i Gaza forværres time for time."

Forvent, at presset mod dette åbenlyst hykleriske og fejlslagne system fortsætter med at vokse. Som den russiske

udenrigsminister Sergej Lavrov sagde den 10. december på Doha-topmødet i weekenden, er der en ny "multipolær verden, som er ved at opstå efter 500 års dominans af det, vi kalder det 'kollektive Vesten'. ... For at undertrykke denne form for udvikling, [eller] enhver uenighed, besluttede vores vestlige kolleger at ofre alle globaliseringsprincipperne, som de har forsøgt at sælge til alle i årtier ... til fordel for en regelbaseret verdensorden."

Et andet element af dette kan ses på COP28-klimatopmødet i Dubai, hvor al sprogbrug, der indebærer afskaffelse af fossile brændstoffer, er blevet afvist af Kina, Indien og resten af udviklingslandene. Ingen belæring eller stampen med fødderne er nok til at overbevise størstedelen af verden om, at energiforbrug er dårligt, og at udvikling kun bør være forbeholdt de rige lande.

Disse og andre handlinger sætter gang i et dybtgående og historisk skift, som ikke længere kan undgås. Men samtidig risikerer intensiteten af den ondskab, der bliver begået i Gaza, at udløse en meget bredere konflikt i hele Sydvestasien og endda længere væk. Som Egyptens FN-ambassadør, Osama Mahmoud Abdel Khalek Mahmoud, sagde under generalforsamlingen den 12. december: "Udførelsen af denne destruktive krig vil føre til en fuldbyrdet katastrofe. Det vil desværre betyde, at folkedrab vil blive brugt som et redskab til krig, helt uden hensyn til international lov. Det vil føre regionen ud i en regulær krig, og det vil bringe denne internationale organisations troværdighed i fare."

Derfor er historiens øjne rettet mod os i de kommende dage og timer. Vil vi handle i tide?

Ikke korrekturlæst

Bilag:

FN's Generalforsamling vedtager resolution om øjeblikkelig våbenhvile i Gaza med overvældende flertal

12. december 2023 (EIRNS) – FN's Generalforsamling med 193 medlemmer stemte i dag med et overvældende flertal på 155-10, mens 23 undlod at stemme, for at godkende den firepunktsresolution, som regeringerne i Egypten og Mauretanien har udarbejdet, og som opfordrer til en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. De to lande påberåbte sig resolution 377A, som foreskriver, at hvis FN's Sikkerhedsråd ikke lever op til sit ansvar for at beskytte international fred og sikkerhed, kan FN's Generalforsamling træde til og komme med anbefalinger. Resolutionen er ikke bindende, men når den fremsættes, da Israel fortsætter med at slagte palæstinensere og har forvandlet Gaza til "et levende helvede", har den international vægt.

Afstemningen fulgte en meget hårdtslående tale af formanden for FN's Generalforsamling, Francis Dennis (Trinidad og Tobago), som beskrev "blodbadet" i Gaza og krævede, at situationen blev vurderet "med ærlighed i vores hjerter ... en våbenhvile er det eneste realistiske første skridt" mod at finde en løsning på denne krise, sagde han. "Blodsudgydelserne og den psykologiske terror" skal ophøre. Ellers vil "den fortsatte konflikt føre til en regulær krig". Mere end 18.000 mennesker er døde ... et barn dør hvert 10. minut. Hvad venter vi på?"

Dennis blev efterfulgt af Egyptens FN-ambassadør Osama Mahmoud Abdelkhalek Mahmoud, som sagde, at størstedelen af det internationale samfund var klar over situationens alvor og dens implikationer: "Fortsættelsen af denne destruktive krig vil føre til en fuldbyrdet katastrofe. Det vil desværre betyde, at folkedrab vil blive brugt som et redskab i krig, helt uden hensyn til international lov. Det vil føre regionen ud i en regulær krig, og det vil bringe denne internationale organisations troværdighed i fare."

Resolutionen har titlen "Beskyttelse af civile og opretholdelse af juridiske og humanitære forpligtelser" og fastslår:

“Vejledt af formålene og principperne i FN’s charter,

“minder om sine resolutioner vedrørende Palæstina-spørgsmålet.

“som også minder om alle relevante resolutioner fra Sikkerhedsrådet.

“som noterer sig brevet dateret 6. december 2023 fra generalsekretæren, i henhold til artikel 99 i De Forenede Nationers pagt, stilet til formanden for Sikkerhedsrådet.

“som også noterer sig brevet dateret den 7. december 2023 fra generalkommissæren for FN’s Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten til formanden for Generalforsamlingen.

“Udtrykker alvorlig bekymring over den katastrofale humanitære situation i Gazastriben og den palæstinensiske civilbefolknings lidelser, og understreger, at den palæstinensiske og israelske civilbefolkning skal beskyttes i overensstemmelse med international humanitær lov.

“1. kræver en øjeblikkelig humanitær våbenhvile;

“2. gentager sit krav om, at alle parter overholder deres forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder den humanitære folkeret, især med hensyn til beskyttelse af civile.

“3. Kræver øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle gidsler samt sikring af humanitær bistand.

“4. beslutter at udsætte det tiende ekstraordinære hastemøde midlertidigt og at bemyndige formanden for Generalforsamlingen på dens seneste møde til at genoptage mødet efter anmodning fra medlemsstaterne.”

To lande foreslog ændringer til resolutionen. USA foreslog at inkludere en afvisning og fordømmelse af “de afskyelige terrorangreb fra Hamas ... og gidseltagningen.” Østrig foreslog

at tilføje, at gidslerne blev holdt fanget af Hamas. Begge ændringsforslag fik ikke det nødvendige to tredjedels flertal. Der var bemærkelsesværdige klapsalver fra forsamlingen, da begge ændringsforslag blev nedstemt, og meget store klapsalver, med nogle glade råb, da resolutionen blev vedtaget. Der var en række andre meget tankevækkende taler fra repræsentanterne for bl.a. Sydafrika, Pakistan, Slovenien og Grækenland.

USA og Israel var imod resolutionen, og de fik følgeskab af Østrig, Tjekkiet, Guatemala, Liberia, Mikronesien, Nauru, Papua Ny Guinea og Paraguay.

Som Reuters rapporterede, sagde USA's ulykkelige FN-ambassadør Linda Thomas-Greenfield før afstemningen, at der var nogle punkter i resolutionen, som USA støttede, såsom behovet for at adressere den alvorlige humanitære situation i Gaza, beskyttelse af civile og frigivelse af gidsler. Men, advarede hun, "enhver våbenhvile lige nu vil i bedste fald være midlertidig og i værste fald farlig – farlig for israelerne, som vil blive udsat for ubarmhjertige angreb, og også farlig for palæstinenserne, som fortjener chancen for at opbygge en bedre fremtid for sig selv, fri for Hamas."

Den vrede israelske ambassadør Gilad Erdan advarede forsamlingen forud for afstemningen om, at "ved at stemme for denne resolution støtter I overlevelsen af jihadistisk terror og de fortsatte lidelser for befolkningen i Gaza... Ikke alene undlader denne resolution at fordømme Hamas for forbrydelser mod menneskeheden, den nævner slet ikke Hamas. Dette vil kun forlænge død og ødelæggelse i regionen, og det er netop, hvad en våbenhvile betyder," sagde han ifølge UN News. "Vi ved alle, at den såkaldte humanitære våbenhvile i denne resolution ikke har noget med menneskeheden at gøre. Israel gør allerede alt for at gøre det lettere for humanitær hjælp at komme ind i Gaza," løj han.

UN Photo Loey Felipe

Støt FN's generalsekretær Guterres' opfordring til en Gaza-våbenhvile nu!

Den 11 december 2023. FN's generalsekretær António Guterres brugte en tale den 10. december på Doha-konferencen i Qatar til at udsende endnu en markant opfordring til en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. Det gjorde han, fordi USA den 8. december atter nedlagde veto mod en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der krævede en sådan våbenhvile. Guterres reagerede på den afstemning ved at sige, at "Sikkerhedsrådet beklageligvis ikke gjorde det, men det gør det ikke mindre nødvendigt. Så jeg kan love, at jeg ikke vil give op."

Det gør resten af verden heller ikke.

FN's Generalforsamling samles til et hastemøde tirsdag den 12. december for at diskutere en ny resolution fremlagt af Egypten og Mauretanien, som også kræver en øjeblikkelig våbenhvile. Resolutionen har allerede 103 sponsorer – og flere kommer til. Og 12 ud af de 15 nuværende medlemmer af FN's Sikkerhedsråd rejste i dag til Rafah-grænseovergangen mellem Gaza og Egypten for med egne øjne at se, hvordan de forfærdelige forhold tager sig ud der, som et resultat af Israels USA-støttede bombardementer og etniske udrensninger i hele Gaza.

Resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd er bindende for medlemslandene, mens udtalelser fra FN's Generalforsamling ikke er det. Men et massivt internationalt pres er ved at opstå for at tvinge USA til at ændre sin politik. Stort set hele verden – minus Netanyahu og briterne, selvfølgelig – er imod den amerikanske regering i denne sag, og det med rette.

Hvis hele verden tvinges til at bryde med et USA, der er engageret i endeløse krige; hvis FN ikke får lov til at opfylde sin mission om at være vogter af verdensfreden og sikkerheden; så vil Tredje Verdenskrig være over os. FN skal bringes til at fungere; verden kan ikke synke ned i det vilde vesten med den "regelbaserede orden", som Wall Street og City of London elsker så højt, eftersom det er dem, der fastsætter reglerne. Som Jordans udenrigsminister, Ayman Safadi, sagde til det samme Doha Forum, som Guterres talte til: "Israel har skabt en mængde had, som vil hjemsøge denne region, og som vil definere de kommende generationer." Det samme kan siges om verdens holdning til USA og Vesten mere generelt.

Selv Associated Press, som ikke er kendt for at være sandhedens vogter, måtte i en artikel den 10. december indrømme, at Israels offensiv "har dræbt tusindvis af civile palæstinensere. Omkring 90% af Gazas 2,3 millioner mennesker er blevet fordrevet inden for det belejrede område." De forklarede, at Netanyahu er sluppet af sted med dette, fordi "USA har ydet vital støtte i de seneste dage ved at nedlægge veto mod en resolution fra FN's Sikkerhedsråd om at stoppe kampene og ved at presse et hastesalg af kampvognsammunion til Israel til en værdi af over 100 millioner dollars igennem."

Det er den samme Netanyahu, som for nylig belærte regeringscheferne i Spanien og Belgien: "Historien favoriserer ikke Jesus Kristus over Djengis Khan. Historien favoriserer de stærke." Er vi som amerikanere virkelig parate til, at vores land i denne højtid går over i historien for ligeledes at have valgt Djengis Khan frem for Jesus Kristus?

Sandt nok: En øjeblikkelig humanitær våbenhvile i Gaza vil ikke løse de underliggende problemer i Sydvestasien eller i verden. Men det vil stoppe folkemordet på 2,3 millioner mennesker – og det vil gøre det muligt for verden at bevare et minimum af ære og moral, så den kan forberede sig på de større opgaver, der venter forude.

En af de vigtigste opgaver er at afvikle det militærindustrielle kompleks (MIK), som udgør en af de væsentligste drivkræfter bag de endeløse krige, som det blev dokumenteret i en meget nyttig artikel, der netop er udgivet af American Friends Service Committees Action Center on Corporate Accountability. MIK er ikke begrænset til USA, men har et internationalt omfang. Og den består ikke kun af producenter af tanks og missiler, men også af Wall Street og City of Londons finansielle interesser, som rent faktisk styrer verdens Lockheed'er og Raytheon'er.

Det er på tide at "omstille til fred", at tage de betydelige videnskabelige, teknologiske og maskinværktøjsmæssige kapaciteter, der findes i denne sektor – inklusive de faglærte arbejdere, ingeniører og forskere, hvoraf de fleste ville foretrække at bruge deres talenter til gavn for menneskeheden – og omdanne dem til LaRouches globale genopbygningsplan, der udgør det eneste grundlag for en varig fred.

UN Secretary General Guterres. UN Photo Loey Felipe

**POLITISK ORIENTERING den 11.
december 2023 med formand Tom
Gillesberg:
Folkemordet i Gaza er
afslutning på USA's og**

**Vestens dominans.
BRICS+ er fremtiden.**

**Helga Zepp-LaRouches
hovedtale ved international
online-konference:**

**“Hvis man vil stoppe
folkedrabet, så byg en ny
sikkerheds- og
udviklingsarkitektur**

**Arrangeret af Schiller
Instituttet og Central
American and Caribbean
Critical Thought**

Lørdag den 9. december 2023

TÉLLEZ CASTELLÓN: [via oversætter] Udmærket. Tak, Dennis. Nu giver vi ordet til vores hovedtaler, fru Helga Zepp-LaRouche. Hun vil indlede vores konference med emnet “Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur”. Velkommen, Helga, hilsner.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Mange tak. En hilsen til jer alle sammen. Vi var alle vidner til det forfærdelige resultat af mødet i FN's Sikkerhedsråd i går, hvor en enkelt nation stemte nej til resolutionen, så det utrolige blodbad, der finder sted i Gaza, fortsætter. Lad mig hurtigt komme ind på udviklingen i dette. Da generalsekretær António Guterres skrev dette brev til formanden for FN's Sikkerhedsråd, hvor han henviste til artikel 99 i FN-pagten og påpegede faren for en yderligere forværring af de eksisterende trusler mod opretholdelsen af international fred og sikkerhed, var det et påtrængende spørgsmål, men også et desperat forsøg på at appellere til FN's Sikkerhedsråd om at gribe ind for at stoppe den etniske udrensning af Gaza, som nu finder sted for øjnene af hele verden, og som er på tv-skærmene hver eneste dag.

Angrebet den 7. oktober, hvor 1.200 mennesker blev dræbt, skal helt klart fordømmes. Men IDF's fuldstændig uforholdsmæssige angreb siden da har dræbt mere end 16.000 palæstinensere, hvoraf 70% var kvinder, børn og ældre, og et ukendt antal er begravet under murbrokkerne fra ca. 60% af alle huse i Gaza, som er blevet ødelagt eller beskadiget. Der er ingen mad, vand, medicin, elektricitet eller husly. 2,3 millioner mennesker er blevet fordrevet fra nord til syd, hvorefter de bliver bombet, uanset hvor de flygter hen. Der er ikke noget sikkert sted i Gaza, og nu bliver et meget stort antal mennesker "koncentreret" i et lillebitte område nær grænsen til Egypten.

Der må omgående komme en våbenhvile, og der må indkaldes til en omfattende konference for Sydvestasien, som Kina har foreslået, for at gennemføre en to-statsløsning baseret på en generel økonomisk udviklingsplan, som Oase-planen, der blev foreslået af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede i 1975. Hvis dette ikke sker øjeblikkeligt, på trods af denne skammelige afstemning i FN's Sikkerhedsråd, kan det meget vel være, at den forestående apokalypse i Gaza er dråben, der får bægeret til at flyde over. Det er ikke kun en forfærdelig

oplevelse for alle muslimer rundt om i verden, men for hele det Globale Syds nationer at erfare, hvor meget værdi der tillægges en palæstinensers liv i den nuværende verdensorden.

FN's Sikkerhedsråds manglende evne til at gøre noget for at stoppe dette barbari på grund af vetoet fra mindst ét permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd – USA – understreger, at det haster med at genoverveje grundlaget for den nuværende verdensorden. Ifølge Stockholm Peace Institute er der i øjeblikket, i 2023, 55 væbnede konflikter i gang i verden. To af dem – krigen i Ukraine og krigen i Gaza – har potentiale til at eskalere til en regional eller endog en global krig, som kan involvere brugen af atomvåben. Det kan føre til udslettelsen af den menneskelige art og enden på alt liv på jorden.

Det er derfor mere end presserende at definere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager fat på de grundlæggende årsager til den nuværende krise, og som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne i hvert enkelt land på planeten. Et relevant fortilfælde kan være Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. På det tidspunkt blev de stridende parter enige om at forhandle om en afslutning på krigen og den efterfølgende fredsorden, da de indså, at hvis krigen fortsatte, ville der snart ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, da de alle ville være døde. Det kunne være en stærk motivation for os i dag til at skabe et nyt fundament for sameksistens på jorden og en erkendelse af, at krig må udelukkes som konfliktløsning i atomvåbnenes tidsalder.

I dagens verden af misinformation, fake news og propaganda er det imidlertid vigtigt, at vi sikrer os, at der fra begyndelsen er en klar forståelse af betydningen af de anvendte begreber. For mangel på klarhed i de anvendte begreber kan ødelægge bestræbelserne på at etablere en ny fungerende orden. Konfucius insisterede på dette ved at sige, at det første skridt må være at bringe orden i begreberne,

hvis man ønsker at løse et problem.

Et godt eksempel på dette krav illustreres af det ofte gentagne mantra om behovet for at udvide den "regelbaserede orden" til resten af verden; eller at der var en formodet konfrontation mellem den gode regelbaserede orden og de onde autokratier; med henvisning til den tilsyneladende kontrovers mellem Vesten og det nu meget store flertal af resten af verden. Bortset fra, at det ingen steder står skrevet, hvad disse regler er, og på hvis autoritet de blev skrevet, har de en tendens til at være lige så solide som glat gelé. Når det er belejligt at udråbe dem som beskyttere af menneskerettighederne, finder man variationer af dem overalt. Men da NATO for eksempel forlod Afghanistan efter 20 års krig, i hvad der dengang blev kaldt den værste humanitære krise på planeten, havde de vestlige banker ingen skrupler med at stjæle afghanske aktiver til en værdi af 9 milliarder dollars, hvilket forværrede situationen for en befolkning, som var 97% fødevareusikre, og som er ved at sulte. For at dække over, hvad der foregår i Gaza lige nu, uddeler de toneangivende medier manualer til deres journalister om, hvordan de skal rapportere enhver rædsel som værende forårsaget af Hamas osv.

De ti principper, jeg har foreslået som diskussionsgrundlag for en sådan ny sikkerhedsarkitektur, forsøger derfor at være af en sådan art, at disse principper er forståelige, gennemsigtige og ikke kan fordrejes til deres modsætning af nutidens farisæere. Som det første princip definerede jeg partnerskabet mellem fuldstændigt suveræne nationalstater baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten, fordi det vedrører det absolutte behov for selvbestemmelse og deltagelse i regeringen for den enkelte, hvilket er udelukket i alle former for overnationale institutioner. Betydningen af den suveræne nationalstat står ofte ikke klart for folk, fordi de forveksler den med chauvinistiske former for nationalisme, som ofte beskyldes for at være årsagen til krige. Men den suveræne nationalstat

opstod tværtimod i en meget lang og vanskelig proces ud af imperiernes enetilværelse og deres oligarkiske styreform, hvor kun en lille magtelite havde alle privilegier, mens hovedparten af befolkningen var på niveau med slaver eller håndlangere, som blev holdt så tilbagestående som muligt, så de lettere kunne kontrolleres.

I Europa, efter mange århundreder med sådanne imperier, var selv fremkomsten af nationale monarkier et skridt opad mod gennembruddet for ideen om en nationalstat, der for første gang var helliget folkets fælles bedste. Det skete i det 15. århundrede med Ludvig XI's Frankrig, hvis 20-årige regeringstid fordoblede befolkningens levestandard, og skrifterne af Nikolaus af Cusa, som for første gang definerede begrebet det repræsentative system mellem regeringen og de regerede. Fuldkommen national suverænitet skal i dag opretholdes mod indblanding i alle staters indre anliggender og retten til at definere sit eget sociale system og sin egen udviklingsvej baseret på sin egen kultur og tradition. Den eneste grænse for denne suverænitet er, at den aldrig kan være i modstrid med menneskehedens interesser som helhed, hvilket er tilfældet for patriotten, som samtidig er verdensborger, som Friedrich Schiller definerede det.

Det andet princip, behovet for at afskaffe fattigdom for alle mennesker på planeten, er baseret på det faktum, at det let kan lade sig gøre, hvis man bruger de eksisterende teknologier. Det er også nødvendigt, fordi fattigdom er en af de værste krænkelse af menneskerettighederne. En person, der skal bekymre sig om måltider, sundhedspleje, husly, uddannelse osv., vil ikke være i stand til at finde den nødvendige fritid til at udvikle alle sine kreative potentialer som menneske. Fattigdom er livsforkortende, og da det i høj grad er muligt at overvinde den, bør den ikke eksistere.

Vigtigheden af det tredje princip blev understreget af den nylige pandemi og forskellen på dødeligheden i de forskellige lande: Peru, for eksempel, havde 221.564 dødsfald; Kina, med

en meget større befolkning, havde kun 121.877; USA havde 1.144.877. Kina har næsten 4,5 gange så mange indbyggere som USA.

Det fjerde princip, at gøre universel uddannelse tilgængelig for alle børn og voksne, er den absolutte nøgle til succesfuld og holdbar økonomisk vækst, da det er den kontinuerlige proces med opdagelse af nye principper inden for videnskab og kunstnerisk innovation, der er drivkraften bag økonomisk vækst. Men universel uddannelse er også den uerstattelige metode til at frigøre ens egen kreativitet og vokse fra ufuldkommenheder i sindet og sjælen ved at absorbere, hvad menneskeheden hidtil har opnået, og ved at bygge videre på denne arv med det ædle mål at tilføje noget vigtigt til gavn for fremtidige generationer.

Emnet for det femte princip vil efter al sandsynlighed tvinge sig selv på dagsordenen meget hurtigere, end det er den offentlige opfattelse. Det transatlantiske finanssystem oplevede allerede en systemisk krise i 2008, som blev dækket over med enorme mængder likviditet, den såkaldte kvantitative lempelse, der sprøjtede billioner og atter billioner ind i systemet, som nu sidder på 2 billiarder dollars i derivateksponering. USA bruger allerede næsten 20% af sit budget på gældsbetjening alene, og muligheden for at fordele underskud til hele verden ved blot at trykke penge med dollaren som verdens reservevaluta er tydeligvis snart slut.

Bevæbningen af dollaren ved at beslaglægge fremmede landes aktiver i amerikanske banker, indførelsen af ensidige sanktioner som et middel til regimeskifte, der især skader de fattige i de ramte lande, samt især erfaringerne fra interventionskrigene siden 9/11, der efterlod millioner af mennesker døde, disse og flere udviklinger har ført til et gigantisk tilbageslag. Nu er en proces med af-dollarisering i gang: Lande handler mere og mere i deres nationale valutaer. Der foregår dybtgående diskussioner mellem forskellige lande om at skabe en ny international reservevaluta, der ikke er

baseret på pengeværdier, men på råstoffer og de involverede landes produktivitet. Det er en udvikling, som Lyndon LaRouche har forudsagt siden 1971 og begrebsliggjort i form af løsninger som hans forslag om en International Udviklingsbank i 1975. Det var ideen om at erstatte IMF, hvis funktion var og er at undertrykke udviklingen af den såkaldte udviklingssektor, med en kreditinstitution tilegnet den økonomiske udvikling af det Globale Syd.

Hele Lyndon LaRouches livsværk, det sjette princip, var helliget den konkrete realisering af en ny økonomisk verdensorden med Oase-planen fra 1975 for en grønnere ørken i Sydvestasien; Afrikas udviklingsplan, der først blev foreslået i 1976; Operation Juárez, som han formulerede i samarbejde med den mexicanske præsident López Portillo, for integration af infrastrukturen i hele Latinamerika i 1982; en 40-årig udviklingsplan for Indien i diskussion med Indira Gandhi; den 50-årige udviklingsplan for Stillehavsområdet. Og så i 1991 den Eurasiske Landbro, som blev udvidet til Verdenslandbroen i 2014. Disse programmer er for en stor dels vedkommende ved at blive realiseret på grund af Bælte- og Vej-Initiativet i dag.

Det syvende princip om en ny sikkerhedsarkitektur behandler spørgsmålet om en ny sikkerhedsarkitektur som sådan, som skal starte med ideen om udelelig sikkerhed. Det betyder, at mens alle nationers sikkerhedsinteresser må tages i betragtning, har ingen nation ret til at insistere på sine egne sikkerhedsinteresser, hvis det krænker en anden nations. Geopolitik skal afsluttes en gang for alle, da det har været kilden til to verdenskrige i det 20. århundrede og utallige krige i tiden derefter. Intet land eller gruppe af lande har ret til at insistere på sin ret over for et andet land eller gruppe af lande. Vejen til at overvinde denne tilsyneladende modsigelse er gennem fælles udvikling for alle. Hvis alle lande på planeten kan deltage i en retfærdig international orden, hvor en international arbejdsdeling er rettet mod at overvinde ulemper i et forløb med forbedring af forholdene for

alle – med andre ord, hvis hver nation kan have sikkerhed for, at den på et tidspunkt i fremtiden kan realisere den fulde udvikling af sit eget potentiale som land og af sin befolkning, så kan en harmonisk udvikling af alle garanteres. Atomvåben skal forbydes og gøres teknologisk forældede gennem internationalt samarbejde om forskning og udvikling af nye fysiske principper. De militærindustrielle komplekser er selv drivkraften bag stadig flere krige, da deres profit afhænger af en kontinuerlig række af krige. Militærindustriens industrielle kapacitet må omstilles og bidrage til den produktive fysiske kapacitet, der er nødvendig for alle menneskers fælles bedste. Omdannelsen af det, der nu er et enormt spild af kapacitet, til produktion af midler til ernæring, sundhedspleje, uddannelse osv., vil være så fordelagtigt for folket, at de vil betragte det som deres egeninteresse, at der aldrig vil ske en tilbagevenden til produktionen til krigsmaskinen.

På dette tidspunkt kan man høre et kor rejse sig i baggrunden og protestere mod, at dette er et for optimistisk syn; at mennesket er motiveret af "interesse" og ikke af en hengivenhed til det fælles bedste. Og at en sådan vision derfor er utopisk og ikke vil gå i opfyldelse. Det er grunden til, at det tiende princip hører med til denne pakke. Jeg oplæser nu det tiende princip:

"Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og samhörighed, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes."

Hvis man undersøger, hvilke kræfter der er enige i denne definition af menneskets natur, kan man se, at de tre mosaiske religioner er enige – det vil sige kristendom, islam og

jødedom – derefter hinduisme og buddhisme, som tilsammen tegner sig for omkring 77% af verdens befolkning. Så kan man også tælle kommunisterne og nogle andre lande med, som også arbejder på at forbedre både den materielle og den kulturelle livskvalitet for deres befolkninger. Så det er helt klart det overvældende flertal af den menneskelige art, der har dette positive billede af mennesket.

På den anden side kan man se, at det kun er oligarkiske styreformer, der insisterer på, at menneskets grundlæggende karakter er beskrevet som i den britiske oplysningstid af Hobbes, Hume, Locke eller den hollandske Bernard Mandeville, der hævder, at mennesket er ondt af natur og derfor skal undertrykkes af en almægtig Leviathan – det er Hobbes' idé – en verdenspolitimand i en unipolær verden. Det var helt klart den underliggende antagelse i Francis Fukuyamas fejlagtige forudsigelse af historiens afslutning efter Sovjetunionens opløsning i 1991. Det er også det aksiom, som ideen om et globalt NATO hviler på.

Men som allerede antydet, har disse påstande allerede haft et enormt tilbageslag, fordi de i virkeligheden ikke svarer til menneskets sande natur. De har ført til fremkomsten af det globale flertal af nationer, som i øjeblikket er i færd med at opbygge et nyt økonomisk og politisk verdenssystem, som svarer til den opfattelse, der kommer til udtryk i det tiende princip.

Den naturlige udvikling af biosfæren til noosfæren, som ifølge Vladimir Vernadsky er indbygget i lovmæssigheden i vores fysiske univers – eller Guds skaberværk, hvis man vil udtrykke det i religiøse termer – vil i stigende grad øge potentialet for godhed. Det er op til os at gennemføre denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur nu og ikke lade et levn fra et tidligere udviklingstrin, en form for huleboer, gribe ind fra stenalderen og ødelægge hele menneskeheden med en termonuklear håndøkse. Tak skal I have.

Biden og Blinken lytter ikke til arabiske ledere

Ikke korrekturlæst

9. december 2023 (EIRNS) – Præsident Biden ringede til kong Abdullah af Jordan den 7. december. Jordan Times, der citerer en erklæring fra det kongelige hof om opkaldet, rapporterede, at kongen havde presset på for en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza og advarede om, at den humanitære situation vil forværres yderligere, hvis de militære operationer fortsætter. Når man læser Det Hvide Hus' udlægning af det samme opkald, ville man ikke have nogen idé om, at en "våbenhvile" var blevet diskuteret, eller for den sags skyld, at der var nogen militære operationer i gang i Gaza. Kun præsident Bidens store "forpligtelse til at lette den øgede, vedvarende levering af livreddende humanitær bistand til civile i Gaza."

Samme dag ankom den ministerkomité, som Den Arabiske Liga (22 nationer) og Organisationen for Islamisk Samarbejde (57 nationer) havde oprettet den 11. november for at organisere det internationale samfund til en våbenhvile i Gaza, til Washington, D.C. Delegationen var blevet modtaget i Beijing, Moskva, Paris og London i løbet af de to uger, der var gået, siden den blev dannet. Nu var de i Washington for at afværge et amerikansk veto mod FN's Sikkerhedsråds resolution om våbenhvile, som var udarbejdet af de arabiske og islamiske nationer. Det var ikke embedsmænd fra lavere niveauer. I delegationen var Qatars premierminister og udenrigsminister Sheikh Mohammed bin Abdulrahman bin Jassim Al Thani; Jordans vicepremierminister og udenrigsminister Ayman Al-Safadi; Egyptens udenrigsminister Sameh Shoukry; Palæstinas udenrigsminister Riyad al-Maliki; og Tyrkiets udenrigsminister

Hakan Fidan.

Øverst på deres dagsorden var et møde med udenrigsminister Tony Blinken. Blinken nedlod sig endelig til at møde dem fredag eftermiddag den 8. december – efter at USA havde nedlagt veto mod FN's resolution om våbenhvile. Ministrene blev henvist til at udtrykke deres "dybe forfærdelse", ifølge Egyptens Al Ahram, og "dybe utilfredshed" ifølge det officielle saudiske presseagentur, over vetoet.

Den fælles erklæring, som delegationen udsendte efter mødet, understregede, at komiteen ikke desto mindre pressede USA til "at spille en bredere rolle i at presse den israelske besættelse til at gennemføre en øjeblikkelig våbenhvile." At ministrene havde "bekræftet deres fælles holdning", der afviser de israelske besættelsesstyrkers fortsatte militære operationer i Gazastriben, og "fornyset deres opfordring til nødvendigheden af en øjeblikkelig og fuldstændig våbenhvile for at sikre beskyttelsen af civile, en afslutning på den humanitære tragedie i Gazastriben og ophævelsen af alle restriktioner, der forhindrer humanitær hjælp i at komme ind i Gazastriben."

Ministrene understregede også deres "totale afvisning af alle tvangsforflytninger ... [og] gentog behovet for at skabe et gunstigt politisk klima, der fører til en tostatsløsning og oprettelsen af en palæstinensisk stat langs linjerne fra 4. juni 1967." De afviser ligeledes forsøg på at opdele det palæstinensiske spørgsmål og diskutere fremtiden for Gazastriben separat fra det overordnede palæstinensiske spørgsmål.

Udenrigsministeriets kortfattede oplæsning af mødet, som blev udsendt lørdag morgen den 9. december, rapporterede intet, nul og niks, af hvad Blinkens samtalepartnere havde sagt. En våbenhvile nævnes ikke.

Og så undrer de sig over, hvorfor præsident Putin bliver budt velkommen i Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater.

Udenrigsministeriet går uden om Kongressen for at sende mere ammunition til israelske kampvogne

9. december 2023 (EIRNS) – Natten til den 8. december sendte det amerikanske udenrigsministerium, hvad der beskrives som en nøderklæring til udvalgene i Repræsentanternes Hus og Senatet, der fører tilsyn med våbensalg til udlandet, med det formål at omgå den sædvanlige protokol, hvor lovgiverne har 20 dage til at gennemgå detaljerne i USA's salg af våben og ammunition til udlandet. Dette har været fremme i medierne, men er endnu ikke officielt bekræftet. De to komitéer er House Foreign Affairs og Senate Foreign Relations.

CNN rapporterer i dag, at Kongressen hele ugen har været under pres for at godkende salget af 45.000 granater til Israel til deres Merkava-kampvogne. Udenrigsministeriet besluttede i går aftes at fremskynde godkendelsen af salget af 13.000 af disse granater til kampvogne til en værdi af 106 millioner dollars. Der er rapporter om, at forsendelsen er klar til afgang og måske endda er på vej.

Foto: webtv.un.org

Der må skabes fred nu – hvert minuts forsinkelse betyder flere tabte liv!

Der må skabes fred nu – hvert minuts forsinkelse betyder flere tabte liv!

7. december 2023 (EIRNS) – Den barbariske, pinefulde ødelæggelse af Gaza af en israelsk regering, der ikke tænker langsigtet på sine egne interesser, opfordrer os alle til at

kræve en ende på geopolitik og dens erstatning af et paradigme for internationale og menneskelige anliggender, der er oplyst af {kærlighed} til det unikke, kreative potentiale hos det menneskelige individ.

“Vi står sammen i dette øjeblik for at opfordre til våbenhvile, løsladelse af alle gidsler og en forpligtelse til en langsigtet politisk løsning, der sikrer israelernes og palæstinenserne frihed og kollektive sikkerhed,” lyder det i [et brev] underskrevet af hundredvis af fagfolk fra jødiske organisationer i USA. “Når vi læser i Beresheit (Første Mosebog), at Gud skabte mennesket i Guds billede, lærer vi, at hvert eneste menneskeliv er helligt. Jødisk tradition lærer, at enhver død er en anden verden ødelagt... Over 17.000 verdener er blevet ødelagt i denne krig, og mange flere hænger i en tynd tråd.”

[FN's generalsekretær Antonio Guterres' påkaldelse af artikel 99 i FN-pagten], for at kræve, at FN's Sikkerhedsråd insisterer på en våbenhvile i Gaza, fik i dag ny støtte fra EU, da EU's udenrigschef Josep Borrell [skrev på X i morges]: “Jeg beder EU-medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd og ligesindede partnere om at støtte FN's generalsekretær Antonio Guterres' opfordring. FN's Sikkerhedsråd skal handle øjeblikkeligt for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud af den humanitære situation i Gaza.”

De 22 medlemslande af Den Arabiske Liga i FN er sammen med landene i Organisationen for Islamisk Samarbejde [ved at forberede en ny resolution om våbenhvile], som skal præsenteres for FN's Sikkerhedsråd. Resolutionen vil blive introduceret af De Forenede Arabiske Emirater, som i øjeblikket er medlem af FN's Sikkerhedsråd.

Presset har en effekt! FN's nyhedswebsite [rapporterer, at] FN's Sikkerhedsråd vil holde et hastemøde kl. 10 EST fredag den 8. december for at diskutere situationen mellem Israel og Palæstina, som Guterres udtalte truer med “potentielt uoprettelige konsekvenser for palæstinenserne som helhed og

for fred og sikkerhed i regionen.”

FN spillede en vigtig rolle i den fredelige løsning af Suez-krisen i 1956. Vil verdens befolkning hjælpe FN med at løfte opgaven i dag?

Eller vil USA og Storbritannien få lov til at forlænge ødelæggelserne ved at nedlægge veto mod resolutionen om våbenhvile?

Hvert minuts forsinkelse i afslutningen af kampene betyder flere tabte liv.

Selvom USA og Storbritannien virker fast besluttede på at modsætte sig ethvert FN-tiltag, der kan begrænse Israels handlinger, er de politiske omkostninger, både internationalt og nationalt, ved at USA fortsætter med at bevæbne, finansiere og beskytte Netanyahu-regeringens barbariske krig for at udrydde palæstinensere og Palæstina, steget enormt, efterhånden som Gaza nærmer sig total ødelæggelse.

Vil du mobilisere for at gøre den disse politiske indsats omkostninger uudholdelige for Biden-administrationen uudholdelig?

Foto: UN Secretary-General Antonio Guterres invoked Article 99 of the UN Charter. UN Photo/Loey Felipe

Ikke korrekturlæst

EU's diplomatiske chef Borrell bakker op om FN's generalsekretærs opfordring til FN's Sikkerhedsråd angående våbenhvile

7. december 2023 (EIRNS) – Josep Borrell, chef for EU's udenrigsanliggender

har opfordret EU-medlemmerne – og ligesindede partnere – der sidder i FN's Sikkerhedsråd, til at støtte FN's generalsekretær António Guterres' påberåbelse af artikel 99 i FN-pagten, for at opfordre Sikkerhedsrådet

for at sikre, at der erklæres våbenhvile, og afværge en ellers nært forestående "humanitær katastrofe" i Gaza.

"Jeg beder EU-medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd og ligesindede partnere om at støtte FN's generalsekretær Antonio Guterres' opfordring. FN's Sikkerhedsråd skal handle øjeblikkeligt for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud af den humanitære situation i Gaza," [skrev Borrell på X torsdag morgen, 7. december, og tilføjer: "Jeg opfordrer også Israel til at gøre det muligt for alle FN-agenturer, herunder deres bosiddende og humanitære koordinator Lynn Hastings, [at yde akut støtte til civile i Gaza]."

Borrell er heller ikke glad for, at israelske bosættere har "nedrevet" Zanuta-skolen på Vestbredden, som EU havde bygget for at give lokalsamfundets børn adgang til uddannelse. Han kaldte denne handling [en "overtrædelse af international lov"] og krævede, at bosætternes vold mod palæstinensiske samfund stoppede.

I [en tale til EU-NGO Human Rights Forum] den 4. december havde Borrell udtalt sig mod det "{blodbad} ... vi er vidne til i Gaza" (fremhævelse i original). Han fordømte Hamas' terrorisme og gidseltagning den 7. oktober, men sagde, at den ene rædsel ikke retfærdiggør den anden. Han spurgte, hvor mange ofre er der i Gaza i dag? Vi ved det ikke. Der er ingen, der ved det. Nogen anslår det til omkring 15.000, men jeg er bange for, at der under murbrokkerne fra de ødelagte huse må være mange flere. Med et stort antal børn."

Den kontante udtalelse ophidsede tydeligvis nogle af deltagerne, for hans næste sætning var: "Forlader folk lokalet? Måske sagde jeg noget generende men FN har klart tilkendegivet, at det, der skete i ét tilfælde [Hamas-angrebet], var et (blodbad}, og det, der sker i Gaza, er en anden." Borrell fortsatte med at forsvare folks "ret" til at kritisere staten Israel uden at blive anklaget for antisemitisme, på samme måde som

han ikke er "anti-spansk", når han kritiserer Franco-regeringen i sit land, Spanien, som et diktatur. "Jeg kan være uenig i, hvad der sker visse steder, uden at være "anti-dette sted"."

Ikke korrekturlæst

Jødiske organisationer i USA underskriver brev til Biden og Kongressen

7. december 2023 (EIRNS) – "Vi står sammen i dette øjeblik for at opfordre til våbenhvile, frigivelse af alle gidsler og en forpligtelse til en langsigtet politisk løsning, der sikrer frihed og kollektiv sikkerhed for israelere og palæstinensere," lyder det i [et "Åbent brev fra fagfolk i jødiske organisationer til præsident Biden og Kongressen"].

(https://docs.google.com/document/d/e/2PACX-1vQ1EFVMTDvaxvWXldzbZvr60BE5o3UQeU_WfiXX3ivcUVU1SAYU13wZsBhDVBmtbXmKejMNajY1xSQ1/pub?urp=gmail_link) underskrevet af hundredvis af ledere af jødiske organisationer.

"Vi er personer, der arbejder for en bred vifte af jødiske organisationer over hele USA, og som mødes på tværs af den brede vifte af overbevisninger, praksisser, baggrunde og identiteter, der udgør det amerikanske jødiske samfunds rige struktur," forklarer de.

"Når vi læser i Beresheit (Første Mosebog), at Gud skabte mennesker i sit billede, lærer vi, at hvert eneste menneskeliv er helligt. Jødisk tradition lærer, at enhver død er en anden verden ødelagt... Over 17.000 verdener er blevet ødelagt i denne krig, og mange flere hænger i en tynd tråd."

"Som en gruppe af fagfolk fra et bredt spektrum af jødiske organisationer, har mange af os viet vores livsværk til at opbygge

blomstrende jødiske samfund. Vores organisationer vil muligvis ikke selv tilslutte sig opfordringen til en våbenhvile, men vi føler os tilskyndet til at tale som enkeltpersoner for at demonstrere bred støtte i det jødiske samfund til en

våbenhvile,” tilføjer skrivelsen.

“Vi ved, at der ikke er nogen militær løsning på denne krise. Vi ved, at israelere og palæstinensere er kommet for at blive – hverken jødisk

sikkerhed eller palæstinensisk befrielse kan opnås, hvis de sættes op mod hinanden. Vi ved, at frihed for ét folk ikke kan opnås gennem undertrykkelse og drab på et andet. Vi ved, at israelsk og palæstinensisk sikkerhed er dybt sammenflettet og at ingen vinder en evig krig. Den eneste vej til varig fred og sikkerhed er gennem diplomatiske midler, der bringer os i retning af en lige og retfærdig fremtid for alle.

“Vi opfordrer præsident Biden og Kongressen til at arbejde for en våbenhvile, frigivelse af gidslerne og en diplomatisk løsning, der garanterer lighed, retfærdighed og en blomstrende fremtid for alle.”

Foto: UN Secretary-General Antonio Guterres invoked Article 99 of the UN Charter. UN Photo/Loey Felipe

Hvor tæt er vi på bristepunktet?

Den 6. december 2023 (EIRNS) – Det fortsatte mareridt i Gaza er en markør for det, der er blevet karakteristisk for Vestens styrtdyk ned i en ny mørk tidsalder, under den politik som Wall Street og City of Londons finansielle etablissement kræver. Hvis vi skal stoppe blodbadet og ikke bare se på i iskold rædsel, bliver vi nødt til at gennemtvinge en reorganisering af hele det bankerotte transatlantiske finanssystem – og arbejde sammen med nationerne i den Globale Majoritet til dette formål.

Netanyahu-regeringen i Israel har gjort det klart, at den ikke frivilligt vil stoppe med at dræbe og/eller tvangsflytte de 2,3 millioner palæstinensere, der bor i Gaza – et folkemord, hvis noget nogensinde har været denne betegnelse værdig.

Biden-administrationen gør et nummer ud af at true med fingeren over for Netanyahu og sige “fy-fy”, men den fortsætter med at bevæbne Israel til tænderne, godkender offentligt den overordnede linje i dets handlinger og nedlægger veto mod alle resolutioner fra FN’s Sikkerhedsråd, der ville indføre en våbenhvile og stoppe blodbadet. Nogle troværdige presseberetninger rapporterer, at Washington har fortalt Netanyahu, at det internationale pres stiger, og at han kun har indtil januar til at gøre arbejdet færdigt, før han skal skifte til en “mindre intens” form for krigsførelse. Men lige nu har han grønt lys – og han benytter sig af det.

Men hverken Tel Aviv eller Washington er i virkeligheden dem, der bestemmer. Det er bankfolkene på Wall Street og i City of London, som ivrigt starter krige og udløser økonomisk og kulturel ødelæggelse for at forsøge at bevare deres bankerotte system.

Amerikanere og europæere, der kæmper for fred, har allierede. For eksempel er den russiske præsident Putin lige rejst til De forenede arabiske Emirater og Saudi-Arabien for at mødes med deres ledere, og på torsdag den 7. december mødes han med den iranske præsident Raisi i Moskva. Disse tre nationer er alle på vej til at blive fuldgældige medlemmer af BRIKS den 1. januar, hvor Rusland bliver formand for sammenslutningen i 2024, med en annonceret politik om at opbygge en ny international finansiel arkitektur. Og de er også nøglespillere til at hjælpe med at skabe fred og udvikling i den Sydvestasiatiske region.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udtrykte det på denne måde i sin ugentlige webcast Dialogue den 6. december:

“Der skal gøres noget med det samme. Det mest effektive ville selvfølgelig være, hvis USA bare sagde: ‘Vi stopper alle våben og al økonomisk støtte til Israel,’ og så ville det ophøre... Da det ikke er særlig sandsynligt lige nu, har vi forsøgt at introducere en dynamik i denne situation, som giver håb til hele regionen. Oaseplanen er et økonomisk udviklingsperspektiv, for at forvandle hele denne region, som i bund og grund er ørken, ørken, ørken, til et område, hvor man ved hjælp af et system af kanaler, fra Middelhavet til Det Røde Hav, fra Det Røde Hav til Det Døde Hav, og så storstilet afsaltning af saltvand til kunstvanding i landbruget, til opbygning af infrastruktur, endog opbygning af nye byer, industrialisering.”

Hun fortsatte: “Og det er i høj grad muligt, fordi man praktisk talt har Kinas forslag om at udvide Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen, at samle op på det kinesiske forslag om at have en omfattende fredskonference i Mellempøsten, hvor en løsning på krisen kunne finde sted med anerkendelse af en to-statsløsning...”

“Det er ikke særlig langt væk. For netop i dag er Ruslands præsident Putin på statsbesøg i De forenede arabiske Emirater... Og derefter tager Putin til Riyadh for at mødes med Saudi-Arabiens premierminister, kronprins Mohammed bin Salman Al Saud. Og så skal Irans præsident mødes med Putin i Moskva den 7. december. Betydningen af dette er, at alle disse tre lande vil være fuldgyltige medlemmer af BRIKS-Plus den 1. januar – det er kun tre uger væk. Og da disse lande alle er relevante med hensyn til olieprisen og den mængde olie, som produceres dagligt, tror jeg, at der er mange faktorer, der taler for, at et sådant forslag kan realiseres.

“Men hvad der først og fremmest må gøres er at have et perspektiv, hvor alle mennesker, hvor forfærdelig situationen end er, har en fremtid, har et håb, og ved at sprede denne idé om at have en Oase-plan, forsøger vi at lægge en helt anden dagsorden på bordet.”

Zepp-LaRouche afsluttede sin webcast-dialog: "Bortset fra den forfærdelige krig i Ukraine, den forfærdelige situation i Mellemøsten, har vi en reel krise i den vestlige kultur. Vi står over for et fuldstændigt dekadent sammenbrud. Det er svært at sige, om man skal sammenligne det med Romerrigets kollaps eller det 14. århundrede eller andre perioder med totalt kollaps og elitens dekadence.

"Vi er nødt til at finde det menneskelige i os selv, og vi er nødt til at bygge videre på det og skabe håb ... for at vække kærligheden til menneskeheden og forsøge at vende tilbage til et menneskeligt samfund.

"Jeg tror, vi vil gå igennem en periode på måske et år, halvandet år, to år – det er en periode, hvor en masse processer vil nå deres udmattelsespunkt, et bristepunkt, et overgangspunkt. Hvis vi på en eller anden måde formår at få nok mennesker til at tro på, at der findes en løsning, bør Vesten droppe sin arrogance og tro, at de kan fortsætte den koloniale orden."

Billede: Wikimedia Commons, Naaman Omar \ apaimages

António Guterres påberåber sig artikel 99 i FN-pagten og udsender en indtrængende opfordring til våbenhvile i

Gaza

Ikke korrekturlæst

6. december 2023 (EIRNS) – I et hastebrev i dag, rettet til den nuværende ecuadorianske formand for FN's Sikkerhedsråd, påberåbte FN's generalsekretær António Guterres sig artikel 99 i FN-pagten for at opfordre til en øjeblikkelig erklæring af en humanitær våbenhvile i Gaza, så en "katastrofe med potentielt uoprettelige konsekvenser for palæstinenserne som helhed og for fred og sikkerhed i regionen" kan afværges. Charterets artikel 99 fastslår, at "generalsekretæren kan gøre Sikkerhedsrådet opmærksom på ethvert spørgsmål, som efter hans mening kan true opretholdelsen af international fred og sikkerhed," og Guterres hævder, at en fortsættelse af den forfærdelige krise i Gaza faktisk kan "forværre eksisterende trusler mod opretholdelsen af international fred og sikkerhed." Det er, advarer han, det internationale samfunds ansvar at "bruge al sin indflydelse til at forhindre yderligere optrapning og afslutte denne krise."

Guterres' brev er en dramatisk opfordring til handling, som kun kan komme fra FN's Sikkerhedsråd. Hidtil har USA nedlagt veto mod enhver meningsfuld handling fra Sikkerhedsrådets side til støtte for Israels krig.

Guterres fordømmer Hamas' terrorhandlinger den 7. oktober, deres brutale drab på 1.200 mennesker og tilfangetagelsen af 250 gidsler, som han kræver løsladt uden betingelser. Han fortsætter med at give en detaljeret rapport om Israels ødelæggelse af Gaza, hvor 15.000 mennesker blev dræbt, hvoraf 40 % var børn, og 80 % af Gazas 2,2 millioner indbyggere blev tvangsforflyttet. "Der er ingen effektiv beskyttelse af civile ... sundhedssystemet i Gaza er ved at kollapse. Hospitaler er blevet forvandlet til slagmarker," og kun 14 ud af 36 fungerer delvist.

På trods af at FN's Sikkerhedsråd har opfordret til at optrappe forsyningerne for at imødekomme befolkningens humanitære behov i henhold til den nylige resolution 2712, tilføjer generalsekretæren, at de nuværende forhold gør det umuligt at gennemføre meningsfulde humanitære operationer. Siden pausen sluttede, har leveringen af humanitære forsyninger været utilstrækkelig. "Vi er simpelthen ude af stand til at nå ud til de nødlidende i Gaza ... FN's og dets humanitære partners kapacitet er blevet reduceret på grund af mangel på forsyninger, mangel på brændstof, afbrudt kommunikation og voksende usikkerhed... Vi står over for en alvorlig risiko for kollaps af det humanitære system."

Guterres advarer om, at en endnu værre krise kan udfolde sig, hvis den offentlige orden bryder helt sammen, herunder epidemiske sygdomme og endnu større pres for massefordrivelse til nabolandene. Guterres konkluderer: "Jeg gentager min appel om at erklære en humanitær våbenhvile. Det haster. Civilbefolkningen skal skånes for større skade. Med en humanitær våbenhvile kan overlevelsesmulighederne genoprettes, og humanitær bistand kan leveres sikkert og rettidigt i hele Gazastriben."

https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/sg_letter_of_6_december_gaza.pdf

<https://www.un.org/en/situation-in-occupied-palestine-and-israel/sg-sc-article99-06-dec-2023>

Foto: EIR, Antonio Guterres. Credit: UN Photo/Loey Felipe

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: Intensiver indsatsen for LaRouches Oase-plan for at afslutte krigen i Sydvestasien

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 6. december 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til den ugentlige dialog med Schiller Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. I dag er det onsdag den 6. december 2023. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, med afslutningen af våbenhvilen i Gaza er verden vidne til en optrapning af Netanyahu-regimets brutale angreb på den palæstinensiske civilbefolkning i Gaza, angiveligt i et forsøg på at udrydde Hamas. Der har været diplomatiske initiativer, der har været adskillige erklæringer, som fordømmer de israelske operationer, men indtil videre er der ikke blevet gjort noget for at gennemtvinge en våbenhvile.

Det første spørgsmål til dig er, at "i flere af dine seneste konferencer og udtalelser har du understreget, at selv om en våbenhvile er nødvendig, er den i sig selv ikke en garanti for fred, og at din afdøde mands Oase-plan er afgørende for fred og sikkerhed i Sydvestasien." Nu synes dette spørgsmål at komme fra Henry Kissingers diplomatiske skole, som spørger: "Er det ikke nødvendigt først at nå frem til en politisk

aftale, før man forsøger at løse økonomiske problemer?”

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det er grunden til, at mange af disse aftaler ikke har fungeret, fordi det er en forkert idé, at man først skal have en politisk løsning, før man kan gå i gang med et økonomisk genopbygningsprogram: Det skal være den anden vej rundt. For hvordan er situationen i Gaza og på Vestbredden, men især i Gaza lige nu? Jeg synes, at de rapporter, der kommer ind nu, time for time, er de mest utrolige, hjerteskrærende – jeg kan ikke finde ord til at beskrive det, for folk har fået besked på at tage til den sydlige by Khan Younis, og så blev det sted bombet. Nu bliver de fortalt, at de skal tage til Rafah, som også er blevet bombet. Så bliver de sendt til et lille sted på den sydligste del af grænsen til Egypten, hvor et utroligt stort antal mennesker skal koncentreres – og jeg tror, det ord har en særlig betydning – på et lille sted uden vand, uden medicin, uden mad og under konstant bombardement.

Hvis man forestiller sig, hvad folk går igennem, tror jeg, at den, der tror, at man kan løse problemet med terrorisme på denne måde, hellere må tænke sig om en ekstra gang. Der er en debat lige nu i selve Israel, hvor nogle mennesker siger, at de “stolte” (i anførelstegn) rapporter om, at kun 2 civile blev dræbt for 1 Hamas, at det ville være et godt resultat, at den beregning er helt forkert; at der er en åbenlys fare, hvis dette fortsætter, hvis du ikke engang må sige de ting, du tænker længere, fordi der bliver lavet love, som straks stempler dig på måder, som slet ikke er berettigede: for 1 terrorist, for 1 Hamas-person dræbt, vil der dukke 10 terrorister op. Så hvis israelerne indtil videre har været i stand til at dræbe 5.000 Hamas-medlemmer (det er et gæt, formoder jeg), så ville der allerede være omkring 50.000 nye mennesker, der sværger hævn.

Så denne cyklus skal afbrydes! Der er ingen måde, hvorpå Israels sikkerhed kan garanteres, for det, der er en klar fare, er, at hele denne situation udvides til Libanon,

Hizbollah; til Syrien, hvor mange grupper er i stigende spændinger – eller faktisk mere end “spændinger” – med amerikanske tropper; det samme i Irak. Spørgsmålet er så, hvad der vil ske med Iran, hvis det fortsætter.

Så jeg tror, vi står over for et komplet horrorshow, en krudttønde. Jeg mener, at der skal gøres noget med det samme. Det mest effektive ville naturligvis være, hvis USA bare sagde: “Vi stopper alle våben og pengestrømme til Israel,” og så ville det stoppe. Det er der mange, der mener, selv fra Israel, som udtrykker det.

Da det ikke er særlig sandsynligt lige nu, har vi forsøgt at introducere en dynamik i denne situation, som giver håb til hele regionen. Oaseplanen er et økonomisk udviklingsperspektiv, der skal forvandle hele denne region, som i bund og grund er ørken, ørken, ørken, til et område, hvor man ved hjælp af et system af kanaler, fra Middelhavet til Det Røde Hav, fra Det Røde Hav til Det Døde Hav, og så afsaltning af saltvand i stor skala til kunstvanding i landbruget, til opbygning af infrastruktur, endda opbygning af nye byer, industrialisering. Og det er i høj grad muligt, for man har praktisk talt Kinas forslag om at udvide Bælte & Vej Initiativet til hele regionen, at samle op på det kinesiske forslag om at afholde en omfattende fredskonference i Mellemøsten, hvor en løsning på krisen kunne finde sted, med anerkendelse af en tostatsløsning; men så har man brug for økonomisk udvikling. Og i betragtning af, at hverken USA eller Israel er villige til at gøre det lige nu, er den eneste måde, jeg kan forestille mig, at vi kan nå dertil, at vi får alle naboerne, alle landene i regionen og alle de islamiske lande til at kræve det.

Det er ikke særlig langt væk: For netop i dag er Ruslands præsident Putin på statsbesøg i De Forenede Arabiske Emirater; han har allerede mødtes med statsoverhovedet der. Han har en meget stor delegation, inklusive udenrigsminister Sergei Lavrov og mange andre, med sig, og de mødes med en lignende

delegation fra Emiraterne. De har en enorm bilateral handelsvolumen. Og så tager Putin til Riyadh for at mødes med Saudi-Arabiens premierminister, kronprins Mohammed bin Salman Al Saud. Derefter mødes Irans præsident med Putin i Moskva den 7. december.

Betydningen af dette er, at alle disse tre lande vil være fuldgyltige medlemmer af BRICS-Plus den 1. januar – det er kun tre uger væk. Og da disse lande alle er relevante i forhold til olieprisen og den mængde olie, der produceres hver dag, tror jeg, at der er mange faktorer, der taler for, at et sådant forslag kan realiseres.

Men det, der først og fremmest skal gøres, er at have et perspektiv, hvor alle mennesker, hvor forfærdelig situationen end er, har en fremtid, har et håb, og ved at sprede denne idé om at have en oaseplan, forsøger vi at lægge en helt anden dagsorden på bordet. Og jeg kan kun bede alle jer, der følger med i denne diskussion, om at hjælpe os: Download vores Oasis Plan, send den til alle lovgivere, til alle kongresmedlemmer, til alle parlamentsmedlemmer, borgmestre og andre valgte embedsmænd, andre organisationer, for vi er nødt til at mætte hele verden med ideen om, at vi har brug for en dramatisk ændring i politikken, hvis dette ikke skal blive udviklingen til Tredje Verdenskrig, hvilket det meget vel kunne blive.

SCHLANGER: Vi har lige fået et spørgsmål i forbindelse med dit svar. Nogen spørger: "Er der nogen chance for, at den westfalske tilgang til gensidig respekt for suverænitet kan blive effektivt honoreret i den nuværende kolonialistiske mentalitet, der driver vestlig politik?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det tror jeg. Jeg mener, fordi Vesten virkelig forsøger at bevare status quo i den gamle, tidligere unipolære verdensorden, som allerede er gået i opløsning til en multipolaritet, og det er ikke den sidste fase i denne udvikling. Jeg tror, at det, vi ser, er en historisk udvikling, som sandsynligvis har fundet sted flere gange i

historien: At de mennesker, der var de privilegerede i en forfalden, kollapsende orden, på en eller anden måde har en mental blokering for at indse, at de er ved at tabe. Jeg tror, at det faktum, at mange vestlige regeringer ikke har fordømt det, der sker lige nu, på trods af at det er så indlysende og forfærdeligt – kun nogle få, som Spaniens premierminister og Belgiens premierminister, da de tog til grænseovergangen ved Rafah den 24. november, krævede en tostatsløsning. Og Spaniens premierminister Pedro Sánchez sagde endda, at Spanien måske ville anerkende den palæstinensiske stat ensidigt, hvis der ikke kom en passende handling fra resten af de europæiske ledere.

Så jeg tror, at det, du ser lige nu, er, at dele af etablissementet, langt størstedelen af det, tydeligvis ikke er i stand til at se, at deres handlinger er årsag til deres undergang. Jeg mener, at det, der truer nu i Gaza, vil miskreditere Vesten på en måde, som ikke kan afhjælpes. For hvis man tillader noget som dette at ske, vil det blive brændt ind i erindringen hos så mange mennesker rundt om i verden, og efter min mening vil det absolut øge beslutsomheden hos landene i det Globale Syd om at udvikle deres eget økonomiske system, at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle; og jeg tror, at i betragtning af, at det transatlantiske finansielle system er i en reel krise, at det dybest set sidder der som en krudttønde klar til at eksplodere, så tror jeg ikke, at Vesten er i en så stærk position til at forhindre udviklingslandenes ønske om at danne et nyt system, som er til deres fordel.

Men det er meget farligt, for jeg tror, at det eneste, der kan ske, er, at det eksploderer fuldstændigt, og det kan føre til civilisationens undergang. Men jeg tror ikke, der er nogen måde, hvorpå dette nuværende system med undertrykkelse af det Globale Syds forhåbninger kan opretholdes.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål om forholdet mellem fortsættelsen af krig og samtidig manglen på penge til at

finansiere den, som rammer en række lande, herunder USA: Der var en, der skrev om Schumers høringer med skuespil, at han skulle have en høring i går, hvor Zelensky skulle komme med en personlig og stærk appel om flere penge fra Kongressen, og Zelensky dukkede ikke op. Så spørgsmålet er: "I betragtning af den voksende modstand i Kongressen mod Bidens tillægsbudgetforslag på 106 milliarder dollars til Ukraine og Israel, hvad er så konsekvenserne af denne kamp? Hvad hvis USA ikke sender flere penge til Ukraine, hvad vil der så ske?"

ZEPP-LAROUICHE: Der er allerede en meget vidtrækkende anerkendelse af, at Ukraine tabte krigen, og det er et faktum. Den berømte "modoffensiv" lykkedes slet ikke. Alle de våben, der blev sendt, førte kun til et utroligt blodbad, ødelæggelsen af den ukrainske økonomi, og der er lige nu en erkendelse af, at der må komme noget andet, og at man på en eller anden måde er nødt til at komme ud af dette, med en slags operation, der holder facaden. Der er nogle mennesker, komplette krigshøge, som ønsker at fortsætte dette, uden hensyn til hvad det vil betyde for den ukrainske befolkning, som er ved at forbløde! Men jeg tror – jeg har ikke den seneste indsigt i, hvorfor Zelensky traf denne beslutning om ikke at tage af sted – men der er massiv modstand mod, at han fortsætter den måde, krigen gik på, inde fra Ukraine. Jeg mener, der er nogle af hans nærmeste rådgivere, som ikke længere tror på, at dette kan vindes.

Så jeg tror, at jo før man begynder at forhandle og afslutte denne forfærdelige krig med en fredsaftale, der også tager hensyn til Ruslands og Ukraines interesser, som Putin krævede den 17. december 2021, hvor han stillede et ultimatum – han sagde til NATO og USA, at de skulle give juridisk bindende sikkerhedsgarantier, og så ville det hele ikke være sket! Så jeg tror, at vi nu er nået til et punkt, hvor krigen i Ukraine er ved at være slut, fordi folk simpelthen ikke er der længere, og jo hurtigere Vesten erkender, at det skal slutte, og det er selvfølgelig en stor faktor, at valgkampen i USA

nærmer sig, og mange ved godt, at krigen ikke er populær blandt vælgerne i USA.

Så forhåbentlig er der nogle mennesker inden for USA's establishment – for jeg kan ikke forestille mig, i ved, at USA's politik ikke har været en succes siden Vietnam! Se på alle disse krige: Vietnamkrigen blev tabt; Afghanistan blev tabt; Irak, Libyen, Syrien – en endeløs række af fejlslagne forsøg på at gennemtvunge politikker, som altid var skadelige for det pågældende lands interesser, og jo før denne idé om interventionskrige stopper, jo bedre. Og jeg tror – tag for eksempel Afghanistan: Hvis kun 3% af de 2,3 billioner dollars, som USA brugte i de 20 år, USA og NATO var i Afghanistan, kun var blevet brugt på årsbasis, er der skøn over, at landet ville være en blomstrende have, og der ville være industri og infrastruktur. Det samme gælder – alle disse penge til disse endeløse krige er en fuldstændig ødelæggelse af den fysiske økonomi. Pengene går naturligvis i spekulanternes og det militærindustrielle kompleks' lommer, men set fra den brede offentligheds synspunkt er de spildt – hvis de penge var gået til skoler, sundhedssystemer og infrastruktur, ville alle være blevet tjent så meget bedre! Så man kan kun sige, at vi har brug for en mobilisering, der kræver netop det, at der skal ske et sådant skift.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet, som også er meget aktivt involveret i at samle den internationale fredskoalition, og vi vil have lagt information ud på vores hjemmeside om, hvordan du kan deltage i det.

Helga, vi har nogle spørgsmål i forbindelse med COP28-konferencen. Nogen skrev ind og sagde: "Tak for din konstante afsløring af den grønne dagsorden, og at det er en affolkningsdagsorden. På COP28-konferencen foregår der en kamp om fossile brændstoffer. Hvilken betydning tror du, det har, at Indien nægter at gå med til at reducere brugen af kul? Har det en bredere indvirkning på den overordnede grønne

dagsorden?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det har den effekt, at der har været et enormt pres for at gå over til atomenergi, hvilket er præcis, hvad der skal gøres. Der er en hel gruppe af lande, der nu danner en atomklub med den idé at opbygge atomenergi så hurtigt som muligt. Men der vil være en periode, et hul, for man kan ikke bygge atomkraftværker fra den ene dag til den anden. Det tager mange år. Og der er nu en meget lovende første fjerdegenerationsreaktor, som Kina vil sætte online. Så der sker en enorm udvikling inden for kerneenergi, og det er meget, meget lovende.

Men man har brug for kul i den mellemliggende periode, og jeg tror, at det faktum, at Indien simpelthen siger dette, vil have en meget vigtig indvirkning på alle de andre lande i det Globale Syd.

Jeg synes, at COP28-topmødet var utroligt lærerigt: Ikke alene erklærede arrangørerne, at de ikke havde tænkt sig at forlade de fossile brændstoffer, hvilket skabte et kæmpe ramaskrig, men det blev også tydeligt, at det hele var svindel: Der var næsten 100.000 mennesker, der fløj til Dubai, og alle de CO₂-udledninger fra alle disse fly, hvis du forestiller dig det. Og hvad blev der så opnået? Faktisk meget lidt. Og jeg må sige, at når folk siger noget rigtigt, bør man rose dem, og jeg synes, at Greta Thunberg, som nu bliver slagtet af de internationale medier, bragte det palæstinensiske folks skæbne på bane, og det synes jeg er meget vigtigt. For når folk først erkender, at noget går forfærdeligt galt, og de har modet til at sige det, er det nok et af de bedre resultater af dette COP28-topmøde.

SCHLANGER: Apropos folk, der gør ting forkert, så er der et andet spørgsmål om den generelle kamp mod fossile brændstoffer. Nogen skriver: "Hvad sker der i Europa, i EU, med uenighederne om den grønne dagsorden? Og hvad med situationen i Tyskland? Vil der være mangel på energi til

vinter? Er der nogen måde, hvorpå tyskerne på en eller anden måde kan genoplive strømmen af gas og olie fra Rusland?"

ZEPP-LAROUCHE: Den tyske økonomi er lige nu i frit fald, og medierne rapporterer det ikke som et samlet billede, men hver dag finder du i et tysk medie en lille udtalelse fra denne CEO eller denne leder af en forening, der siger "min sektor kollapse ...", og jeg tror, at hvis man lægger det sammen, viser Tyskland absolut, at bunden er ved at falde ud. Og mange virksomheder siger, at de er nødt til at afskedige folk eller investere i andre lande. USA fører økonomisk krigsførelse mod Tyskland ved at lokke de virksomheder, der ikke længere har råd til de høje energipriser i Tyskland, til at geninvestere i USA med Inflation Reduction Act, der giver dem visse privilegier. Så det er ikke en vens handling, det er en fjendes handling. Og i betragtning af, at Nord Stream-sabotagen stadig er det store spørgsmål, der skal undersøges, er Seymour Hershs beskyldninger ikke rigtig blevet imødegået.

Så jeg tror virkelig, at det er på tide, at Tyskland drager sine konklusioner: Vil vi lade hele vores økonomi, alt det, der blev bygget op i efterkrigstiden, i generationer af ord, vil vi lade det gå i opløsning, kollapse, blive revet fra hinanden? Dette er et krisemoment for Tyskland, som man ikke har set i vores økonomi siden slutningen af Anden Verdenskrig!

Det interessante er, at Putin for nogle dage siden sagde, at han beklagede, at forholdet mellem Rusland og Tyskland er blevet så dårligt. Og hvis Tyskland ville beslutte sig, ville der være en måde at genoptage forholdet på – dette er ikke præcis hans ord, men den generelle betydning. Og jeg mener, at det er, hvad Tyskland bør gøre: Vi bør simpelthen genoptage det og sige, at vi især har brug for den billige russiske gas, og det ville være det mest fornuftige at gøre.

Så jeg tror, at denne vinter afhænger af det: Hvis den starter meget koldt, kommer det an på det. Hvis vinteren bliver meget hård, og der vil være behov for et stort energiforbrug, tror

jeg, vi kan komme til et absolut krisepunkt. For alle de andre økonomiske parametre ser også helt forfærdelige ud. Så jeg tror, at Tyskland vil blive konfronteret med valget mellem enten at kollapse under operationer fra en allieret, vores såkaldte bedste allierede USA; eller vi tænker på vores egen befolkning og genåbner gasleverancerne fra Rusland.

SCHLANGER: Helga, jeg kiggede ud af vinduet i dag, og himlen er grå. Der har ikke været sol i omkring tre uger her i Berlin, og alle solpanelerne er dækket af sne. Så jeg tror, det fortæller dig noget om, at naturloven hævder sig over for de grønnes idioti.

Jeg har endnu et spørgsmål til dig, som kommer fra nogen, der siger, at de er meget håbefulde med hensyn til muligheden for, at religion kan være en faktor i en våbenhvile og fred. De henviser til, at Sergej Lavrov har talt om en "post-kristen kultur" i Vesten, og denne person skriver: "Er det muligt, at det her ved juletid giver en chance for at anerkende betydningen af kærlighed til vores medmennesker som grundlag for fred?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun sige, at alle mennesker af god vilje er opfordret til at forsøge at fremkalde denne følelse hos deres og vores medborgere. For jeg tror, at bortset fra den forfærdelige krig i Ukraine og den forfærdelige situation i Mellemøsten, så har vi en reel krise i den vestlige kultur. Jeg tror, vi står over for et fuldstændigt dekadent sammenbrud – det er svært at sige, om man skal sammenligne det med slutningen af Romerriget eller det 14. århundrede eller andre perioder med totalt sammenbrud og dekadence hos eliterne. Og jeg tror, at vi er nødt til at finde det menneskelige i os selv, og vi er nødt til at bygge videre på det og skabe håb. Den menneskelige art gennemgår lige nu en så dyb krise, og jeg synes, at både religiøse ledere, men også mennesker, der virkelig er religiøse, bør bruge denne højtids – julen og de andre højtider – til at fremkalde kærligheden til menneskeheden og forsøge at komme tilbage til et menneskeligt

samfund.

Hvis vi kommer igennem denne krise, tror jeg, at vi vil gå igennem en periode på måske et år, halvandet år, to år, det er en periode, hvor jeg tror, at mange processer vil nå deres udmattelsespunkt, et brudpunkt, et overgangspunkt, og hvis det på en eller anden måde lykkes os at få nok mennesker med på ideen om, at der er en løsning, bør Vesten holde op med at være arrogant og tro, at de kan fortsætte den kolonialistiske orden, som i virkeligheden ligger til grund for alt det her. Og vi bør stoppe denne, jeg vil sige eurocentriske arrogance, som inkluderer USA – du kan kalde det “Amerika-centrisk arrogance, euro-centrisk arrogance” – at tro, at vi er noget bedre, og at landene i det Globale Syd, i Asien, Afrika og Latinamerika, og at de på en eller anden måde er underlegne. For jeg tror, at det virkelig er – hvis man spørger folk, vil de måske ikke mene, at de er racister, men hvis man ser på deres adfærd i form af den slags institutioner, de ønsker at opretholde, og som vil opretholde den manglende udvikling i Syd, så må man konkludere, at det er denne eurocentriske racistiske holdning, der ligger bag meget af det, der foregår.

Og det er på tide at komme af med det, at foretage et renselsesforsøg og minde os selv om Amerikas sande tradition, som er den amerikanske revolution, de grundlæggende fædre, hvad Benjamin Franklin sagde, hvad John Quincy Adams sagde; eller i Europa, den italienske renæssance, den andalusiske renæssance, den franske polyteknik, den tyske klassiske periode, det billede af mennesket, som er forbundet med Schiller, med Beethoven, med {Niende Symfoni}, som var Beethovens komposition af Schillers digt {Ode til glæden}, hvor ideen er, at “alle mennesker bliver brødre”!

Jeg mener ikke, at det er en utopi. Jeg tror, at det er den absolutte forudsætning for, at civilisationen kan overleve. Og jeg tror, at julen og hele denne periode er en periode, hvor alle mennesker af god vilje, religiøse eller ikke-religiøse, må arbejde sammen for at fremkalde det, hvis man ønsker at

komme ud af denne krise.

SCHLANGER: Jeg har en idé til en julegave: De kan gå ind på LaRouche-organisationens hjemmeside og downloade Oasis Plan-pjecen og lægge den rundt om juletræet og få folk til at læse og diskutere den. Det er det, Helga har talt om i dag, og det er grundlaget for en varig fred, som er julens ånd og alle de religioner, der har fester på denne tid af året.

Så, Helga, der er et sidste spørgsmål til dig her: "Det, du beskriver som 'eurocentrisk arrogance', er det essensen eller grundlaget for geopolitik?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Det er idéen om, at det virkelig startede helt tilbage i 1500, da idéen om kolonialisme begyndte, og man skal se på de 600 år, der fulgte efter den periode. Men i den seneste periode tror jeg, at det var forbundet med Wolfowitz-doktrinen: Det var, da Sovjetunionen gik i opløsning, og der var basis for fred. Dengang kunne man have bygget en fredsorden for det 21. århundrede, hvilket vi forsøgte med forslaget om den eurasiske landbro. Men på det tidspunkt havde man Paul Wolfowitz og Richard Perle og forskellige andre neokonservative, som definerede ideen om, at kommunismen var besejret (det sagde de, selvom det var en forkert opfattelse, at de havde "sejret" over kommunismen), men de kom med ideen om, at USA aldrig skulle tillade nogen gruppe af nationer at overgå dem økonomisk, militært eller kulturelt, og det var i virkeligheden meget af det, der gik galt, for det, USA skulle have gjort, var at gå tilbage til John Quincy Adams' eller John F. Kennedys fredspolitik og sige: Vi arbejder med en alliance, et partnerskab af lande over hele verden og samarbejder. Og jeg tror, at den idé om at erstatte konfrontation med målet om at bevare den unipolære verden, som alligevel for længst er væk, og ændre det til en form for samarbejde, er det mest påtrængende at gøre i dag.

SCHLANGER: Nå, Helga, tak fordi du var med os i dag, og held og lykke med alt andet, vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Og meld dig ind i Den Internationale Fredskoalition!

Den grumme virkelighed i Gaza rammer Washington som et slag i ansigtet

Den 5. december 2023 (EIRNS) – I dag blev alle forestillinger om, at Biden-administrationen havde et arbejdsforhold til den israelske premierminister Benjamin Netanyahu, stort set gjort til skamme. Den “nye, forbedrede” såkaldte humanitære måde at drive palæstinenserne ud af de hjem, der vil blive ødelagt, så en lavere procentdel af dem ikke bliver bombet ihjel, viste sig at være en syg joke. Israels “løsning” var at få palæstinenserne til at tjekke et israelsk onlinekort for at se, hvornår deres lille område står til at blive ødelagt. (Alternativt kunne de bruge en QR-kode på deres telefon.) Da det blev påpeget, at el- og kommunikationsnetværket var blevet ødelagt, sagde en højtstående israelsk embedsmand til Times of Israel, hvad der svarede til: “Det er sådan, musikken spiller.

Den hensynsløse ligegyldighed over for menneskeliv er ikke skjult. IDF’s talsmand Jonathan Conricus erklærede begejstret, at Israels drab på to civile for hver Hamas-kriger var en “fantastisk” bedrift. Som FN’s øverste nødhjælpseembedsmand Martin Griffiths udtrykte det: “Hver gang vi tror, at tingene ikke kan blive mere apokalyptiske i Gaza, så bliver de det. Folk bliver beordret til at flytte igen, med meget lidt at overleve på, tvunget til at træffe det ene umulige valg efter det andet. Denne åbenlyse tilsidesættelse af basal medmenneskelighed må stoppe.”

Gazas næststørste by, Khan Younis, hvor så mange

palæstinensere havde fået besked på at flygte til, er ved at blive ødelagt. Den næste såkaldte "sikre zone", Rafah, ved den egyptiske grænse beskydes med artilleri. Der er over 1,8 millioner fordrevne palæstinensere (ud af 2,3 millioner i Gaza), som bliver tilbudt den seneste (og sidste?) "sikre zone", et område på fem kvadratkilometer ved den egyptiske grænse, som mangler infrastruktur til at tage sig af selv 1% af flygtningene. Er det ikke sådan, navnet "koncentrationslejr" opstod? Men i dette tilfælde er der ikke behov for gaskamre eller for at arbejde folk ihjel – sygdom og sult vil udføre arbejdet.

Hvilken tragisk fejl hos velmenende vesterlændinge, selv moralsk oprørte vesterlændinge, afholder dem fra at stoppe dette rædselsshow? Hvorfor tror Bidens regering, at de kan give Netanyahu en lærestreg ved at tilbagekalde visa til USA for bosættere på Vestbredden, som udøver vold mod palæstinensere? Hvorfor ikke bare lukke for alle våben og pengetransaktioner til Israel?

I dag var Qatar ganske ligefrem – FN's Sikkerhedsråd (UNSC) eksisterer, så tving Israel til forhandlingsbordet. Kina, med tilsyneladende endeløs tålmodighed, gentager, at magterne skal sætte sig ned og finde ud af det i FN's Sikkerhedsråd. Sydafrikas udenrigsminister synes, at behandlingen af Gaza er meget værre end apartheid, som de led under, men insisterer på, at FN's fredsbevarende styrker bliver sendt ind for at beskytte palæstinenserne mod nedslagtningen, at der bliver etableret en permanent våbenhvile, og at forhandlingerne begynder. (Det er værd at bemærke, at hun finder det "ekstremt chokerende", at den internationale støtte mod apartheid, som hjalp Sydafrika, ikke umiddelbart syntes at bidrage med en fredsbevarende styrke til Gaza). Disse lande har måske problemer, men de mener, at skrækscenarierne bør stoppes. Det er en normal menneskelig reaktion.

Virkeligheden er, at Vesten ikke længere bryder sig om at være kreativ. Både israelere og palæstinensere har intet grundlag

for en reel våbenhvile, for at lægge deres dybe psykologiske ar til side – medmindre de bliver behandlet ærligt og åbent med det enkle tilbud om et omfattende projekt, der skal gøre ørkenerne grønne med omfattende vandingsprojekter og rigelig energi fra f.eks. modulære atomkraftværker.

Ganske vist måtte den vestlige verden endnu en gang blive nødt til at nyde at se problemerne i øjnene, identificere dem og løse dem – fordi de ville være nødt til at omlægge deres økonomier til faktisk produktive virksomheder. I den proces kan USA måske finde en redning for dollaren, socialsikringsystemet, opioidafhængighed og måske endda jagten på at opdage en ny seksuel identitet.

I dag var en meget grim dag. Lad det være et vink med en vognstang. Det er hvad normale mennesker gør.

Ikke korrekturlæst

Internationale agenturer beretter om rædsler i Gaza i dag

5. december 2023 (EIRNS)-Internationale observatører er forfærdede over de ødelæggelser, som det sydlige Gaza udsættes for i dag, hvor Israel angiveligt udfører sin civilsamfundsvenlige invasion. Jan Egeland, generalsekretær for Norsk Flygtningehjælp, udsendte en erklæring i dag, hvor han meddelte, at “vi er blevet tvunget til at standse næsten alle vores hjælpeoperationer på grund af bombardementerne, kaosset og panikken.” Han begynder sin erklæring: “Pulveriseringen af Gaza rangerer nu blandt de værste angreb på nogen civilbefolkning i vores tidsalder.”

Egeland taler kun om det sydlige Gaza, den første “sikre zone”, som Israel har oversvømmet med flygtninge, der er fordrevet fra det nordlige Gaza: “I dag er mere end 750.000 mennesker stuvet sammen i kun 133 beskyttelsesrum. Titusinder bor på gaderne i det sydlige Gaza, hvor de under bombardementer er tvunget til at improvisere basale

tilflugtssteder af alt, hvad de kan få fat i. Vinterregnen er ankommet, og det samme er smitsomme sygdomme, ligesom de offentlige sundhedstjenester er blevet fuldstændig lammet. Mange af mine egne NRC-medarbejdere bor nu på gaden.”

Egeland sagde, at “de ansvarlige for drabene, torturen og de grusomheder, der blev begået i Israel den 7. oktober, skal stilles til ansvar.” Men han tilføjede: “Drabet på tusindvis af uskyldige børn og kvinder, belejringen af en hel civilbefolkning, ... bag lukkede grænser i Gaza er også forbrydelser i henhold til international lov. ... Denne militære kampagne kan på ingen måde beskrives som ‘selvforsvar’. ... Situationen i Gaza er et totalt svigt af vores fælles menneskelighed.”

Talsmanden for FN's Børnefond (UNICEF) James Elder sagde på et pressemøde i FN den 5. december med Unicef, WHO, FAO, UNHCR osv. i Genève, at de såkaldte sikre områder ikke var i nærheden af at opfylde de grundlæggende behov. Den israelske tilgang til oprettelsen af disse zoner, sagde han, er “Det er kalkuleret, det er koldt, og det taler til ... manglen på enhver form for anstændighed, der er blevet udøvet ved ubarmhjertige angreb på mødre og børn og familier.” Han advarede: “Vi har den perfekte storm for sygdomsudbrud, og husk ... Israel er besættelsesmagten. Den er der, og man er nødt til at sørge for mad, vand og medicin. Så nu, hvor vi taler om hundredtusindvis af mennesker, der lige nu og her bevæger sig et sted hen med bombardementer i stor skala, 200 om dagen i går ... den eneste måde at skabe sikre områder i Gaza, der vitterligt er sikre, og som beskytter menneskeliv, er, at helvede holder op med at regne ned fra himlen. Kun en våbenhvile ... vil kunne redde børnene i Gaza lige nu.”

“Det er en sikker zone, når man kan garantere forholdene med mad, vand, medicin og husly. Jeg har selv set, at de er helt, helt fraværende... Det er små pletter af ufrugtbar jord, eller det er gadehjørner. De er fortove. De er halvfærdige bygninger. Der er ikke noget vand... Kun en våbenhvile kan

redde børnene i Gaza lige nu.”

“Situationen bliver værre time for time,” sagde Richard Peeperkorn, WHO’s repræsentant i Gaza, ved samme briefing i Genève. “Der foregår intensiverede bombardementer overalt, også her i de sydlige områder, Khan Younis og endda i Rafah” – endnu en såkaldt sikker zone. “Vi vil se det samme mønster som det, der skete i nord. Det må ikke ske ... Jeg vil gerne gøre det meget klart, at vi står over for en voksende humanitær katastrofe.”

FN’s generalsekretær Antonio Guterres appellerede i går, før dagens massive optrapning, til IDF om at skåne civilbefolkningen for flere lidelser: “Civile – herunder sundhedsarbejdere, journalister og FN-personale – og civil infrastruktur skal beskyttes til enhver tid.” Han tilføjede, at på trods af evakueringsordrerne “er der ingen sikre steder at tage hen i Gaza.” Separat meddelte FN, at yderligere 19 af deres ansatte var blevet dræbt, hvilket bragte deres samlede antal op på 130.

“Hver gang vi tror, at tingene ikke kan blive mere apokalyptiske i Gaza, så bliver de det,” sagde FN’s vicegeneralsekretær for humanitære anliggender og nødhjælpskoordinator Martin Griffiths i går. “Folk bliver beordret til at flytte igen, med meget lidt at overleve på, tvunget til at træffe det ene umulige valg efter det andet. INGEN STEDER ER SIKRE I GAZA. Ikke hospitaler, ikke herberger, ikke flygtningelejre. Ingen er i sikkerhed. Ikke børn, ikke sundhedspersonale, ikke humanitære organisationer. En så åbenlys tilsidesættelse af basal medmenneskelighed må stoppe. Kampene må stoppe.” (Fremhævelse i original.)

Ikke korrekturlæst

IDF kalder det ‘fantastisk’ at dræbe dobbelt så mange civile som Hamas-krigere

5. december 2023 (EIRNS) – De israelske forsvarsstyrker indrømmer nu, at de har dræbt dobbelt så mange civile som

Hamas-krigere. Og IDF's talsmand, oberstløjtnant Jonathan Conricus, pralede i dag med, at det betyder, at de gør et "fantastisk" stykke arbejde for at beskytte civile.

Times of Israel rapporterede, at to unavngivne højtstående militære embedsmænd i går sagde, at IDF havde fastslået forholdet 2:1. En af dem tilføjede: "Jeg siger ikke, at det ikke er slemt, at vi har et forhold på to til en," men det er en del af Hamas' "kernestrategi" at bruge menneskelige skjolde. I dag spurgte CNN Conricus om forholdet 2:1, hvortil han begejstret proklamerede, at det var værd at prale med. Conricus sagde, at i betragtning af at det er byterræn, "er det forhold utroligt, utroligt positivt." Når IDF's officielle tal kommer ud, vil de vise, at "vi faktisk går efter terroristerne," ikke de civile, "og vi gør os store anstrengelser for at fastholde det sådan."

En anden militær embedsmand sagde, da han blev spurgt om mediernes rapporter om 5.000 Hamas-dræbte, at de var "mere eller mindre rigtige". Blandt andet ville det efter deres beregninger svare til i alt 15.000 palæstinensiske dødsfald – omtrent hvad Gazas sundhedsministerium hele tiden har rapporteret. Deres bedste optælling, fra i går, var omkring 15.900. I otte uger har vestlige medier nedvurderet tallene fra det, de kalder det " Hamas-styrede " sundhedsministerium i Gaza. Mens FN altid har bekræftet Gazas sundhedsministeriums tidligere dødstal, har Israel aldrig gjort det. IDF's indrømmelse i går var kun underforstået, så ingen bør holde vejret for en udtrykkelig bekræftelse.

Det er værd at bemærke, at Gazas sundhedsministerium har sagt, at omkring 70% af de 15.900 døde er børn, kvinder og ældre mænd. Det efterlader mindre end 4.800 af dødsfaldene blandt mænd mellem 18 og 65 år. Når IDF siger, at omkring 5.000 Hamas-krigere er blevet dræbt, hævder de åbenbart, at alle de døde er Hamas-krigere. Det vil sige, at en dræbt mand i den aldersgruppe uden videre var en Hamas-kriger. Det ser ud til at gøre Israels " målrettethed " mod Hamas til en ret simpel

affære.

Foto: EIR, Gayatri Malhotra / Unsplash

En uafhængighedserklæring mod den transatlantiske ødelæggelse af civilisationen

5. december 2023 (EIRNS) – Findes der sådan noget som “amerikansk exceptionalisme”, og hvis ja, burde der det?

Her er hvad Lloyd “Raytheon” Austin kalder “amerikansk exceptionalisme”, taget fra hans tale den 2. december til Reagan Defense Forum, hvor han rapporterede om sit nylige besøg i Silicon Valley’s forsvarsafdelings “Defense Innovation Unit”: “Kun ét land på jorden kan levere den form for lederskab, som dette øjeblik kræver. Og kun ét land kan konsekvent levere den stærke kombination af innovation, opfindsomhed og idealisme – og af frie sind, fri foretagsomhed og frie mennesker. Og det er Amerikas Forenede Stater... Den verden, der er bygget af amerikansk lederskab, kan kun opretholdes af amerikansk lederskab. Som præsident Biden har udtalt: ‘Amerikansk lederskab er det, der får verden til at hænge sammen’.”

Og her er, hvad den netop afgangede britiske efterretningsagent, den afdøde tidligere udenrigsminister Henry Kissinger, havde at sige den 18. oktober, da han proklamerede, hvordan man skulle bruge den amerikanske faktor i krigen i Sydvestasien efter den 7. oktober: “Jeg mener, at Vestbredden bør sættes under jordansk kontrol i stedet for at sigte mod en to-statsløsning, som efterlader et af de to territorier fast

besluttet på at vælte Israel. Egypten har bevæget sig tættere på den arabiske side, så Israel vil få det meget svært fremover. Jeg håber, at der til sidst vil være en forhandling, som jeg havde det privilegium at føre i slutningen af Yom Kippur-krigen [oktober 1973]. På det tidspunkt var Israel stærkere i forhold til de omkringliggende magter. I dag kræver det et større amerikansk engagement at forhindre en fortsættelse af konflikten.”

Kissingers bemærkninger kræver ofte en større sammenhæng for at blive forstået, på grund af den særlige måde, han valgte at lyve på. I juni 1975 holdt han et møde med jødiske ledere i New York City på Hotel Pierre, hvor han forklarede præcis, hvordan hans idé om “amerikansk exceptionalisme” blev anvendt på Sydvestasien: “Men så startede krigen i 1973. USA reddede Israel fra kollaps i slutningen af den første uge ved hjælp af vores våbenleverancer. Og selv mens det stod på, sendte Sadat mig noter hver dag, hvor han sagde, at han vidste, at der skulle være forhandlinger efter krigen, og at han ville have mig til at komme til Egypten for at indlede fredsprocessen så hurtigt som muligt...”

“Hvad var vores strategi i 1973? For det første forsøgte vi at bryde den arabiske fælles front op. Vi ønskede også at sikre, at europæerne og japanerne ikke blev involveret i diplomatiet, og selvfølgelig ønskede vi at holde Sovjetunionen ude af den diplomatiske arena. Endelig søgte vi en situation, der ville gøre det muligt for Israel at håndtere hver af sine naboer separat. Vi fortalte israelerne, at de kunne gå til europæerne, hvis de ønskede proklamationer, men hvis de ønskede fremskridt mod fred, måtte de komme til os. Således begyndte den trinvis proces.” “Amerikansk exceptionalisme” betød “hold alle andre ude”.

Og Palæstina? “Men jeg har ladet det palæstinensiske spørgsmål ligge for at arbejde med grænsespørgsmål i håb om til sidst at isolere palæstinenserne. Og det kunne godt fungere. Vi kunne have adskilt palæstinenserne fra syrerne med blot et par

kilometer mere på Golan, men israelerne insisterede på at flytte bosættelserne helt op til grænsen. Min fornemmelse er nu, at syrerne vil blive drevet mod endnu større radikalisme. Israel må indse, at det er nødt til at forhandle med de arabiske regeringer, hvis det ikke vil forhandle med palæstinenserne.”

Kissingers hensynsløse tilgang ses kun mere brutalt og grusomt i vores nuværende udenrigsministeriums offentlige ” velvillige forsømmelse” i forhold til Gaza og Vestbredden. Ægte amerikanere med ærlig samvittighed må finde en måde at lede kampen for at stoppe dette, nu. Sæt julen på pause – er der nogen i Betlehem, der vil være i live til jul? Stik imod forventningerne må vi finde en måde at stoppe det som sker hvert minut der, og i vores navn, uanset om vi vil anerkende det eller ej. Den form for amerikansk exceptionalisme er den, der bør optage os.

Indtil videre kan Austins og Kissingers praksis med ”exceptionalisme”, selvom den er typisk for udenrigsministeriets og Pentagons opførsel i de sidste fem årtier, bare kaldes imperialisme – måske med undtagelse af praleriet omkring ”Raytheon” Austins salgstale, som bestemt har en amerikansk klang. Denne praksis er ret karakteristisk for alle imperiale foretagender, der har domineret og overmandet deres naboer, enten med magt eller af forskellige andre årsager, gennem historien. En tale, som den italienske tidligere Goldman Sachs-bankmand/præsident for Den Europæiske Centralbank/chef for Bank of Italy, premierminister Mario ”Britannia” Draghi, netop har holdt, illustrerer dette.

Draghi, som præsenterede en bog om ”Romerriget, da vi var verdens Herrer” af den italienske journalist Aldo Cazzullo, opfordrede til oprettelsen af en ny europæisk stat. ”I dag er vækstmodellen opløst, og vi må genopfinde en måde at vokse på, men for at gøre det, må vi blive en stat,” argumenterede Draghi. Den ”vækstmodel”, Draghi henviste til, er i bund og grund BRIKS-Plus-landenes ”Kolonialismen er forbi!”-tilgang,

som i partnerskab med Europa og USA vil skabe grundlaget for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Det ville være et win-win-partnerskab som det, der i det mindste delvist blev foreslået i Kina-Italien-aftalememorandummet fra 2019, som blev støttet af Schiller Instituttet.

I stedet må den nye europæiske Draghi-stat og dens indespærrede befolkninger påbegynde massive, ødsle, inflationære udgifter til våben, med tilsvarende nedskæringer, for at forberede sig på den uundgåelige, det vil sige ønskede, krig med Rusland og sandsynligvis Kina. Ønsket af hvem? Hvem nyder godt af massedød?

Foreslår Draghi, at Rom skal være hovedstad i hans nye europæiske stat? Måske ikke, men ånden fra Mussolinis syn på Rom – "Rom er vores udgangspunkt og reference; det er vores symbol, eller om man vil, det er vores myte. Vi drømmer om et romersk Italien, det vil sige klogt og stærkt, disciplineret og kejserligt. Meget af det, der var Roms udødelige ånd, genopstår i fascismen" – er det samme som i Draghis "europæiske have"-variant af "demokratisk diktatur."

Det, der ville være exceptionelt i Amerika – og som ville blive budt exceptionelt velkommen i hele verden – ville være, hvis en kandidat, eller endda kandidater, til et nationalt embede i særdeleshed, førte kampagne ud fra det samme internationale perspektiv, som Den amerikanske Frihedskrig, i form af dens Uafhængighedserklæring og forfatning, faktisk begyndte. Det er det verdenshistoriske formål med Sare For Senate-kampagnen. Ligesom den første amerikanske revolution følger vi ikke noget konkret manuskript. Den revolution var en international, men overvejende transatlantisk sammensværgelse, hvor folk fra alle steder – Frankrig, Spanien, Tyskland, Polen, det afrikanske kontinent, Rusland og mange andre lande – samarbejdede for at sikre en ny, revolutionær samfundsform, for at afvise at blive styret af præcis det, som Amerika og Europas nationer styres af nu.

Derfor har vi valgt en "uortodoks" tilgang til det amerikanske præsidentskab, kaldet Diane Sares Venner, som påberåber sig Lyndon LaRouches præsidentielle metode: fysisk økonomiske løsninger, gennem teknologisk avancerede store projekter, der skaber nye opdagelser, og en tilsvarende kulturel optimisme. Med denne metode er det første, der skal gøres, at identificere fremskridtets sande fjende – de sande ophavsmænd til ideerne og anvendelsen af folk som Kissingers og Draghis i verden – de finansielle og relaterede oligarkier i det anglo-hollandske etablissement, hvis åndelige hjem var Venedig. De var LaRouches ærkefjender, McGeorge Bundys, John Trains, Buckleys og Bush'ernes, Tory-fraktionen, der aldrig blev fordrevet fra New York og Boston efter den succesfulde amerikanske revolution.

Over for disse kræfter står den tradition, der stammer fra byen Firenze, fra Nicholas af Cusa, Brunelleschi, Da Vinci og Machiavelli og fra den klassiske kultur som helhed. Det er den tradition, der omfavner Gottfried Leibniz, ikke slavehandleren John Locke fra Royal Africa Company, som den intellektuelle forfader til Den amerikanske Frihedskrig. De pro-menneskelige kræfter erklærer, at "den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og samhørighed, og at alt ondt er resultatet af en mangel på udvikling og derfor kan overvindes." Det er det tiende princip i Helga Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur", men det er det princip, hvorpå man skal basere en tilbagevenden til den eneste amerikanske exceptionalisme, der nogensinde har betydet noget – selvstyre, der kræver, at mennesket ikke er et dyr, men i Skaberens billede, og må regeres således. Vores Uafhængighedserklæring mod City of Londons og Wall Streets ødelæggelse af civilisationen skal være ubetinget – uden undtagelser.

De ti principper: En oase i udyrenes ørken

1. december 2023 (EIRNS) – Måske var selv Tony Blinken overrasket over Benjamin Netanyahus hurtige og trodsige reaktion på Blinkens tv-transmitterede tale i Israel torsdag aften den 30. november, hvor Blinken “opfordrede til øjeblikkelige foranstaltninger for at holde bosætterekstremister ansvarlige for vold mod palæstinensere på Vestbredden” og “gjorde det klart, at før nogen operationer går i gang i det sydlige Gaza, skal der være en klar plan på plads, der lægger vægt på at beskytte civile”, som han udtrykte det. Tolv timer senere gjorde Netanyahu det klart, hvad han mente om Blinkens ord, da han genoptog bombningen og masse mordet på civile palæstinensere, også i områder i syd, som de var blevet bedt om at flygte til for at søge sikkerhed af de israelske militærstyrker.

Fredagens møde den 1. december i Den Internationale Fredskoalition, som blev udvidet betydeligt som følge af det hasteforum, der blev afholdt sidste søndag: “Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!”, havde en præsentation af Marcia Baker fra Executive Intelligence Review om Oase-planen, en økonomisk handlingsplan, der stammede fra den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche i 1970'erne, i kølvandet på en rejse LaRouche foretog til Bagdad i april 1975. (Lige efter LaRouches rejse begyndte den nyligt officielt afdøde Henry Kissinger i juni

1975 krigen i Libanon og sin kampagne for personligt at blokere LaRouches Oase-plan og andre politikker for Sydvestasien, idet han brugte Anti-Defamation League til at tilsmudse LaRouche og hans medarbejdere med "antisemitisme"-penslen).

Det er yderst vigtigt at forstå, at LaRouches Oase-plan er det manglende løsningskoncept og den strategiske flanke, der nu er tilgængelig for at mobilisere kræfter i USA såvel som internationalt. Det inkluderer dem, der er "på jorden" i Israel, i form af over en halv million amerikanere af både jødisk og ikke-jødisk baggrund, såvel som fredselkende israelere, der skal styrkes intellektuelt og inspireres til at forestille sig en sand og retfærdig afslutning på denne århundredlange tragedie. Oase-planen, eller en tilnærmelse, må gennemføres samtidig med vedtagelsen af en to-statsløsning i Palæstina, en løsning, som Benjamin Netanyahu for nylig har erklæret, at han agter at modsætte sig, uanset hvad verden mener.

Det faktum, at nogle nationer, som Spanien, overvejer at anerkende en uafhængig palæstinensisk stat, selv om EU ikke gør det, indikerer, at både et øjeblikkeligt og langsigtet fysisk-økonomisk perspektiv for overhovedet at tage fat på, endsige løse konflikten i Sydvestasien, straks skal lægges på bordet sammen med den pakke af handlinger, der foreslås i det netop udsendte positionspapir, som blev præsenteret af Kina ved afslutningen af dets formandskab for FN's Sikkerhedsråd. Endnu vigtigere er det, at Kinas, Ruslands, Brasiliens og de andre BRIKS-landes fremadrettede bevægelse i deres "Kolonialismen er forbi!"-kampagne må fremmes, som i en militærkampagne, for at afværge de mange katastrofer, som verden faktisk står over for.

Helga Zepp-LaRouche sørgede for at orientere folk om den fremvoksende humanitære krise i Sudan, efter den igangværende borgerkrig dernede. Dette, bemærkede hun, bliver slet ikke rapporteret af de vestlige medier (ligesom det skete med

oversvømmelseskatastroferne i Libyen i september, som dræbte tusinder, direkte forårsaget af nedbrydningen af landets infrastruktur efter halshugningen af Gaddafi og hans regering for over et årti siden). I Sudan er "10.000 mennesker døde; 6,3 millioner mennesker er blevet fordrevet; 7.600 børn flygter fra deres hjem hver eneste dag. Alene mellem oktober og 15. november er 350.000 børn blevet fordrevet; 3 millioner børn er flygtet fra deres hjem siden april" i år.

"Det er klart, at dette er en humanitær krise med tilsvarende dimensioner, for ifølge Dr. Arif Noor, fra Red Barnet i Sudan, er denne krise blevet fuldstændig ignoreret af det internationale samfund og medierne. Men der er i øjeblikket 25 millioner mennesker, der er fuldstændig desperate og har brug for mad, husly og det mest basale i livet.

"Jeg vil bare gerne henvise til det, for mens vi fokuserer på behovet for at få en ende på kampene i Gaza som det mest umiddelbare fokus, og mens vi stadig fokuserer på situationen i Ukraine, som heller ikke er en mindre fare for at udvide sig til en større krig, kan vi ikke overse en så utrolig situation i Sudan. Og det understreger netop den pointe, vi nu har fremført i et halvt år på disse ugentlige møder – at vi har brug for en fuldstændig ændring af systemet. Medmindre vi virkelig afhjælper årsagerne til alle disse kriser, er der fare for, at det spredes, og at verden for alvor falder dybere og dybere ned i en mørk tidsalder."

Den 9.-10. december afholdes den første konference tilegnet en diskussion om Zepp-LaRouches "Ti principper", "Konferencen om den nye internationale sikkerheds- og Udviklingsarkitektur", sponsoreret af organisationen "Conference of Central American and Caribbean Critical Thought". Deres invitation lyder bl.a.: "Som medlemmer af Central American and Caribbean Critical Thought opfordrer vi studerende, intellektuelle, fagfolk, sociale organisationer, fagforeninger, mænd og kvinder af god vilje samt folk i hele verden til at deltage i denne konference." På denne måde, ved at skabe en ikke-voldelig vej

til en løsning, begynder vi at opfylde det faktiske ansvar, der er blevet pålagt dem, der nægter at se til, mens verdenscivilisationen er dødeligt truet af sammenbruddet af tænkning og moral i den transatlantiske sektor. For omkring 150 år siden kunne menneskeheden måske formode at overleve et sådant civilisationskollaps et eller andet sted på planeten. I dag har menneskeheden ikke denne luksus.

I den livlige diskussion, der fandt sted efter Helga Zepp-LaRouches og især Marcia Bakers præsentationer, udtrykte en person dyb skepsis over for Oase-planen og kaldte den "endnu en imperialistisk plan" og foreslog i stedet, "at alle de fremmede bare forlader området og lader os regere os selv." Selv hvis det var ønskeligt, ville det være en praktisk, militær og endda social umulighed. Som Dr. Martin Luther King sagde: "Vi er fanget i et uundgåeligt netværk af gensidighed, bundet sammen i en enkelt skæbne. Hvad der end påvirker én direkte, påvirker alle indirekte." Kings udsagn har aldrig været mere sandt noget sted, end det er i den britiske koloniale konstruktion, som er blevet forledt til at betegne sig selv som "Mellemøsten".

Mens Gaza måske er "et fængsel under åben himmel", er det mentale fængsel, som geopolitikkens sygdom har påtvunget alle lande i Sydvestasien, langt mere indespærrende. Helga Zepp-LaRouche udtrykte sin dybe uenighed med taleren og svarede blandt andet: "Allerede nu er den økonomiske magt flyttet til Asien, til det Globale Syd, til lande og organisationer som BRIKS, BRIKS-Plus, Shanghai Cooperation Organization, ASEAN, den Eurasiske Økonomiske Union, den Afrikanske Union og så videre. Og det drejer sig om folk i Sydvestasien, som befinder sig midt i den kamp – for fire lande i Sydvestasien er trods alt ved at tilslutte sig BRIKS. Det er Egypten (det er ikke Sydvestasien, men det er en slags bro til Afrika), Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og Iran, og på grund af Kinas mægling er konflikten mellem Iran og Saudi-Arabien mere eller mindre blevet løst, ikke helt, men der er et grundlag

for samarbejde lige nu.

“Så når vi siger, at vi nu er nødt til at placere Oase-planen midt i denne diskussion, sker det ikke i et vakuum, men det er den eneste måde, hvorpå vi kan håbe at løse denne krise ved at bruge det faktum, at momentum var til stede for det nye økonomiske system omkring BRIKS og BVI (Bælte- og Vej-Initiativet), der blev udvidet til Sydvestasien... Det vi ønsker at gøre, ved at placere Oase-planen midt i det hele, er at få folk i alle landene i Sydvestasien til at kæmpe for en bedre fremtid, til at kæmpe for deres ret til at have en anstændig levestandard, til at have uddannelses- og sundhedssystemer og meget andet til deres børn og børnebørn. Så Oase-planen er i virkeligheden et våben til at besejre imperialismen, og det ville være en tragisk fejltagelse ikke at forstå det.”

Hvorfor være tragisk, når triumf over bæsterne, udyrene, er både mulig og internationalt genskabelig ved at kæmpe til fordel for fjenden, “den anden”? At kæmpe og vinde for hele menneskeheden er den eneste måde at sikre, at det internaliserede fjendebillede, som i sidste ende er én selv, går til grunde. Det er vejen til at bryde lænkerne i det “frivillige slaveri”, uden hvilket imperialismen vil forsvinde fra jordens overflade. Kærlighed til menneskeheden er den oase, der genopfylder fornuftens rensende vand, som må bringes til at flyde i Jordanflodens land igen.

Foto: EIR, Exchange of military fire. Public domain photo.

Dette er en krig mod børn +

Israel spreder terror over Gaza; amerikanske talsmænd beder dem om at være forsigtige

ikke korrekturlæst

Dette er en krig mod børn

2. december 2023 (EIRNS) – Det virker utænkeligt, at der kan ske værre ting end den ødelæggelse i Gaza, der var i gang, før den syv dage lange humanitære pause begyndte den 24. november kl. 7.00; men efter den sluttede den 1. december kl. 7.00, finder der ufattelige rædsler sted. I løbet af de første 24 timer af angrebet på Gazastriben gennemførte Israel 400 angreb, og det officielle dødstal var 240 mennesker, med 650 sårede og tusinder flere fordrevne eller helt forsvundne. De israelske forsvarsstyrker er nu i gang med at udvide landoperationerne i både syd og nord.

Første dag for de genoptagne drab er byen Khan Younis i det sydlige Gaza, hvor indbyggerne i det nordlige Gaza få uger tidligere var blevet bedt om at tage hen. Khan Younis er den næststørste by i Gazastriben. I de seneste timer er der blevet kastet israelske flyveblade ned, som beder indbyggerne om at forlade byen – hvilket betyder ud i havet eller længere mod syd, som også bliver bombet. Skaderne er forfærdelige. Beboerne gætter på, at tusind mennesker kan være fanget under murbrokkerne. Uden noget civilforsvar graver beboerne efter deres kære med deres hænder og hamre.

Hvordan denne brutale bombning er planlagt, er emnet for en afsløring den 30. november med titlen “‘En fabrik for masse mord’: Inden for Israels beregnede bombning af Gaza,” af

Yuval Abraham, i +972 Magazine. Den rapporterer om "effektmål", der er valgt for at få en chokeffekt, og andre AI-udvalgte mål, der er designet til at ramme slægtninge, hjem og andre tilknyttede punkter.

I dag trak den israelske regering sin delegation helt ud af Doha og stoppede alle forhandlinger, der måtte foregå mellem Qatar, USA, U.A.E. og Hamas. Israel har en forklaring – at Hamas ikke har løsladt alle israelske kvinder, men dødvandet er kunstigt. Israel fordømte forhandlingerne som værende i en "blindgyde" og trak sig ud.

I mellemtiden stoppede Israel alle nødhjælpslastbiler fra at krydse ind i Gaza fra Egypten i 24 timer, og i dag tillod de kun 50 lastbiler at komme ind. I løbet af den syv dage lange humanitære pause kom der omkring 208 lastbiler dagligt, hvilket under alle omstændigheder er langt under det daglige antal på 500 lastbiler i løbet af det sidste år, hvor fragtmængden knap nok var nok til minimal økonomisk støtte.

En UNICEF-embedsmands ord om situationen har skabt overskrifter i hele verden i de sidste 24 timer: "Dette er en krig mod børn," sagde James Elder den 1. december fra et hospital i Gazastriben, hvor en eksplosion ramte 50 meter fra hospitalets lokaler. "Våbenhvilen er forbi. Vi kan allerede høre bombardementerne... Dette er det største, endnu fungerende hospital i Gaza. Det er på 200% kapacitet." Elders ord giver en brugbar definition af folkedrab: at handle for at ødelægge børn – hvilket betyder selve eksistensen og fremtiden for et folk.

Det, der hverken behøver definition eller fantasi, er den iøjnefaldende sandhed, at hvis USA griber ind over for Israels handlinger, kan drabene stoppe. Genopbygning og udvikling som grundlag for fred kan finde sted. Den moralske kraft til at opnå dette manifesterer sig nu i demonstrationer og gadeaktioner over hele verden. Efter fredagsbønnen i går var der demonstrationer og marcher i nørområdet. Der var aktioner

i Amman i Jordan, i Sana'a i Yemen og i Hebron på Vestbredden.

I USA vil der på søndag være en demonstration i Scranton, Pennsylvania, præsident Joe Bidens hjemby. En koalition af grupper vil afholde en demonstration nær General Dynamics' ammunitionsfabrik for at protestere mod, at USA fortsætter med at bevæbne Israel. De fordømmer medlemmer af Pennsylvanias kongresdelegation for at "give retorisk dækning for folkemordet på palæstinenserne. Vi fordømmer præsident Biden, som kunne stoppe dette folkemord med et telefonopkald..."

I går tog Den Internationale Fredskoalition, hvis samarbejdspartnere nu gennemfører adskillige aktioner, fra koncerter til demonstrationer, blandt mange af sine diskussionsemner behovet for at fremlægge en "Oasis Plan"-udviklingsstrategi for Palæstina-Israel-området og den større region. En ny video er under udarbejdelse for at beskrive den i detaljer og for at fremme mobiliseringen. Statsmand og økonom Lyndon H. LaRouche, Jr. lancerede konceptet i midten af 1970'erne som vejen til fred gennem udvikling af fælles interesser.

Karakteren og hastigheden af det, vi skal opnå, kan forstås ved at betragte bemærkningerne fra USA's vicepræsident Kamala Harris i dag, da hun talte i De Forenede Arabiske Emirater på en pressekonference i forbindelse med sit møde med Egyptens præsident Abdel Fattah El-Sisi på sidelinjen af COP28 i Dubai. Ifølge Det Hvide Hus understregede Harris, at USA ikke vil tolerere "flytningen af palæstinensere fra Gaza eller Vestbredden, belejringen af Gaza eller en ændring af Gazas grænser," men Harris sagde alligevel til medierne, at USA støtter Israels "legitime militære mål" i Gaza. "Legitime" mål? Det er præcis den terminologi, Israel bruger til at udføre folkemord. Det må stoppe.

En vigtig international dagslang begivenhed vil finde sted online den 9.-10. december i Nicaragua med temaet "En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur". Planlæg at

deltage. (Simultanoversættelse på engelsk, fransk, tysk og spansk). Sponsor er Central American Critical Thought Organization (CPCCC). Aktivér på alle måder for at få andre til at deltage.

Israel spreder terror over Gaza; amerikanske talsmænd beder dem om at være forsigtige

3. december 2023 (EIRNS) – Søndag den 3. december fortsatte Israels AI-designede bombetogter i Gaza med et dødbringende antal på over 700 dræbte palæstinensere i løbet af de sidste 24 timer. AP rapporterede den 3. december, at området Khan Younis og den sydlige by Rafah var særligt hårdt ramt. "Søndag udvidede det israelske militær evakueringsordrerne i og omkring Khan Younis og bad indbyggerne i mindst fem andre områder og kvarterer om at forlade området." AP bemærkede, at de fleste indbyggere ikke har nogen steder at tage hen, og at FN-observatører rapporterede, at de, der blev bedt om at forlade området, kom fra omkring en fjerdedel af Gaza-området – hjemsted for næsten 800.000 mennesker før krigen.

Derudover sagde en ledende rådgiver for Netanyahu den 2. december, at Israel vil søge en "sikkerhedszone" eller bufferzone mellem Gaza og Israel efter krigen. Ifølge Times of Israel havde Netanyahu informeret den amerikanske udenrigsminister Antony Blinken om dette den 30. november og sagt, "at de israelske forsvarsstyrker vil etablere en bufferzone 'dybt' inde i Gaza efter krigen." City of Londons Financial Times bragte den 1. december en længere artikel, der citerede en kilde med kendskab til de israelske krigsplaner, som sagde, at "det bliver en meget lang krig... Vi er i øjeblikket ikke i nærheden af at være halvvejs med at opnå vores mål."

Washingtons reaktion på Netanyahu-regeringens fornyede blodbad og etniske udrensning har været at opfordre til forsigtighed i udførelsen af deres kampagne. Det Nationale Sikkerhedsråds koordinator for strategisk kommunikation, John Kirby, opsummerede det søndag på NBC News: "Jeg vil gerne gøre to

ting klart. Den ene er, at vi fortsat vil støtte Israel, når de går efter Hamas – sikkerhedsbistanden fortsætter med at blive givet. Det kommer ikke til at ændre sig,” sagde han. “Vi vil også gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at de tager behørigt hensyn til civilbefolkningen og minimerer skaderne og tabene så meget som muligt.”

Fox News' Shannon Bream spurgte i morges om forslag om, at USA skulle lægge restriktioner på hjælpen til Israel. Kirby svarede: “Israel er et suverænt land.” Det har “ret til og ansvar for” at reagere på et terrorangreb. “Vi ville gøre det samme. Det ville enhver nation.”

I løbet af de sidste 24 timer har de store vestlige medier bragt kommentarer fra USA's forsvarsminister Lloyd Austin og vicepræsident Kamala Harris, som også opfordrer Israels Netanyahu-regering til at udvise tilbageholdenhed, nu hvor den har genoptaget sine bombeangreb i Gaza. Austin sagde til et publikum ved Reagan National Defense Forum, at “læren er ikke, at man kan vinde i bykrig ved at beskytte civile. Læren er, at man udelukkende kan vinde i bykrig ved at beskytte civile.” (Fremhævelse i original.) Vicepræsident Kamala Harris sagde til journalister den 2. december under COP28-klimakonferencen i Dubai, at “for mange uskyldige palæstinensere er blevet dræbt. Helt ærligt, omfanget af civile lidelser og de billeder og videoer, der kommer fra Gaza, er forfærdelige.” Hun forsikrede også den egyptiske præsident Abdel Fattah El-Sisi på et møde om, at USA “under ingen omstændigheder” ville tillade, at Palæstinas grænser blev trukket op på ny, eller at palæstinensere blev tvangsflyttet til Egypten eller andre steder.

Uanset om de er oprigtige eller blot ment som et reklamestunt i en præsidentvalgkamp, har disse kommentarer haft ringe eller ingen effekt i forhold til at tøjle Israel. I de fleste af verdens hovedstæder er der ikke megen tvivl om, at hvis den amerikanske regering virkelig ønskede at stoppe nedslagtningen, kunne de gøre det med det samme ved at stille

det nødvendige ultimatum til Netanyahu.

Det er vores opgave at mobilisere befolkningerne til at stille det nødvendige politiske ultimatum til Washington.

Foto: EIR, DoD photo by Chad J. McNeeley

Sådan stoppes nedslagtningen i Gaza, ét halvt mirakel ad gangen

Sidste nyt: Fredag kl. 6.41 – Israel er nu begyndt at bombe igen efter at den midlertidige våbenpause er udløbet.

30. november 2023 (EIRNS) – Man kan sagtens frygte og skælve for, at præsident Joe Biden og udenrigsminister Antony Blinken vil give efter, men i dag blev der leveret et budskab privat og offentligt fra Washington til Israels premierminister Benjamin Netanyahu, som han bestemt ikke ønskede at høre.

Først havde Biden tweetet på det sociale medie X den 28. november: “ Hamas udløste et terrorangreb, fordi de ikke frygter noget mere end israelere og palæstinensere, der lever side om side i fred. At fortsætte ad vejen med terror, vold, drab og krig er at give Hamas, hvad de efterstræber. Det kan vi ikke gøre.”

Netanyahu lod, som om han ikke havde hørt den ændring i Bidens tidligere “drøb så mange, du vil”-budskaber, og bød Blinken velkommen til det israelske møde i krigskabinettet i morges og roste ham for den dybe amerikanske støtte til Israels aktion for at eliminere Hamas. Blinken skulle efter sigende have sagt til Netanyahu: “I kan ikke operere i det sydlige Gaza på samme

måde, som I gjorde i det nordlige. Der er 2 millioner palæstinensere... I er nødt til at evakuere færre mennesker fra deres hjem, være mere præcis i angrebene, ikke ramme FN-faciliteter, og sikre at der er nok beskyttede områder. Og hvis ikke? Så undlad at angribe, hvor der er en civilbefolkning." På en pressekonference om aftenen i Tel Aviv sagde Blinken: "Det er bydende nødvendigt, at Israel handler i overensstemmelse med international humanitær lov og krigens love, selv når man konfronterer en terrorgruppe, der ikke respekterer nogen af delene."

I dag offentliggjorde Washington Post en hidtil ukendt samtale, hvor pave Frans, "i slutningen af oktober" ifølge en højtstående israelsk embedsmand, havde fortalt Israels præsident Isaac Herzog, at det er "forbudt at besvare terror med terror." Herzog protesterede og hævdede, at de blot forsvarede sig selv, men paven gjorde det klart, at drab på civile ikke er forsvar. Paven gik offentligt ud i sin almene audiens på Peterspladsen den 22. november og erklærede, at konflikten var "gået ud over krig. Dette er terrorisme."

Meget godt. Befolkningers harme verden over er blevet hørt, men det er ikke andet end et bevis på et princip, en antydning af et mirakel. Hvad skal der til for at fastholde Biden? Den grimme virkelighed er, at vestlige ledere sædvanligvis giver efter for kampagnepenge for at købe deres embede fra en vælgerskare, som de ikke kan henvende sig til som voksne, og som de har brugt et helt liv på at manipulere som børn. Netanyahu klamrer sig til magten på foranledning af direkte KKK-agtige, racistiske medlemmer af hans koalition, Itamar Ben-Gvir og Bezalel Smotrich. De truer med at vælte hans regering, hvis han ikke eliminerer alle modstandere fra "StorIsraels" land. Hamas eksisterer kort sagt, fordi den tostatsaftale, som Yassir Arafat indgik med Yitzhak Rabin, blev undermineret – faktisk myrdet – hvilket fik mange palæstinensere til at tro, at Vesten altid ville svigte dem.

En amerikansk præsident, der havde en politik om at hjælpe

israelere, palæstinensere og andre arabere med gensidigt at drage fordel af massive energi-, vand- og kunstvandingsprojekter, designet til at forvandle ørkenen til en have, ville ikke have noget problem med at give Israel og palæstinenserne en opsang. Lyndon LaRouches "Oase-plan" var udformet til en sådan virkelighed. Han opfandt ikke saltvand og sand. Det er det, som findes der. Hvem ville forsøge at styre et land uden at finde ud af, hvad der med fordel kunne gøres, når man tager de fysiske parametre i betragtning? Fysisk økonomi er nøglen til succesfuld regeringsførelse.

Der er ingen mulig heling af sårene, hvis ikke befolkningen i området får lov til at deltage i projekter, der vedvarende vil gøre verden bedre. Der er ingen retfærdighed for nedslagtningen af civile eller følelsesmæssig afslutning på tabet, hvis ikke fremtiden bliver så meget lysere. Man kan ikke holde ledere i ørerne uden at påtage sig det hårde arbejde og den vedvarende glæde ved at tænke som en leder. At mestre "Oase-planen" er ikke blot en god idé. Det er nøglen til at forlænge nutidens halve mirakel og overvinde den ubestridelige frygt og bæven, det giver anledning til. Og det vil med glæde kvalificere alle dem, du kender, til at organisere.

Foto: Creative Commons, United Nations Photo

Video: Kan Kina og BRIKS løse krisen i Israel og Palæstina?

Hvorfor stoler muslimske lande på Kina?

Den 30 november. Denne video med studievært Li Jingjing fremhæver Kinas seneste bestræbelser på at løse den palæstinensisk-israelske konflikt og diskuterer, hvorfor arabiske og muslimske lande stoler mere på Kina end på de vestlige lande som en retfærdig og troværdig partner.

Med i diskussionen er Hussein Askary, Schiller Instituttets Vestasien koordinator fra Irak/Sverige, og Yin Zhiguang, professor i international politik ved Fudan University i Shanghai.

Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche, Onsdag den 29. november 2023 Beslutningernes dage – Opbyg en massebevægelse for fred gennem udvikling

Ikke korrekturlæst.

I dagens dialog understregede Helga Zepp-Larouche nødvendigheden af at gå over til et nyt paradigme som det primære spørgsmål for menneskeheden. Hun talte om den kinesiske indsats for at indgå en omfattende fredsaftale for

Sydvestasien som et skridt fremad, som vejen til at flytte regionen væk fra at tjene som brikker i en geopolitisk konflikt. Hensigten med Lyndon LaRouches Oasis-plan var at give alle nationer i regionen en vej til samarbejde baseret på gensidig egeninteresse, begyndende med at øge den tilgængelige vandmængde til landbrug og industri.

Adspurgt om forskellige forslag til at afslutte konflikten, såsom en OIC/Arabisk Liga-ledet olieembargo eller sanktioner mod Israel, henviste hun til den westfalske model – at søge hævn bringer ikke fred, der skal være tilgivelse, baseret på fælles forpligtelser til at handle til fordel for den anden. Det er svært, det kræver et “åndeligt skift”, men intet andet vil virke. Hun talte om IPC’s rolle som en katalytisk kraft og opfordrede folk til at deltage i vores mobilisering.

Om Tyskland – det er den værste regering i årevis, sagde hun, at hun håber, at den vil blive udskiftet. Adspurgt om det amerikanske præsidentvalg talte hun om vigtigheden af en national bevægelse omkring Diane Sares senatskandidatur, som udviser lederskab for en tilbagevenden til den bedste tradition i USA.

Beslutningernes dage – Opbyg en massebevægelse for fred gennem udvikling

Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche, Onsdag den 29. november 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 29. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine kommentarer og spørgsmål til questions@schillerinstitute.org.

Helga, det begynder at se sandsynligt ud, at pausen i kampene i Gaza kan blive forlænget med yderligere to dage, måske endda lidt mere, men vi er ved at nå frem til et afgørende øjeblik:

Der er et voksende pres på Netanyahu og på Biden for at stoppe den død og ødelæggelse, som Netanyahus invasion af Gaza har udløst, og det ser ud til, at det har en vis effekt. Den internationale fredskoalition, som du er meget involveret i, mobiliserer for at fremme en varig våbenhvile og en egentlig løsning baseret på økonomisk udvikling. Hvad er din vurdering på nuværende tidspunkt af, hvor tingene står? Og hvad kan folk gøre for at øge presset på Netanyahu og på Biden for at sikre, at der bliver indgået en aftale om en permanent våbenhvile?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Mens vi taler her, finder det særlige møde i FN's Sikkerhedsråd sted, som kineserne havde indkaldt til, og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi er formand – jeg tror, han er mere end udenrigsminister, han er ansvarlig for hele Kinas udenrigspolitik – og der er flere andre meget højtstående medlemmer af den kinesiske regering, som er rejst til dette møde; og mens vi taler her, er de forskellige fremlæggelser stadig i gang. Den palæstinensiske repræsentant talte, Israels repræsentant talte, og hele verden følger med i denne begivenhed, fordi dette er en intervention på højeste niveau i et forsøg på at skabe fred i Gaza, og situationen var ved at komme ud af kontrol. Nu har Kina fremsat et forslag om at afholde en international fredskonference for Mellemøsten, og jeg tror, at det er den eneste måde at gribe situationen an på. Og Den internationale Fredskoalition og Schiller Instituttet er lige nu engageret i en international mobilisering med alle de kræfter, vi har til rådighed, for at forsøge at få Lyndon LaRouches forslag, som han fremsatte allerede i 1975, om en "Oasis Plan", ind i denne igangværende diskussion: Det vil sige en omfattende udviklingsplan for denne region.

Denne region er blevet brugt af Det britiske Imperium og også af de tidligere franske kolonimagter til at være det område, hvor geopolitik ville forårsage konflikt og skabe mistillid og krige, først og fremmest mod Rusland; nu i den seneste periode klart mod fremkomsten af et nyt udviklingssystem sponsoreret

af Kina med Bælte & Vej Initiativet (BRI) og væksten i BRIKS-nationerne, som i august optog seks nye medlemmer: BRIKS er oprindeligt Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, og på topmødet i Johannesburg accepterede de seks nye medlemmer: Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater, Iran og Argentina. Fire af disse lande ligger enten i Mellemøsten eller er direkte naboer, som Egypten, der er en slags bro mellem Asien og Afrika; og udvidelsen af BRI var godt på vej.

Jeg har i et stykke tid gjort opmærksom på, at selvom krigen i Ukraine og nu krigen omkring Gaza begge har deres historiske rødder og oprindelse og specifikke forhold, så må man ikke desto mindre se, at de også er brikker i en meget større kamp mellem den neoliberale verdensorden, som tydeligvis er på vej ned, på trods af alle bestræbelser på at tale den op af folk som NATO's generalsekretær Stoltenberg, og de opstigende nationer i det Globale Syd centreret omkring Kina og Bælte & Vej Initiativet.

Det er her, kampen virkelig udspiller sig, for enten fortsætter man med at spille geopolitik og splitte nationer og sprede spændinger og krig, eller også finder man frem til et nyt paradigme. Og det er i virkeligheden det, der er på spil. Vores pointe har været, at vi fremmer ideen om en omfattende udviklingsplan for hele regionen.

Folk, der har rejst i Mellemøsten, kan bekræfte, at den eneste ting, der mangler i den region, er vand. For når man flyver over flere af disse lande, ser man ned fra flyet, og man ser ørken, ørken, ørken – der er ikke én grøn plet. Oaseplanen, som blev promoveret af Lyndon LaRouche allerede i 1970'erne som en fredsplan, tager udgangspunkt i ideen om, at man er nødt til at tilvejebringe en masse ferskvand, som kan skabes på mange måder: Den mest effektive form er kanaler mellem Middelhavet, Det Røde Hav og Det Døde Hav, og så afsaltning af det vand. Så kan man have andre metoder til at skabe vand ved at skabe kunstig regn ved at ionisere atmosfæren, ved at tappe

ind i grundvandsmagasinerne og dybest set have det vand til rådighed for massiv infrastrukturudvikling, industriel udvikling og landbrugsudvikling. Og kun ved at introducere denne idé, som allerede var på bordet, da Oslo-aftalerne blev underskrevet, men som så blev saboteret af Verdensbanken på det tidspunkt, kun hvis man har et udviklingsperspektiv, er der håb om, at man kan få fred mellem Israel og Palæstina og få en overordnet aftale mellem alle naboerne om at arbejde for alles fælles bedste. Hvis man ikke indfører et sådant perspektiv, er det meget svært at se, hvordan man kan skabe fred i regionen, da positionerne er så fastlåste.

En sådan omfattende fredsplan for Mellemøsten ville så måske være begyndelsen på en ny udviklings- og sikkerhedsarkitektur for hele planeten, som ville tage hensyn til alle landes sikkerheds- og udviklingsbehov, for jeg mener, at det er tvingende nødvendigt for at komme ud af denne nuværende geopolitiske konfrontation.

Så dette er lige nu fokus for vores mobilisering, og på fredag har vi et nyt møde i International Peace Coalition, hvor vi vil præsentere en opdateret version af denne Oasis Plan. Folk bør kontakte os, ringe til os, skrive til os, være en del af vores mobilisering, for jeg tror, vi har brug for en forening af alle fredsbevægelser rundt om i verden for at fokusere på løsningen af konflikten. For det er ikke nok bare at være imod krigen. Vi har brug for en tostatsløsning for Mellemøsten, men den kan kun have en chance for at fungere, hvis der sker en massiv forbedring af levestandarden for alle mennesker i hele regionen.

SCHLANGER: Hvis du har et spørgsmål til Helga, kan du sende det til os på questions@schillerinstitute.org.

Helga, flere mennesker har sendt spørgsmål om de bredere diplomatiske initiativer. Og en person skrev: "Hvad holder medlemmerne af Organisationen for Islamisk Samarbejde og Den Arabiske Liga tilbage fra at tilbageholde olie- og

gasleverancer til Israel?" Jack Gilroy fra Pax Christi sendte et spørgsmål ind; han sagde: "Hvad med BRIKS' forslag om økonomiske sanktioner mod Israel?" Hvad synes du om de forslag?

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg er ikke sikker. For problemet er ikke straf og hævn, og så en ny cyklus. Jeg forstår godt, hvorfor folk gerne vil bryde de diplomatiske forbindelser med Israel eller i det hele taget gå i retning af sanktioner. Jeg har en lidt anden tilgang: Det betyder ikke, at man tilgiver de utilgivelige forbrydelser, der er blevet begået, men det er den absolutte erfaring fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religiøs krigsførelse i Europa, at efter at have mistet næsten to tredjedele af Europa på det tidspunkt, eller store dele af Europa, og de fleste mennesker var døde, kom de til den konklusion, at man er nødt til at indføre noget helt andet: Så Den Westfalske Fred udviklede principperne om, at man for fredens skyld er nødt til at tilgive forbrydelserne på den ene side og den anden side. Det betyder ikke, at man glemmer dem, det betyder ikke, at man ikke opretholder mindet og drager konklusioner for fremtiden. Men man er nødt til at sætte en grænse, hvor man tilgiver. For ellers, hvis man bliver ved med at tælle, "den side gjorde det, og den side gjorde det ...", vil det betyde, at voldens cyklus fortsætter.

Jeg ved godt, at det er meget svært for folk at acceptere, men jeg tror ikke, at det er et isoleret problem, for som jeg sagde lige før, er det, der er på spil, både i tilfældet med Ukraine – tænk bare på de fem eller nu seks gange, NATO har udvidet mod øst og omringet Rusland med det klare geopolitiske mål at afvikle Rusland i sidste ende; og det er virkelig interessant, at Putin i går holdt en meget vigtig tale for Det Russiske Folkeråd, som blev grundlagt i 1993; han holdt en meget vigtig tale, hvor han sagde, at der er folk, der igen taler om at "afkolonisere Rusland", befri folk, etniske grupper i Rusland, og at der er en plan for at nedbryde Rusland. Jeg tror, at det desværre bekræftes af mange

aktiviteter, og man kan tydeligt se, at på trods af at der er specifikke ting – vores tid er for kort til at gennemgå dem nu – men det større spil er mellem Vesten og Rusland og Kina. Og Mellemøsten, eller Sydvestasien, er en del af det store strategiske spil.

Så hvis man ikke tager højde for alle faktorer, og efter min mening kræver det, at vi får en forståelse mellem alle nationerne og alle kræfterne i verden, at vi er nødt til at bevæge os til et helt andet niveau, vi er nødt til at bevæge os til et nyt paradigme for internationale relationer, hvor vi sætter den ene menneskehed først og sætter alle nationale interesser i samhørighed med den ene menneskehed. Det er en slags åndeligt spring, et mentalt spring til et helt nyt niveau, og det er baseret på Nicholas af Cusas tænkning og modsætningernes sammenfald, coincidentia oppositorum, som var en tænkemåde, han udviklede, og som jeg mener, informerede Den Westfalske Fred, fordi den gjorde det muligt for deltagerne, på trods af alle krigsforbrydelserne på begge sider, at bevæge sig til et nyt niveau og fastslå, at deres udenrigspolitik fra nu af skulle være baseret på den andens interesse, dvs. alle andre; og at udenrigspolitikken skulle være bygget på kærlighed. Og jeg tror, at det er en kvalitet, som måske lyder utopisk for nogle mennesker, fordi de naturligvis hævder, at det militær-industrielle kompleks aldrig i vores tid vil nå op på kærlighedens niveau i udenrigspolitikken. Men hvis vi får en massebevægelse for fred og en helt anden form for internationalt samarbejde mellem alle nationer, ja, så vil det militær-industrielle kompleks' magt heller ikke bestå for evigt.

Men jeg prøver at sige, at vi har brug for en helt anden beskaffenhed, hvis vi vil undgå verdenskrig: For både i tilfældet med Ukraine og i tilfældet med Sydvestasien, hvis disse konflikter skulle blive optrappet, og i begge tilfælde er denne fare absolut til stede, og det ville komme til brug af atomvåben, er det logikken i atomvåben, at de alle vil

blive brugt, når først et er blevet introduceret, og at det vil føre til civilisationens undergang og udslettelsen af alt, hvad vi nogensinde har kendt, elsket og holdt af, fordi der ikke vil være nogen tilbage til overhovedet at overveje, hvad der gik galt. Og der er nogle ekstremt skøre og sindssyge mennesker, der leger med det, som om man kunne "vinde" en atomkrig!

Så man er nødt til at starte fra det værst tænkelige scenarie, som er en atomvinter efter en atomkrig, og derfor er man nødt til at definere løsningen fra den vinkel: Med andre ord er man nødt til at introducere et koncept, der overvinder alle konflikter på regionalt plan, og det skal tage udgangspunkt i den ene menneskehed. Jeg tror, at den eneste regering, som jeg har hørt tale om at gå i denne retning, faktisk er Kina, fordi Xi Jinping altid taler om "menneskehedens fælles fremtid", hvilket betyder, at vi kun har én fremtid. Og jeg har hørt Putin sige lignende ting, og nogle ledere fra landene i det Globale Syd bevæger sig også i denne retning, og jeg mener bestemt, at det er det eneste niveau, hvor dette problem kan løses.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra en af vores kolleger, som er historiker, og han spørger: "Når kampene er stoppet, hvad sker der så? Gaza er ødelagt. Genopbygning – men hvordan?"

ZEPP-LAROUCHE: Ligesom i den Westfalske Fred er der mange detaljer, der skal afklares, men jeg tror, at genopbygningen af Gaza og genopbygningen af en palæstinensisk stat, der indfører præcis den slags økonomiske udviklingstiltag, som jeg talte om før, er det, der skal gøres. Og jeg tror kun, at det kan gøres ved, at det internationale samfund indskærper deres absolutte beslutning om, at det skal ske; og også ved at lægge pres på USA, hvilket skal komme både fra USA's egne rækker, fra borgerne i USA, men også fra det internationale samfund. For det er meget tydeligt, at hvis USA, hvis den amerikanske regering ville bede Israel om at gå med til denne politik, så ville de gøre det. Netanyahu har for nylig pralet med, at han

trodsede det amerikanske pres, men jeg tror ikke, at det er sandt. Hvis USA i klare vendinger insisterede på, at Israel var nødt til at rette ind, ville de være nødt til det.

Så den virkelige opgave er derfor at kræve af hvert eneste menneske, at de ikke tier stille over for det, der sker, men det største ansvar ligger helt klart hos USA og de amerikanske borgere for at rette op på deres regerings fejlagtige politik.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, der følger den samme tankegang, fra en fast seer, der spørger: "I betragtning af den voksende modstand mod Bidens tilsagn om at give flere penge til krigen i Ukraine og krigen i Gaza, 105 milliarder dollars mere i tillægsloven, vil Schumer og pro-krigsfraktionen i Kongressen være i stand til at få dette igennem, i betragtning af den voksende modstand i USA?"

ZEPP-LAROUICHE: Det er ikke et krystalkuglespørgsmål, det er et spørgsmål om politisk mobilisering. Jeg tror, at Schumer tydeligt viser, at han er en person, der spiller med på det militærindustrielle kompleks' spil. Og jeg tror, at der er et voksende antal mennesker, i alle lag, blandt jøder, muslimer, alle slags etniske minoriteter, og både demokrater og republikanere, som virkelig er trætte af denne endeløse krigspolitik.

Hvad har den gjort ved USA? Da 11. september startede interventionerne i Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og sandsynligvis en hel masse andre lande, blev disse lande ødelagt! De øgede ikke USA's magt og omdømme: Faktisk tror jeg, at hele dannelsen af det Globale Syd, som nu er ved at blive en kraft for en ny økonomisk verdensorden, er resultatet af et gigantisk blowback. Hvis USA ikke havde startet disse interventionistiske krige, tror jeg ikke, at det Globale Syd ville gå sammen med Kina om et nyt økonomisk og finansielt system. Jeg synes, at eliteerne i Vesten, i NATO, i USA og Europa, bør tænke over, at deres politik har forårsaget dette. Det er ikke Rusland, det er ikke Kina, men det er politikken

med interventionskrige, som har kostet millioner af mennesker livet! Tænk bare på Madeleine Albrights berygtede, barbariske udtalelse om, at 500.000 børns død i Irak som følge af de sanktioner, der blev indført efter krigen, var en pris, der var værd at betale, sagde hun. Det "Ugly American"-image, som Madeleine Albright personificerer som ingen anden – ja, jeg kunne nævne et par stykker mere, men hun er helt sikkert en "Ugly American", hvis jeg nogensinde har set en – det har fået hele det Globale Syd til at gøre oprør, og når sanktionspolitikken, som Cæsar-sanktionerne mod Syrien, som – jeg mener, folk er ikke dumme! De kan se, hvad der er hensigten med sådanne sanktioner, nemlig at få befolkningen i det pågældende land til at gøre oprør mod deres regering og føre til et regimeskifte. Så denne politik har tydeligvis slået fejl, og jeg mener, at det skal slås fast.

Og vi er nu nået til et punkt, hvor der er en international erkendelse af, at krig ikke længere kan være et middel til konfliktløsning i en tid med atomvåben: Det er ved at gå op for flere og flere mennesker. Der er flere og flere, der er imod ideen om krig, imod militær produktion, og jeg tror, at det er nødt til at stige, for nu bliver det også meget klart, at det transatlantiske finansielle system oplever alvorlige problemer. Det amerikanske banksystem er så godt som bankerot. Den tyske økonomi er ved at kollapse, den falder som en sten. Og du ved, de forsøger at militarisere den tyske økonomi og gå efter en militær oprustning. Hvordan vil de finansiere det? De vil skære ned på de sociale ydelser.

Så jeg opfordrer alle mennesker til faktisk at tælle, hvor mange skoler der kunne bygges for de penge, der sendes til disse endeløse krige? Hvor mange sundhedssystemer kunne der skabes? Og jeg tror, vi er nødt til at begynde at mobilisere befolkningen for virkelig at sætte en stopper for dette, fordi denne militære produktion er et komplet spild, set ud fra et fysisk økonomisk synspunkt, og det fylder kun lommerne på dem, der spekulerer i obligationer og aktier i de militære firmaer.

Og det må blive klart, og en offentlig mobilisering bør virkelig sætte en stopper for det.

SCHLANGER: Vi taler med Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Instituttet. Og husk, at der på fredag, den 1. december, vil være endnu et møde i Den Internationale Fredskoalition, og hvis du er interesseret i det, kan du sende os en e-mail eller ringe til os, så fortæller vi dig, hvad du kan gøre for at deltage.

Helga, vi har et par spørgsmål mere, og her er et fra Gregory: "Hvilke faktorer bidrog til, at de israelske forsvarsstyrker ikke reagerede rettidigt på Hamas-angrebet den 7. oktober?" Og han spørger: "Har vi at gøre med en situation, der ligner den, som Lyndon LaRouche beskrev i forbindelse med 11. september-angrebene i 2001, at Lyn havde forudsagt en 'rigsdagsbrand' for at give Bush-regeringen mulighed for at skifte emne?" Så hvad synes du om det?

ZEPP-LAROUCHE: Det er et meget interessant spørgsmål, for der er mange ubesvarede spørgsmål i denne henseende. For det første viser det sig nu, at der ikke var én advarsel til den israelske regering før, som den fra den egyptiske regering, men tilsyneladende var der flere stemmer i Israel, der advarede Netanyahu, og tilsyneladende også en rapport fra CIA, der advarede om, at et større Hamas-angreb var under planlægning. Ikke desto mindre blev IDF's sikkerhedsstyrker trukket væk fra Gaza-hegnet; de blev omplaceret til Vestbredden; det er én stor ting.

Så er der mange andre spørgsmål, jeg mener, dette tunnelsystem under Gaza, angiveligt 500 km tunneler, 30 meter dybe. Jeg mener, det er ikke noget, der bare kan bygges på en uge! Det tager år og atter år – så hvorfor blev det ikke opdaget? Hvorfor var det aldrig et problem? Hvordan befæster man sådan et tunnelsystem? Man har brug for en enorm mængde cement, beton: Hvordan blev det transporteret? Hvordan kom det meget store antal missiler og andre våben ind i Gaza, som

(angiveligt) var fuldstændig overvåget til det sidste? Hvordan kom disse våben derind?

Så der er mange, mange af den slags spørgsmål, som i virkeligheden stiller spørgsmålet: Måske var alt, hvad Hamas gjorde gennem mange, mange år, måske 20 år, kendt af Mossad? Var det kendt af IDF? Det ville i så fald bringe os til spørgsmålet om en 11. september-lignende begivenhed.

Det kan jeg ikke svare på lige nu, men jeg tror helt sikkert, at der kan rejses spørgsmålstegn, og en undersøgelse – en international undersøgelse – ville være helt på sin plads.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, Helga, som nok er lidt smertefuldt for dig, men som du har talt en del om. Nogen skrev ind og spurgte: "Hvor meget længere kan Scholzkoalitionen i Tyskland overleve i betragtning af de forfærdelige nyheder med økonomien, den fortsatte forpligtelse til krig i Ukraine og nu støtten til Israel?" Hvad er din vurdering af det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at vi er tyngt af den værste regering, Tyskland nogensinde har haft, i hvert fald i efterkrigstiden. Jeg har altid ment, at Merkels regering kvalte kreativiteten i Tyskland ved at indføre en masse middelmådighed, men det, der nu regerer i Berlin, får Merkel til at ligne et geni i sammenligning. Det er virkelig for meget. Denne regering er en klodsmajor, og man ved aldrig, om de er klodsmajorer og ude af stand til at styre en økonomi, eller om de faktisk er de grønnes indflydelse, der har til hensigt at afindustrialisere Tyskland? For det har været De Grønnes eksplicitte program i så lang tid, at jeg ikke ville tro, at det, de gør, til dels er bevidst, at de bare vil afvikle industrien, fordi de er ideologer og gerne vil føre Tyskland tilbage til middelalderen og en slags feudalistisk totalitær orden, for det er også det, der foregår i Tyskland lige nu.

Jeg ved ikke, hvor lang tid det vil tage. Scholz holdt i går en tale om afgørelsen fra den føderale forfatningsdomstol i Karlsruhe, som dybest set havde erklæret det ulovligt at afskaffe gældsbremsen, som en eller anden dum kombination af mennesker havde stemt ind i Grundgesetz, forfatningen, på et tidligere tidspunkt. Og nu skal man have to tredjedeles flertal for at ændre det. Nu er der nogle mennesker, især i De Grønne og i Socialdemokratiet, som taler om, hvordan man kan ændre på gældsbremsen; dette blev straks afvist af De Frie Demokrater og Kristendemokraterne.

Den regering er så fuld af selvmodsigelser: Der er partier, som på nogle punkter er diametralt modsatte af hinanden, men for at holde fast i magten, holder de sammen. Men resultatet er naturligvis afgrundsdybt. Lederen af den Kristelige Sociale Union (CSU), som er ministerpræsident i Bayern, Markus Söder, opfordrede til et tidligt valg, så der kan afholdes forbundsdagsvalg samtidig med valget til Europa-Parlamentet i juni næste år. Jeg ved ikke, om det vil fungere; det vil kræve mere handling fra oppositionen. Men jo før denne regering bliver stemt ud, jo bedre, for de er ved at køre Tyskland i sæk, og det er forfærdeligt! Fordi de ødelægger ting, som er blevet opbygget i generationer efter efterkrigstiden. Og når man taler med almindelige tyskere, uanset hvor man møder dem, skraber man i overfladen, og de er ved at eksplodere af fortvivlelse, af raseri, af fuldstændig forfærdelse.

Så jeg synes, vi er i en meget dårlig situation i Tyskland. Og det er meget tydeligt, at hele Europa befinder sig i en meget vanskelig situation. Der har lige været et stort møde i Frankrig med "falske suverænister", som Jacques Cheminade, vores samarbejdspartner i Frankrig og tidligere præsidentkandidat, kaldte dem. Det er folk, der lader, som om de går ind for et suverænt Frankrig, men de holder sig mest til neoliberale økonomiske politikker, den østrigske skole, og de er for det meste nu ved at blive trukket ind i et geopolitisk spil. Så de ligner oligarkiets "Plan B". Og der er

lignende formationer i mange lande. Så jeg tror, vi er i stor fare, for historien gentager sig aldrig nøjagtigt, men der er mange mennesker, der ser paralleller mellem det, der sker i Europa lige nu, og begyndelsen af 1930'erne.

Og den måde, de forsøger at eliminere ytringsfriheden og andre frihedsrettigheder på: Den virkelige totalitære fare er ikke der, hvor man normalt siger – Rusland og Kina er lande, man ikke kan kalde totalitære, fordi de kommer fra en helt anden tradition, en anden kultur. Men Vesten forsøger altid at sætte navn på lande, der har et andet socialt system, og det var det, Biden sagde; han kom med en virkelig provokerende udtalelse om Xi Jinping, efter at de havde mødtes i San Francisco. Han blev spurgt af en journalist i en klar provokation, om han mente, at præsident Xi Jinping var en diktator, og han sagde: "Ja, han kommer fra et helt andet system end vores eget." Som om det at komme fra et andet system automatisk ville betyde, at man var en diktator! Det er bare terminologi, der stammer fra den kolde krig, og den er altid blevet brugt af efterretningstjenesterne til at skyde skylden på en fjende – det var sproget i Kongressen for Kulturel Frihed, og hvis du ser på terminologien, er det den samme! Selv om Rusland ikke længere er et kommunistisk system, selv om Kina er meget værdsat af 150 nationer fra det Globale Syd. Så når man kigger lidt dybere på alle disse ting, kommer man til den konklusion, at disse etiketter ikke siger ret meget.

Så for at vende tilbage til dit spørgsmål, så håber jeg, at denne regering kan blive erstattet af bedre partier. Der er mange bestræbelser på at skabe nye partier på dette tidspunkt. Vi promoverer også vores egen Borgerrettighedsbevægelse Solidaritet (BüSo), og jeg kan kun sige, at vi har brug for et alternativ til den tyske regerings nuværende forsøg på at remilitarisere Tyskland på måder, som kun kan få hårene til at rejse sig.

SCHLANGER: Det sidste spørgsmål, som faktisk udspringer af det

første, er, at flere mennesker spørger om det kommende amerikanske præsidentvalg i 2024. Don siger for eksempel: "Måden at løse dette på er at fjerne det amerikanske demokratiske parti." En række mennesker forsøger at give demokraterne skylden for det.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at den nuværende kombination af præsidentkandidater virkelig giver plads til forbedringer. Biden er tydeligvis ikke længere så egnet til at stille op som præsidentkandidat. Tidligere præsident Trump – jeg har ikke set på hans program for nylig, men han er tydeligvis ikke på linje med tidens trend, hvilket er, hvad den Globale Majoritet udtrykker, nemlig ønsket om samarbejde snarere end en fortsættelse af det geopolitiske spil. Og de andre kandidater er heller ikke uden problemer. Man kunne håbe, at der er en anerkendelse af behovet for samarbejde.

Nu kan jeg kun helhjertet støtte kandidaten til det amerikanske senat i New York Diane Sare, og jeg har fået at vide, at der nu er en stor græsrodsbevægelse til støtte for hende. Der dannes "Friends of Sare"-cirkler i mange stater. Jeg tror, man håber, at der i hver eneste af de 50 stater plus Washington D.C. vil blive oprettet en "Friends of Sare"-kreds, og at der omkring den forhåbentlig vil blive dannet en ny præsidentliste, ikke en præsidentkandidat, men måske kandidater, der virkelig repræsenterer et alternativ. Så jeg kan kun håbe, at en sådan indsats vil lykkes, for jeg kan sige, at hele verden længes efter et bedre Amerika. Folk over hele verden håber, at Amerika vil vende tilbage til traditionen fra de grundlæggende fædre, fra Lincoln, fra John Quincy Adams, naturligvis, hvad angår udenrigspolitik, fra Franklin D. Roosevelt, hvad angår økonomisk politik, fra Kennedy, hvad angår fredspolitik; og at denne tradition i Amerika vil komme i forgrunden.

Det er, hvad hele verden ønsker, og jeg kan kun opfordre folk i Amerika til at genoverveje deres historie i en fart.

SCHLANGER: For dem, der spørger, så stiller Diane Sare op til det amerikanske senat i staten New York. Og du kan finde ud af mere om hende på hendes hjemmeside Sare for Senate.

Så Helga, tak fordi du kom. Igen skal folk være opmærksomme på det kommende temamøde fredag den 1. december. Se efter information på Schiller Instituttets hjemmeside, skriv til os, ring til os, lad os vide, hvis du er interesseret, og vi vender tilbage til dig.

Helga, tak fordi du kom, og forhåbentlig vil mange mennesker se dig på fredag!

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi ses på fredag.

At skabe betingelserne for fred

Den 28. nov., 2023 (EIRNS) – Den midlertidige våbenhvile holder fortsat i Israel-Palæstina med den vedvarende løsladelse af israelere og palæstinensere og den fortsatte strøm af forsyninger. Men hvad bringer fremtiden, og hvem er ansvarlig for at forme den?

Israels premierminister Benjamin Netanyahu praler over for sine partifæller med, at han har styrken til at trodse USA, og at "jeg er den eneste, der er i stand til at forhindre en palæstinensisk stat i Gaza og [på Vestbredden] efter krigen." Er det hans skyld? Han bærer helt sikkert skylden for sine barbariske handlinger, der har kostet over 20.000 mennesker livet i Gaza. Men er Netanyahu ansvarlig for de nuværende forhold?

Denne konflikt er ikke regional – ikke blot fordi den truer med at sprede sig ud over regionen, men fordi regionens eksistens som en konflikt har været en tilsigtet politik for det Britiske Imperium i et århundrede! Hele formålet med den britiske geopolitiske doktrin har været at forhindre samarbejde og udvikling i hele Eurasien ved at opretholde et konfliktsystem, der forhindrer forbindelser og samarbejde, skaber konflikter og kampe og flytter den handel, som stadig findes, til søs i stedet for til landbaserede transportnetværk, der forbedrer den økonomiske værdi af det land, de er bygget på.

Afghanistan og det indiske subkontinent er den ene side af denne konfliktzone, som strækker sig gennem Iran og Irak til Middelhavets østlige regioner og sydlige kyster. Geopolitikens mål er ikke at opnå en afgørende sejr i regionale konflikter, men at de opretholdes, potentielt hvis ikke altid i realiteten.

Har Ukraine nydt godt af den "hjælp" og "bistand", landet har modtaget til at bevæbne sine unge og i stigende grad knap så unge mænd og sende dem i fare? Nej, det er et redskab i kampen mod Rusland. Ville Taiwan have gavn af militær "hjælp" fra USA, hvis det blev involveret i en fremprovokeret krig med Beijing? Nej, befolkningen på øen ville blive brugt som overflødige soldater på vegne af den angloamerikanske verdensorden. Har Israel virkelig gavn af den carte blanche militære "støtte", det har modtaget fra USA, som tillader det at smide lige så mange bomber over Gaza på en uge, som USA gjorde over Afghanistan på et år? Hvis man giver sine venner våben til at begå uretfærdige handlinger, hjælper man dem så?

Hvis vi vender blikket mod situationen i Israel og Palæstina, hvordan kan årtiers had så overvindes? Ved at nægte at spille det britiske spil! Ved i stedet at rette blikket mod fremtiden.

I 1970'erne fremlagde Lyndon LaRouche og hans bevægelse en

“oase-plan” (omtalt i en nylig massepublikation fra LaRouche-organisationen) for udvikling af Sydvestasien, herunder massive investeringer i at bekæmpe en fælles fjende: ørkenen. Ved at bygge kanaler mellem Middelhavet og Det Døde Hav, og mellem Det Døde Hav og Det Røde Hav, via Akababugten, og udstyre disse saltvandskanaler med afsaltningsanlæg, ville landbrugs- og udviklingspotentialiet i hele den tørre region kunne forbedres gevaldigt.

Er der også politiske spørgsmål, der skal løses? Ja, selvfølgelig. For eksempel har udvidelsen af bosættelserne på Vestbredden haft til formål at skabe et fait accompli og spolere ethvert potentiale for en ægte palæstinensisk stat. Dette må håndteres som et stort problem blandt mange andre.

Men uden et program for udvikling, et program, der skal støttes af så store nationer som USA og Kina, vil fred være umulig.

Fredagens møde i International Peace Coalition, det 26. af slagsen, som markerer et halvt års konsekvente overvejelser, vil indeholde en præsentation af EIR's Marcia Merry Baker om udsigterne til en varig og meningsfuld fred i Sydvestasien, muliggjort af en vellykket kamp for et nyt paradigme, der kan erstatte geopolitik.

Befolkningen i Israel og Palæstina vil ikke længere være ofre for en strategisk tilgang, der ser dem som sprængstoffer, der skal detoneres, når det er nødvendigt. For selv om denne konflikt ser ud til at være lokal, løses den med en global dagsorden.

Video: Forum for nødsituationer: Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!

Ikke korrekturlæst:

En artikel fra 5. november med titlen “[Israelsk minister] suspenderet efter at have udtalt, at atombombeangreb på Gaza er en mulighed” Politico rapporterede, at “Israels kulturminister Amichai Eliyahu blev suspenderet på ubestemt tid, efter at han i et interview sagde, at det at smide en atombombe på Gazastriben var ‘en af mulighederne’, meddelte regeringen søndag.”

Det ville være yderst uansvarligt {ikke} at tage denne trussel alvorligt. Allerede nu er mellem 25.000 og 30.000 tons bomber blevet detoneret af det israelske forsvar i Gaza siden den 7. oktober. Dette overstiger langt den bombetonnage, der blev smidt i de mest dødbringende luftangreb under Anden Verdenskrig, herunder Hamburg (4 angreb, 9.000 tons) Dresden (4 angreb, 3900 tons) og Tokyo (1.665 tons.) Krigsforbrydelser er under opsejling.

Türkiye’s Anadolou Agency rapporterede den 12. oktober, at “Det israelske luftvåben (IAF) sagde ... at det har smidt ‘omkring 6.000 bomber mod Hamas-mål’ i Gaza siden lørdagens angreb, hvilket næsten svarer til det antal bomber, USA brugte i Afghanistan på et år. Washington Post, der citerer Marc Garlasco, militærrådgiver i den hollandske organisation PAX

for Peace, rapporterede, at Israel "på mindre end en uge smider det, som USA smed i Afghanistan på et år, i et meget mindre, meget tættere befolkede område, hvor fejl vil blive forstørret." Krigsforbrydelser er på vej.

Er 1930'ernes æra med offentligt forsvarede og retfærdiggjorte krigsforbrydelser vendt tilbage? Har man besluttet at genindføre masse mord i krigsførelse som en "legitim" praksis, i modstrid med ratificerede FN-resolitioner, Oslo-aftalen fra 1993, Genève-konventionerne og Nürnberg-kodeksen – såvel som med atomvåbnenes "gensidigt sikrede ødelæggelse"?

"Ifølge Gazas sundhedsministerium er 10.328 mennesker i Gazastriben blevet dræbt pr. 7. november 2023, herunder 4237 børn, 2719 kvinder og 631 ældre mennesker. Derudover er 25.956 mennesker blevet såret, og 2450 er savnet, herunder 1350 børn, for det meste dækket af nogle af de 262.000 beskadigede beboelsesenheder. Indtil videre er 192 læger blevet dræbt", rapporterede det britiske lægetidsskrift The Lancet i sin udgave fra den 17. november. Disse dødsfald – virkelige mennesker med virkelige ambitioner, ikke " utilsigtede skader" – kan ikke være hverken nødvendige, rigtige eller berettigede.

Tænk på et nyligt interview, som det højtstående britiske parlamentsmedlem og forsvarsminister Grant Shapps gav til BBC, da han blev spurgt, om han mener, at Israel handler uforholdsmæssigt i sine militære aktioner mod Gaza: "Jeg tror, man glemmer, at folk desværre mister livet i krig. Da Storbritannien bombede Dresden, mistede 35.000 mennesker tilsyneladende livet. Folk dør i krig." Og husk så den berygtede udtalelse, som korrespondent Peter Arnett rapporterede den 7. februar 1968 om det amerikanske bombardement af den vietnamesiske landsby Ben Tre: "'Det blev nødvendigt at ødelægge byen for at redde den,' sagde en amerikansk major onsdag... uanset civile tab, måtte de bombe og beskyde den engang så fredelige flodby med 35.000 indbyggere for at drive Viet Cong-styrkerne på flugt." Samme krigsforbrydelser, andet land, andet årti, andre mennesker,

anden “uangribelig retfærdig sag”. Skal vi alle finde os i det igen?

Da USA's præsident John F. Kennedy i 1962 blev presset af hårdkogte folk i sin egen administration til at indlede en militær invasion af Cuba “for at forsvare Amerika”, efter at Sovjetunionen havde placeret ballistiske missiler der – missiler, som amerikanerne på det tidspunkt ikke vidste var bevæbnet med atomspræghoveder – nægtede han og reddede verden fra en atomkrig, måske på bekostning af sit eget liv. Ligesom Israels premierminister Yitzhak Rabin, der blev myrdet den 4. november 1995 af israelske ekstremister, som modsatte sig Rabins samarbejde med Yassir Arafat om fred i Gaza og på Vestbredden, havde JFK modet til at ændre USA's aksiomer. I sin tale på American University den 10. juni 1963 foreslog han dette: “Lad os undersøge vores holdning til selve freden. Alt for mange af os tror, at det er umuligt. Alt for mange tror, det er uvirkeligt. Men det er en farlig, nederlagsagtig tro. Det fører til den konklusion, at krig er uundgåelig – at menneskeheden er dødsdømt – at vi er grebet af kræfter, vi ikke kan kontrollere. Vi behøver ikke at acceptere den opfattelse. Vores problemer er menneskeskabte – og derfor kan de løses af mennesket. Og mennesket kan være lige så stort, som det vil. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde.”

Grib muligheden for at skabe en varig fred

Den 27. nov. 2023 (EIRNS) – Verden vander sig over den aktuelle situation i Sydvestasien, og uventede åbninger dukker op til højre og venstre. Efter fire vellykkede dage med

frigivelse af gidsler og en ledsagende "humanitær pause", blev der mandag aften den 27. november bekendtgjort en forlængelse på to dage, hvilket forlængede pausen til torsdag morgen den 30. november. Spørgsmålet, som verden må forholde sig til, er dog stadig: Kan denne midlertidige pause forvandles til en reel, varig fred? Og hvad skal der til for rent faktisk at opnå en sådan?

Mandag var der så møde i Middelhavsunionen i Barcelona, en sammenslutning af europæiske, vestasiatiske og nordafrikanske lande. Topmødet, som tidligere har taget mindre regionale spørgsmål op, fokuserede denne gang udelukkende på situationen i Gaza, hvilket afspejler det hurtige tempo, hvormed historien trækker tilsyneladende normale mennesker og begivenheder ind på historiens scene. Diskussionerne var angiveligt intense, da europæiske og arabiske stater mødtes for at diskutere det presserende spørgsmål. Hvad der kommer ud af det, er stadig uvist.

Den 28. november vil der blive indkaldt til et møde på højt niveau i FN's Sikkerhedsråd i New York, som vil blive ledet af Kinas udenrigsminister Wang Yi. Derudover vil medlemmer af Den Arabiske Liga og Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC), hvis udenrigsministre for nylig har besøgt de fleste medlemmer af Sikkerhedsrådet, være til stede, hvilket sandsynligvis vil gøre begivenheden til endnu et skridt fremad i den strøm af global diplomatisk aktivitet, der er i gang.

USA fortsætter dog med at modsætte sig alle bestræbelser på at opnå en langsigtet våbenhvile og opretholder en konstrueret uigennemsigthed med hensyn til sine intentioner for regionen. Samtidig holder de døren åben for omfattende våbensalg og støtte til Israel, så de kan fortsætte deres massakre.

På trods af en så forfærdelig og anspændt situation er de kommende "Olympens guder" ikke almægtige. Demonstrationer fortsætter med at vokse verden over i opposition til den

hjerteløse tilsidesættelse af palæstinensiske liv, på trods af forsøg på at bagatellisere dem eller male dem med penslen "antisemitisme". Jo længere denne politik fortsætter, jo mere tydeligt bliver det for alle at se.

Vil det være nok og i tide? Det er ikke afgjort endnu, men det der uden tvivl kan siges er, at den nuværende midlertidige våbenhvile ikke blev til på grund af Joe Bidens og Benjamin Netanyahus ædle hensigter. De blev snarere tvunget til det på grund af det enorme pres, der kommer fra alle verdenshjørner. Dette pres må intensiveres i løbet af de kommende 48 timer. Opfordringer til en international fredskonference må lyde over hele verden.

I en diskussion med medarbejdere i dag mindede Helga Zepp-LaRouche folk om, at denne konflikt i Gaza, ligesom krigen i Ukraine, er brikker i nutidens herskende unipolære verdensorden, og at de derfor bliver presset på måder, der fremmer en meget større geopolitisk dagsorden. Det er også derfor, det er så farligt, for mens systemet fortsætter med at bryde sammen for øjnene af verden, er der nogle, der er villige til at gå til verdens ende for at bevare deres kontrol – selv hvis det inkluderer verdenskrig.

Derfor må USA og andre vestlige nationer fås til at se andre nationer, især opstigende magter som Rusland og Kina, ikke som trusler mod "vores system", men som allierede i et forsøg på at forbedre hele verden. De, der sidder fast i en geopolitisk konfrontation, er som "robotter", sagde Zepp-LaRouche, "de har ingen idé om kultur eller retfærdighed," og de har ingen respekt for andre nationers kulturer.

"Det er på høje tid, at USA vender tilbage til John Quincy Adams' udenrigspolitik, og at Europa på samme måde for alvor begynder at overvinde resterne af kolonialismen," fortsatte hun. Disse underliggende aksiomer er den største hindring for de vestlige samfunds evne til at se en løsning på denne krise, sagde Zepp-LaRouche: "De tager ikke rigtig i betragtning, at

det Globale Syd har en grundlæggende ret til at overvinde fattigdom, heraf deres beslutning, som blev forstærket af Kinas opstigning og økonomiske magt ... at de har den absolutte ret til at kontrollere deres egne ressourcer, øge værdikæden i deres egne lande ved oparbejdning og skabelse af halvfabrikata og færdigvarer, samt ved at opbygge reelle, fuldgylldige økonomier i deres egne lande for at øge levestandarden for hele befolkningen.”

Derfor er vejen til at ændre verden i dag at “få Europa og USA til virkelig at forstå, at samarbejde med det Globale Syd, og ikke konfrontation, er den nemme vej til at komme ud af hele denne krigsfare og etablere et nyt paradigme blandt verdens nationer.”

Foto:EIR

Arabiske og EU-diplomater mødes i Barcelona om krigen i Gaza

Ikke korrekturlæst

Nov. 27, 2023 (EIRNS) -Middelhavsunionen mødtes i dag og samlede udenrigsministre fra 42 lande fra EU og Middelhavsområdet i Barcelona, hvor hovedemnet vil være den palæstinensisk-israelske konflikt. Mødet blev ledet af EU's udenrigspolitiske chef og næstformand i EU-Kommissionen, Josep Borrell, og Jordans udenrigsminister, Ayman Safadi. Det blev foreslået, at arrangementet kunne have indledt en israelsk-palæstinensisk dialog, men den israelske regering nægtede at deltage og hævdede, at den ikke var blevet spurgt, om

konflikten skulle være konferencens emne.

Den jordanske udenrigsminister Safadi fortalte The Associated Press forud for begivenheden, at han håbede, at samtalerne ville hjælpe med at "bygge bro" mellem arabiske og europæiske lande i opfordringen til, at den nuværende humanitære pause bliver til en permanent våbenhvile. Kun ved at "sikre en afslutning på denne brutale aggression," sagde Safadi, kan arbejdet for en tostatsløsning begynde.

I sin tale til konferencen advarede [den egyptiske udenrigsminister Sameh Shoukry] (<https://english.ahram.org.eg/NewsContent/1/1234/512971/Egypt/Foreign-Affairs/Israel-implements-a-plan-to-displace-Palestinians-.aspx>), som er medlem af den arabisk-islamiske ministerkomité's fredsdelegation, om, at Israel stadig planlægger at fordrive palæstinenserne fra Gaza. "Fordrivelsen af palæstinenserne er fuldstændig afvist internationalt, men alligevel fortsætter Israel med at presse på for det," sagde han og advarede om, at de, der er imod tvangsdeportationen, ikke gør noget for at forhindre den. Han insisterede på, at "de europæiske lande er nødt til at spille en ledende rolle i anerkendelsen af en palæstinensisk stat." Shoukry understregede, at udtrykket "Israels legitime ret til selvforsvar" ikke kan anvendes på en besættelsesmagt, der undertrykker og isolerer en underkuet befolkning. Shoukry opfordrede til, at der blev lagt mere internationalt pres på Israel. Han advarede igen om "farerne ved at håndtere konflikten i stedet for at søge en løsning på det palæstinensiske spørgsmål, baseret på tostatsløsningen og i overensstemmelse med internationale legitimitetsresolutioner," som tidligere var blevet rejst af Egypten og Den Arabiske Liga.

Andre medlemmer af udenrigsministerdelegationen i den arabisk-islamiske ministerkomité på konferencen omfattede den palæstinensiske udenrigsminister Riyad Al-Maliki, den saudiske udenrigsminister prins Faisal bin Farhan Al-Saud, Jordans

Ayman Safadi, den tyrkiske udenrigsminister Hakan Fidan og Den Arabiske Ligas generalsekretær Ahmed Aboul Gheit.

[Borrell]

(https://www.eeas.europa.eu/eeas/israelgaza-opening-remarks-high-representativevice-president-josep-borrell-8th-regional-forum-union_en) sagde i sine indledende bemærkninger: "Pausen bør forlænges for at gøre den bæredygtig og langvarig, mens der arbejdes for en politisk løsning. ... "Jeg tror, der er nogle ting, vi kan blive enige om. Den første er et nej til, at Hamas vender tilbage til Gaza som en politisk og militær styrke. ...

"For det andet, nej til opsplittning af Gazas territorium. Nej til Israels genkolonisering af Gaza – at tro, at man kan øge sin sikkerhed ved at øge sit territorium, er en illusion, som de sidste 50 år har vist. Det giver en illusion af sikkerhed, men ikke sikkerhed. Og det tredje nej er til den ulovlige kolonisering af Vestbredden, som er en stor kilde til spændinger og en af hindringerne for at løse den israelsk-palæstinensiske konflikt."

Ifølge Reuters hævdede Borrell også, at alle EU-medlemmer, der deltog, og næsten alle deltagere var enige om behovet for en tostatsløsning. Borrell hævdede også, at Den Palæstinensiske Myndighed er den eneste "levedygtige løsning" til at regere Gaza i fremtiden.

[Den palæstinensiske udenrigsminister Riad al-

Malki](<https://english.ahram.org.eg/NewsContent/58/1262/512973/War-on-Gaza/War-on-Gaza/EU-diplomacy-chief-urges-Isarel-not-to-quot;recolo.aspx>) sagde også, at pausen i kampene i Gaza skal forlænges. "Våbenhvilen trådte i kraft med 15.000 døde. Hvis krigen genoptages, vil antallet af døde fordobles, fordi koncentrationen af befolkningen nu er dobbelt så stor," sagde al-Malki. "Vi har arbejdet for, at denne våbenhvile fortsætter ... så Israel ikke fortsætter med at angribe," tilføjede han.

Dette budskab blev gentaget af den saudiske udenrigsminister prins Faisal bin Farhan, som fortalte journalister efter konferencen: "Vi leverede vores budskab, det er vigtigt, at vi får en våbenhvile med det samme, at vi bygger videre på den nuværende våbenhvile, der er på plads." Udenrigsministeren talte som repræsentant for Den Arabiske Liga og Organisationen for Islamisk Samarbejde.

Foto: Creative Commons

Forum for nødsituationer: Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!

Ikke korrekturlæst

26. november 2023 (EIRNS)

Helga Zepp-LaRouches hovedtale fra Humanity for Peace's online konference den 26 november, "Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!"

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Lad mig først hilse på jer alle, uanset hvor I ser og lytter til dette program. Jeg synes, at det haster gevaldigt, fordi vi er i gang med at øge mobiliseringen af Den Internationale Fredskoalition (IPC) og få den til at vokse, indtil vi har bragt verden væk fra den nuværende kurs. Det er tydeligt, at der er en meget stor fare for, at fortsættelsen af den nuværende geopolitiske politik vil føre til en katastrofe, der er meget værre end den film, vi skal

vise om lidt; nemlig en atomkrig, der vil gøre en ende på livet på Jorden. Hvis ikke på kort sigt, så er faren der helt sikkert på mellemlang eller lang sigt. For hvis den nuværende idé om, at vi er involveret i en kamp mellem to blokke – på den ene side NATO, på den anden side den voksende BRIKS-kombination af stater – vil det med absolut sikkerhed føre til civilisationens udslettelse. Kun en dybtgående mobilisering af befolkningen, først og fremmest i USA, men naturligvis også i Europa og alle landene i det Globale Syd, er vigtig for at kunne øge indsatsen, indtil vi har styrken til at gennemføre de løsninger, som faktisk findes.

En ekstremt vigtig bestanddel af denne kamp er kampen om, hvorvidt sandheden vil blive fortalt om alle disse konflikter, eller om det vil være en fortælling, der er skræddersyet på en sådan måde, at den legitimerer denne krigspolitik. Lad mig starte med de to regionale krige, der er i gang, men lad mig fra begyndelsen understrege, at hvor vigtig krigen i Gaza og krigen i Ukraine end er for alle de involverede – russerne, ukrainerne, NATO-tropperne, de israelske styrker, palæstinenserne – så bør vi absolut huske på, at disse to konflikter eller krige, som har deres helt egen historie, ikke desto mindre lige nu blot er brikker i den større kamp mellem disse to systemer.

Lad mig starte med et par ord om situationen i Gaza. Vi har nu den anden dag med våbenhvile i Gaza, som i bund og grund er blevet påtvunget Israel, fordi Netanyahu oprindeligt havde sagt, at der ikke ville blive forhandlet, før Hamas var fuldstændig ødelagt, og alle gidsler var blevet frigivet. Det var tydeligvis en kombination af de verdensomspændende mobiliseringer og demonstrationer i alle de islamiske lande, men også i mange byer i USA og på gaderne i Europa. Og naturligvis det, som de kinesiske medier kaldte "stormagts"-indflydelsen, dvs. mødet mellem præsident Xi Jinping og Biden i San Francisco, og de mange diplomatiske aktiviteter. Dennis har allerede nævnt OIC's og Den Arabiske Ligas delegationer,

der tager til Kina, Moskva, London, Paris, og nogle af dem drager til Washington. Alt dette har helt sikkert indflydelse, men faren er, at disse fire dage vil være ovre på tirsdag, og der er en ekstrem fare for, at krigen vil fortsætte. Og det i en situation, hvor det er utroligt, hvad der sker. Det gode, hvis der er noget godt i et mareridt af denne dimension, er, at verdensbefolkningen med egne øjne kunne se i det mindste et glimt af graden af ødelæggelse i Gaza, af palæstinenserne enormt vanskelige situation. 2,3 millioner mennesker i kulde og regn, næsten ingen boliger tilbage, ingen mad, intet vand, ingen medicinske forsyninger. Og det har stået på i mange uger. Nu er folk blevet skubbet mod syd; mange af dem samles nær Hafah-overgangen. Det er en ubegribelig situation, som mange menneskerettighedsorganisationer har kaldt etnisk udrensning, folkemord; at Gaza er ved at blive forvandlet til en komplet ødemark, hvilket er hensigten. Ideen er at gøre det umuligt for folk at bo der, i hvert fald ikke for palæstinensere.

Det er nu også ved at blive klart, at hele fortællingen om, at Al-Shifa hospitalet i virkeligheden var det sted, hvor Hamas' hovedkvarter skulle være i et tunnelsystem nedenunder, og at Hamas brugte den palæstinensiske befolkning som menneskeligt skjold, har vist sig at være en løgn. Der er nu også rapporter om, at IDF [Israeli Defense Force] vidste, at Hamas' egentlige hovedkvarter lå et andet sted, 8,5 kilometer væk. Så dette er en situation, hvor sandheden er ved at komme frem. En vigtig udtalelse blev fremsat af António Guterres, FN's generalsekretær, som i en meget følelsesladet tale sagde, at Hamas' angreb den 7. oktober ikke skete i et vakuum. Det medførte en fuldstændig hysterisk reaktion fra Israels støtter, USA og Tyskland. Hvorfor var reaktionen så hysterisk? Fordi den punkterede den israelske fortælling om, at det hele var et pludseligt angreb.

Den diplomatiske mission, der blev nævnt, opnåede en meget vigtig ting. Der er to lande – Kina, som foreslog, at en

øjeblikkelig tostatsløsning for palæstinenserne skal sættes på dagsordenen i forbindelse med en mere generel fredskonference for Mellemøsten. Vi mobiliserer i dag og i disse dage med våbenhvile for at få så mange kræfter som muligt til at bakke op om ideen om, at kun en fredskonference virkelig kan løse situationen. Da delegationen ankom til Moskva, annoncerede Rusland tilsyneladende også, at de er ved at forberede en ny sikkerhedsarkitektur for hele Mellemøsten. Det er noget, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede foreslog i 1975, da han foreslog en Oasis-plan. Det ville være en økonomisk udviklingsplan, der gjorde ørkenen grønnere, men oase-ideen var et symbol på, at oasen er menneskeskabt, og at man kan gøre ørkenen grøn med moderne teknologi. Man kan have industri, landbrug, infrastruktur, en reel økonomisk udviklingsplan for hele Sydvestasien som den eneste måde at få fred på. Det er afgørende, og det er vigtigt, at mange mennesker tager denne idé til sig, som vi også allerede har offentliggjort.

Situationen i USA – og alle ved, at Israel aldrig ville gøre, hvad de gør, uden USA's fulde opbakning. Biden står over for genvalg, og han skal bekymre sig om det faktum, at et stort flertal af den amerikanske befolkning går ind for en våbenhvile i Gaza. Der er nu et voksende antal byer, der har vedtaget resolutioner – Seattle, Atlanta, Detroit og mange andre. Derfor kan jeg kun appellere til de mennesker, der ser med fra USA, men også fra Europa, om at gå på gaden og kæmpe for fredskonferencen i Mellemøsten og sikkerhedsarkitekturen og Oasis-planen. Konfronter jeres politikere med dette, så vi får en voksende mobilisering til at lægge det på bordet.

Lad mig hurtigt omtale den anden krig – den i Ukraine. Især i USA, og her og der også i Europa, indrømmer selv de etablerede medier, at Ukraine tabte krigen; at USA ikke har afsat flere penge i deres budget, så våbenleverancerne efterhånden er ved at være begrænsede. Tyskland, som nu hævder, at de vil fordoble midlerne til at sende våben til Ukraine, står

imidlertid over for en massiv konkurs i deres økonomi, så det er tvivlsomt, om det virkelig kan gennemføres på den måde, som nogle krigsmagere planlægger det. Naturligvis er historien her også, som i Gaza den 6. oktober, historien om, at der var en uprovokeret krig, der ikke længere kan opretholdes. Der er en generel erkendelse af, at det var NATO's brudte løfter om ikke at udvide sig en tomme mod øst, som forårsagede forhistorien til Ukraine-krigen. At det var de oranges kupforsøg i 2004; at det helt sikkert var det vestligt ansprogede og finansierede Maidan-kup, og at der lige nu er en utrolig indsats for at realisere historien ved at sige, at Rusland startede krigen i 2014 ved helt at udelade det faktum, at det var et fascistisk kup, som Rusland reagerede på med udviklingen på Krim og senere i Donbas. Merkel, Hollande og Poroshenko har alle indrømmet, at de kun foregav at gå ind for Minsk-aftalen for at give ukrainerne mere tid til at blive trænet op til NATO-troppers niveau. Derfor skal forhistorien til det, der skete den 22. februar 2022, tages i betragtning. For at forstå alt dette i den rette sammenhæng er man nødt til at se på de større strategiske rammer.

Lad mig nu orientere om noget, som, selv om det vedrører den specifikke tyske situation, efter min mening beskriver hele historien på en meget nyttig måde, så det internationale publikum kan reflektere over den. For nylig sagde den tyske forsvarsminister Boris Pistorius i en tale, måske med vilje, men han sagde, at den vigtigste opgave var at gøre Tyskland "krigsparat". I dag tales der meget om, hvorfor Tyskland skal bakke op om Israel uden at stille spørgsmål på grund af Holocaust. Vi bør minde os selv om den tyske historie, når den tyske forsvarsminister igen siger, at Tyskland skal gøres "krigsparat". Det er ikke kun Israel, vi skal tænke på, vi skal tænke på den tyske historie. Jeg appellerer til alle om at ringe til folk i Tyskland og fortælle dem, at de skal komme væk fra denne kurs. Hvad handler alt det her om? Jeg begyndte at kigge i den strategiske diskussion om, hvad der ligger bag denne Pistorius-bemærkning, og der er en bred diskussion

blandt tænketanke og visse såkaldte analytikere og moderatører og talkshows, som dybest set bedst udtrykkes i et papir udgivet af det tyske råd for udenrigsrelationer, DGAP, i et policy brief, som siger, at der skal ske et kvantespring i mentaliteten og hele Tysklands rustningspolitik. Der skal ske en stigning i den militære produktion, en reel krigsøkonomi; der skal ske en massiv stigning i antallet af soldater, der gør tjeneste i Bundeswehr. Og for det tredje skal der ske en absolut mentalitetsændring i befolkningens holdning til denne militarisering af Tyskland, fordi Tyskland så hurtigt som muligt skal udvikle den mest magtfulde og mest kampdygtige moderne NATO-hær i Europa. Så foreslår de ikke kun, at den militære produktion skal øges massivt; det er der ikke penge til, for alt andet vil blive skåret ned. Alle de sociale omkostninger – sundhedspleje, uddannelse, infrastruktur – alt vil blive skåret ned, undtagen denne militære oprustning.

Hvordan får man en mentalitetsændring i befolkningen, hvor de unge ikke kender historien så godt længere, men i de ældre generationer er der stadig nogle mennesker, der ved, hvad det betød, at Dresden blev bombet sønder og sammen i en ildstorm, at Köln var jævnet med jorden, og at mange andre byer var murbrokker. De har en erindring, selv om de ikke selv oplevede det, de kender det fra historien og fra deres bedsteforældre, som fortalte dem det. Så der er behov for at få befolkningen til at acceptere, at krigen igen skal udkæmpes på tysk jord. Det, der står i dette dokument, er, at for at få en sådan mentalitetsændring, skal alle fra 18 til 65 år tvinges til at gøre tjeneste i et år; indtil man er 35 år i militæret, og hvis man er 36-65 år, skal man gøre tjeneste i et år i enhver funktion, som er en hjælpefunktion til denne indsats. Og debatten om dette skal gå ind i alle samfundets kroge – sportsklubberne, skolerne, universiteterne, delstatsparlamenterne, byrådene og så videre. Hver eneste enhed, hvor det sociale liv finder sted, skal vænne sig til denne fremtidige militarisering af Tyskland, fordi folk skal trænes til at acceptere, at der en gang i fremtiden igen vil

køre tanks gennem tyske landsbyer og byer mod øst. Selv hvis der så er kamp, vil sårede tropper komme fulde af blod, og de må acceptere at leve med disse billeder igen. Det er alt, hvad der står i denne artikel. Så har en af forfatterne, en mand ved navn Christian Mölling, som jeg aldrig har hørt om før og nok hurtigst muligt bør glemme igen, lige haft et 22 minutter langt interview i det bedste aften-tv-show, "ZDF Heute" (ZDF i dag), hvor han meget udførligt beskriver, hvad der virkelig er på spil. Først antager eller anklager han, at Ruslands egentlige mål er den kommende krig med NATO; men han har ingen beviser. Lad mig bare sige dette i parentes, briterne har også udgivet en ny hvidbog om Kina, hvor de stort set hævder det samme. I Möllings tilfælde siger NATO angiveligt, at Rusland er den største trussel mod hele NATO. Denne britiske hvidbog siger det samme om Kina. Virkeligheden er, at det ikke er sandt, lad mig bare indskyde dette her. Man bør spørge sig selv, hvorfor det er, at landene i det Globale Syd, som udgør langt størstedelen af verden, har en helt anden holdning til Rusland og Kina? De betragter disse to lande som venner, der hjælper dem med at overvinde deres underudvikling og for første gang gøre en ende på kolonialismen efter 600 år. Man skal endelig ikke falde for disse narrativer, for de har en geopolitisk hensigt. Så han siger, at Rusland, når krigen i Ukraine slutter – han ønsker ikke at berøre det faktum, at krigen i Ukraine blev tabt for NATO, ligesom alle disse andre krige; Vietnamkrigen for USA, Afghanistan, Irak, Libyen. Alle disse krige blev tabt, men det diskuterer han ikke. Han siger, at når krigen i Ukraine er slut, så vil Rusland opbygge sin fulde militære styrke. Og da det nok tager 6-10 år at gøre det, må NATO straks starte dette våbenkapløb, da Rusland allerede er mindst et skridt foran, måske to eller tre. Den russiske befolkning er mere villig til at opgive deres levestandard til fordel for militæret end i Vesten, og derfor må man være forberedt. Før eller siden vil Rusland invadere Baltikum. Se bare på de problemer, der allerede er ved den finske grænse, for ikke at nævne, at finnerne lige er blevet medlem af NATO i den sjette NATO-udvidelse mod øst, hvilket

har forlænget grænsen mellem Rusland og NATO med 1300 km. Det er, som om Rusland og Kina ville flytte til den mexicansk-amerikanske grænse, men det nævner han slet ikke. Derefter siger han grundlæggende, at det er derfor, NATO er nødt til at opbygge alting massivt, fordi vi har konstateret, at der ikke var ammunition til Ukraine. Grundlæggende vil Tyskland blive knudepunktet for denne opbygning. Han siger, at krigen startede i 2014, så her kommer historien om den uprovokerede krig. Og befolkningen er nødt til at acceptere det, og derfor er vi nødt til at opbygge et militærindustrielt samfund. Så spørger moderatoren ham: "Så [lydfejl] mellem BRIKS og NATO er uundgåelig og vil ske?" Han siger, ja, vi er nødt til at træffe en beslutning. Vil vi gå efter risiko eller sikkerhed? Vi er nødt til at vælge sikkerhed. Faren er, at Rusland vil forsøge at splitte NATO-landene og få fat i nogle af dem. Smider vi dem så til dem som dyrefoder, en meget grim formulering på tysk, så er det for sent, og Vesten vil tabe.

Dette er naturligvis bare en refleksion, for det tyske Council on Foreign Relations har ikke tilfældigt en lighed med New York Council on Foreign Relations. De er dybest set søskende til denne institution. Det er tydeligvis det, der ligger bag de kræfter, der mener, at Rusland skal ruineres – som Baerbock har gentaget mange gange; at Kina skal inddæmmes, hvilket er umuligt, fordi Kina allerede er den stærkeste økonomiske magt og har omgået USA i faktisk fysisk økonomisk magt. Så dette er en absolut katastrofal kurs, og det vil ende som Hiroshima, hvis vi ikke ændrer os.

Hvordan ændrer vi det? Først og fremmest er vi nødt til at imødegå denne fortælling om, at Rusland er sådan et monster, der har til hensigt at overtage verden, for det er ikke sandt. Det er ikke sandt, at Kina forsøger at erstatte det imperiale USA, for Kina har ingen sådanne intentioner. Begge disse lande ønsker at have et system, som det er repræsenteret i BRIKS, der er baseret på suverænitet, respekt for andres sociale systemer, ikke-indblanding i interne anliggender; dybest set

FN's charter og de fem principper for fredelig sameksistens. Jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan forhindre, at den nuværende konstellation ender i en katastrofe, er ved at overbevise befolkningerne i Europa og USA om, at vi er nødt til at samarbejde med BRIKS-Plus, verdens globale flertal, og at vi er nødt til så hurtigt som muligt at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerheds- og udviklingsinteresserne i hvert eneste land på planeten. Jeg skrev Ti Principper, som ville være begyndelsen på en diskussion af, hvordan en sådan arkitektur kunne se ud. Jeg mener, at dette er den mest påtrængende opgave; at vi fortæller folk, at der er et alternativ til militær opbygning og konfrontation. Ligesom i den Westfalske Fred er det muligt at finde frem til et sæt principper, der gør det muligt at tage sig af alle landes interesser. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne krise.

Så jeg appellerer til jer. Vi er nødt til at have et nyt finansielt system, for det nuværende transatlantiske finansielle system er i en meget fremskreden tilstand af sin egen undergang. Vi sidder på en krudttønde med 4 billioner dollars i udestående derivater. Alene de amerikanske banker sidder på flere hundrede milliarder dollars i urealiserede tab, som er en krudttønde, der kan eksplodere når som helst. Så vi har brug for en ny finansiell arkitektur, et nyt kreditsystem, som skal være grundlaget for at finansiere afskaffelsen af fattigdom, underudvikling, opbygningen af et sundhedssystem i alle lande på planeten, udviklingen af infrastruktur som en forudsætning for industrialisering og landbrug i alle lande på planeten. Vi bør forene vores hænder og kræfter for at overvinde levnene fra kolonialismen på den sydlige halvkugle og i landene i det Globale Syd. Hvis vi lægger dette på bordet, er der en vej ud af denne situation. Ingen taber, undtagen måske nogle spekulanter i det militær-industrielle kompleks, men vi kan også omdanne disse militær-industrielle komplekser til nyttig produktion af fysiske

varer, som er til folkets fælles bedste.

Jeg tror, det er programmet, og vi er nødt til at få en seriøs diskussion om det, for uden en sådan intervention – og her appellerer jeg især til kræfterne i det Globale Syd – kan de hjælpe os med at få folk i Europa og USA til at forstå, at landene i det Globale Syd ikke er fjenden. Men at vi er nødt til at opbygge en verden, hvor vi alle kan leve. Det er menneskehedens store moralske test. Kan vi, som den eneste intelligente, kreative art, give os selv en orden, der gør det muligt for os alle at overleve på lang sigt? Mange tak.

Her er Helgas kommentarer fra diskussionsperioden:

1. kommentar:

Jeg synes faktisk, vi bør diskutere, hvordan vi kan indgyde optimisme i folk ved at drøfte Oaseplanen og diskutere, hvordan man gennem økonomisk udvikling kan vende hele situationen, og at det bliver det samlede initiativ for alle. Jeg tror, det vil have en effekt. For jeg tror, at verdenssituationen generelt er ved at nå et krisepunkt, hvor ideen om, at man ikke kan gøre noget, bliver erstattet af et kriseøjeblik, hvor hvis man lægger en løsning på bordet, så kan den blive til virkelighed.

Lige nu er der så mange mennesker i landene i det Globale Syd, som er fast besluttet på at overvinde underudvikling, at dette er tidens trend: ideen om at erstatte den nuværende orden af geopolitiske konflikter med en orden, hvor lande lever fredeligt sammen og arbejder sammen i gensidig interesse, dette er tidens ide, som kan realiseres.

Så mit forslag vil være, at vi virkelig kommer ud af dette møde med en fuldstændig forpligtelse til at tage Oasis-planen, at tage ideen om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og virkelig starte en mobilisering: få universiteter, tænketanke, til at holde møder om det. Så kan vi helt sikkert få diskussionen væk fra krig og over på, hvordan vi rent faktisk

kan skabe en fredsorden. Og jeg appellerer til alle deltagere om at gøre det til et diskussionsemne, uanset hvor I er. Og så vil vi tage det med rundt i verden.

Og jeg tror, at vi på denne måde kan besejre en tilsyneladende altdominerende mediekontrol og erstatte den med en diskussion i folkets interesse.

2. kommentar:

Ja, jeg vil gerne komme med en hurtig kommentar: Jeg tror, at Vanessa er meget tæt på situationen i Sydvestasien. Men jeg har altid en tendens til at tænke, at hvis man befinder sig i en slags sandkasse, hvor skakbrikkerne er sat, og det britiske imperium og andre kolonimagter har brugt denne region i meget lang tid, til det store spil, til Sykes-Picot-aftalen, til grænsedragningen, så er alt dette kendt, og det bliver spillet.

Så spørgsmålet for mig er altid, hvordan man på en eller anden måde kommer ud af boksen? Hvordan får man en tilgang, hvor man bringer et nyt element ind?

Jeg tror, at det udgør en del af det strategiske billede: Jeg forsøgte tidligere at påpege, at både situationen i det såkaldte Mellempøsten og i Ukraine, selvom de har specifikke karakteristika og historier og træk, er en del af dette større spil, og det større spil er den falske idé om, at der nødvendigvis er en uløselig konflikt mellem landene i det Globale Nord, NATO, USA, det såkaldte Vesten, og Rusland og Kina i særdeleshed; Kinas fremkomst som den primære økonomiske modstander, og Rusland, der igen bliver en verdensspiller med hensyn til militær magt. Og jeg tror, at det er den virkelige flaskehals eller det virkelige kritiske punkt, som vi er nødt til at løse. For så længe – og jeg tror, Putin har sagt det på et tidspunkt, at hvis de ikke havde fundet Ukraine, ville de have fundet et andet sted eller en anden grund til at komme i konfrontation med Rusland.

Jeg tror, at det vigtigste spørgsmål for mig er, at jeg kun kan sige, at den eneste måde, jeg tror, vi kan afdramatisere denne situation på, er, at vi på en eller anden måde bringer stemmen fra det Globale Syd meget mere ind i billedet: For da premierminister Nehru og præsident Sukarno på Bandung-konferencen talte om faren for atomkrig, sagde de, at det er et spørgsmål, der påvirker landene i det Globale Syd lige så meget, som det påvirker landene i Nord. De bliver måske dræbt et par dage eller uger senere, men i sidste ende vil en atomkrig dræbe alle.

Jeg ved, at problemet med BRIKS er, at de er forskellige lande, de har forskellige dagsordener – det er ikke en homogen gruppe, men i lyset af det, vi ser på, som virkelig er det billede, vi vil konfrontere med den film, vi snart vil vise, er dette noget, der påvirker hele menneskeheden, og jeg tror, vi er nødt til at gøre en reel indsats for, at landene i det Globale Syd, i lyset af denne fare, taler mere højlydt: For hvis de melder krystalklart ud, at den eneste måde, hvorpå der kan samarbejdes med Europa og USA, er, hvis de går med til et nyt internationalt system, et nyt paradigme for internationale relationer. Og hvis landene, BRIKS plus, samt alle de lande, der har ansøgt om BRIKS-medlemskab, hvilket er næsten 50 lande i alt, hvis de ville mødes og komme med sådan et budskab og sige: "Vi kræver, at det kinesiske forslag om en fredskonference i Mellemøsten og det russiske forslag om en ny sikkerhedsarkitektur for Mellemøsten bliver fulgt øjeblikkeligt, og vi lægger alle vores vægt bag det"; og de ville så appellere til fredsbevægelsen, som er fragmenteret, men ikke desto mindre eksisterer, der er mange mennesker og organisationer, der kæmper for fred, og hvis de ville appellere til den, så det Globale Syd og fredsbevægelsen i det Globale Nord ville gå sammen og kræve disse løsninger på en meget hurtig måde, så tror jeg, at det kunne tippe balancen.

Hvad bliver det næste for Gaza og verden? Affolkning eller udvikling?

Den 22. november 2023 (EIRNS) – En anspændt, forhandlet gidseludveksling og midlertidig våbenhvile mellem Israel og Hamas er planlagt til at træde i kraft engang i denne weekend, muligvis så tidligt som fredag morgen, lokal tid. Den vil kun vare i fire dage med mulighed for at forlænge den dag for dag i yderligere et par dage, hvis tingene forløber som aftalt. Internationale hjælpeorganisationer advarer allerede om, at den øgede humanitære hjælp, som også skal strømme ind i Gaza, langt fra vil være det, der er brug for, og derfor næppe vil afhjælpe de menneskelige lidelser i området.

Og alligevel, hvis det rent faktisk sker og ikke afspores af udenlandsk kontrollerede ekstremister eller lignende provokatører på den ene eller den anden side, åbner den fire dage lange pause op for den mest kortvarige mulighed – ikke meget længere end et hjerteslag – for rent faktisk at løse krisen. Det er der to grunde til.

For det første virker den internationale mobilisering for fred. Den eneste grund til at Netanyahu-regeringen endelig er gået med til selv denne lille pause i nedslagtningen er, at den voksende bølge af pres – både i Israel og internationalt – på ham og hans amerikanske og britiske hjælpere har tvunget det igennem. Som London Guardians erfarne udenrigskommentator Simon Tisdall skrev, lige før aftalen blev annonceret: “Preset på Netanyahu er begyndt at vise sig – denne potentielle våbenhvile viser, at noget har ændret sig... Netanyahu og hans krigskabinet ... er kommet under intenst pres

for at gøre mere fra gidslernes familier, som arrangerede en stor, fem dage lang march til Jerusalem i sidste uge." Tisdall noterede sig også "vægten af den internationale fordømmelse af Israels angreb på Gaza, især inden for den arabiske og muslimske sfære. Rusland og Kina er blandt de førende lande", som også kræver våbenhvile og forhandlinger.

For det andet, hvis der udøves et tilstrækkeligt organisatorisk pres, findes der en vej til en endelig løsning med fred gennem udvikling på krisen i det sydvestasiatiske "cockpit", som truer med at kaste hele planeten ud i en atomar Tredje Verdenskrig. Som Helga Zepp-LaRouche understregede i sin ugentlige tysksprogede webcast den 22. november, hvor den fire dage lange våbenhvile er ved at træde i kraft, "skal denne tid selvfølgelig bruges hurtigst muligt til at bringe den fulde tyngde af alle forslagene i anvendelse."

"I øjeblikket," tilføjede hun, "vejer det kinesiske forslag om at afholde en international fredskonference om Sydvestasien tungest. I princippet burde dette straks sætte tostatsløsningen på dagsordenen og, meget vigtigt, det vi i Schiller Instituttet bringer ind i debatten, nemlig den absolutte nødvendighed af at sætte en udviklingsplan for hele den sydvestasiatiske region på dagsordenen som grundlag for fred. Dybest set, hvad Lyndon LaRouche foreslog tilbage i 1975 med Oase-planen, dvs. virkelig at gøre ørkenerne grønne, at udvikle infrastrukturen der, at tilpasse levevilkårene for befolkningen i alle stater i hele Sydvestasien i retning af udvikling, for at etablere et helt nyt paradigme."

"Dette må hurtigst muligt støttes af alle dem, der er interesseret i en løsning på denne konflikt," understregede Zepp-LaRouche. "Der er stor interesse for at sikre, at denne konflikt ikke eskaleres, men faren består stadig. Så vi har et lille, kort pusterum, som det haster med at udnytte."

Det kinesiske forslag om en konference er kortfattet og specifikt. I en erklæring fra udenrigsministeriet den 21.

september hedder det: "Kina opfordrer til en snarlig indkaldelse af en international fredskonference, der er mere autoritativ til at opbygge international enighed om fred og arbejde hen imod en snarlig løsning på spørgsmålet om Palæstina, der er omfattende, retfærdig og bæredygtig."

Et umiddelbart samlingspunkt er Humanity for Peace's "Emergency Forum: Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!" søndag den 26. november, som efterfølges af en eksklusiv visning af dokumentarfilmen "8:15 Hiroshima: From Father to Daughter".

Hvilken bedre måde at ære den faldne John F. Kennedy, som var med til at bringe verden tilbage fra randen af atomkrig, på 60-årsdagen for hans likvidering?

Billede: Kremlin.ru, CC BY 4.0, via Wikimedia Commons

Overvind geopolitisk krigsførelse for at frigøre det nye paradigme

Ikke korrekturlæst

Nov. 23, 2023 (EIRNS) – Det angloamerikanske imperium har, i bestræbelserne på fortsat at udøve en overlegen kontrol over verdens anliggender, vedtaget et geopolitisk perspektiv om at forhindre samarbejdsudvikling mellem nationer, især i Eurasien. Dette er baggrunden for den planlagte eksplosion af Israel-Gaza-konflikten til en bredere regional krig, der er rettet mod udvidelsen af BRIKS-processen og potentialet for regional integration i stil med LaRouche-bevægelsens forslag

om en Verdenslandbro.

Den anglo-amerikanske NATO-krig mod Rusland, der i vid udstrækning føres på Ukraines territorium, har tydeligvis ikke været nogen succes, hvilket selv de etablerede medier endelig har indset. Sanktionerne har ikke haft den tilsigtede virkning, hverken med hensyn til at ændre russisk politik eller med hensyn til at forårsage alvorlig skade på landets økonomi.

Bestræbelserne på at vinde en økonomisk og politisk krig mod Kina falder til jorden. Menneskerettighedsorganisationer miskrediterer sig selv med overdrevne påstande om Xinjiang og brænder den politiske kapital af deres legitimitet ved at handle i politiske formåls interesse, snarere end noget, der ligner et universelt princip. Den økonomiske krigsførelse mod Kina er katastrofal for dem, der deltager i den. Men den har ansporet Kina til at gøre betydelige fremskridt inden for højteknologi: både inden for produktion og inden for forskning og udvikling.

I Sydvestasien har USA sendt to hangarskibsgrupper og en meget synlig atombevæbnet ubåd til regionen. Disse samlede styrker handler ikke om at beskytte Israel mod Hamas i Gaza – de handler om at angribe regionen som helhed, især Iran og Syrien.

Israels brutale masse mord på Gazas indbyggere har bragt landet i international unåde og forårsaget langvarig skade på dets omdømme og legitimitet. En strøm af forargelse fra hele verden – med særlig omtale af BRIKS, OIC/Arabiske Liga, FN's Generalforsamling, fra amerikanske byråd og kongresmedlemmer og fra israellerne selv – har tvunget en aftale om en midlertidig våbenhvile i kampene, der skal ledsages af gensidig frigivelse af gidsler.

Men det er ikke tilstrækkeligt.

På online BRIKS-mødet den 21. november udtrykte Kinas

præsident Xi Jinping sit syn på sagen: "Der kan ikke være sikkerhed i Mellemøsten uden en retfærdig løsning på spørgsmålet om Palæstina. Jeg har ved mange lejligheder understreget, at den eneste farbare vej til at bryde den palæstinensisk-israelske konflikt ligger i en tostatsløsning, i genoprettelsen af Palæstinas legitime nationale rettigheder og i oprettelsen af en uafhængig palæstinensisk stat."

Kunne en international konference om netop dette tema blive mødestedet for et nyt paradigme for fred gennem udvikling i verdens brændpunkter? Kan hele spektret af sikkerhed – sikkerhed mod sult, mod fattigdom, mod sygdom, mod krigsførelse – tages op som et internationalt ansvar, der indvarsler et nyt paradigme for internationale relationer og begraver geopolitik for evigt?

Lad os sørge for, at det sker, og give nutiden og fremtiden noget at være virkelig taknemmelige for.